

ปริจฉา

๕๙๗.๘

๓๙๑๗।

รายงานการวิจัย

การไอโอดีฟอกซ์ของเซลล์ตับในสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก 7 ชนิด ที่พบในประเทศไทย

LIVER KARYOTYPES OF SEVEN AMPHIBIANS

(AMPHIBIA , ANURA) FROM THAILAND

รองศาสตราจารย์นวัช ดอนสกุล

ตุลาคม 2550

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนจาก

งบประมาณเงินรายได้คณะวิทยาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปี 2549

๓๐ ก.ค. ๒๕๕๒

S 350783

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาค่าริโอไทรป์ของกบนา กบหลังไฟล กบหนอง เจียด ทราย อี๊กลาย จงโคร่ง และป่าดบ้านที่พับในประเทศไทย ผลจากการเดรีบิน โคร โน โชนด้วยเซลล์ตัน พนวากบนา กบหลังไฟล กบหนอง เจียดทราย อี๊กลาย และป่าดบ้าน มีโคร โน โชน $2n = 26$ ในขณะ ที่จงโคร่งมีโคร โน โชน $2n = 22$ ผลการวิเคราะห์ค่าริโอไทรป์พบว่า กบนาประกอบด้วย $10m + 3sm$ คู้มีแซทเทล ไดท์ 1 คู ตั้งอยู่ที่ปลายสุดของแขนขาข้างสันของโคร โน โชนแบบเมทาเซนทริกคูที่ 10 จำนวนแ xenon โคร โน โชน (NF) เท่ากับ 52 กบหลังไฟลประกอบด้วย $8m + 5sm$ คู NF = 52 กบหนอง ประกอบด้วย $9m + 3sm + 1st$ คู NF = 52 เจียดทรายประกอบด้วย $9m + 4sm$ คู NF = 52 อี๊กลาย ประกอบด้วย $10m + 3sm$ คู NF = 52 ป่าดบ้านประกอบด้วย $11m + 2sm$ คู NF = 52 และจงโคร่ง ประกอบด้วย $8m + 3sm$ คู NF = 44

Abstract

The purpose of this research was to examine karyotypes of seven amphibians, namely *Hoplobatrachus rugulosus*, *Rana lateralis*, *Fejervarya limnocharis*, *Occidozyga lima*, *Calluella guttulata*, *Bufo asper* and *Polypedates leucomystax* from Thailand. Chromosome preparations for karyotype analyses were obtained from liver cells and following chromosome number were obtained. *Hoplobatrachus rugulosus*, *Rana lateralis*, *Fejervarya limnocharis*, *Occidozyga lima*, *Calluella guttulata* and *Polypedates leucomystax* had $2n = 26$ while *Bufo asper* had $2n = 22$. Their karyotypes were as follows : *Hoplobatrachus rugulosus* comprised 10m + 3sm pairs and 1 pair of satellites located on the terminal end of short arm of the 10th pair of metacentric chromosome with the arm number (NF) of 52 . *Rana lateralis* comprised 8m + 5sm pairs and NF = 52 . *Fejervarya limnocharis* consisted of 9m + 3sm + 1st pairs and NF = 52 . *Occidozyga lima* consisted of 9m + 4sm pairs and NF = 52 . *Calluella guttulata* comprised 10m + 3sm pairs and NF = 52 . *Polypedates leucomystax* comprised 11m + 2sm pairs and NF = 52 . *Bufo asper* consisted of 8m + 3sm pairs and NF = 44.

ประกาศคุณประการ

โครงการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากเงินรายได้ของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประจำปี 2549 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รศ.ดร. วิเชียร มากตุ้น คณบดีคณะวิทยาศาสตร์ พศ.ดร. อัจฉริยา รังษิรุจิ รองคณบดีฝ่ายวิจัยและวิเทศสัมพันธ์ ที่เห็นความสำคัญของ การวิจัยและให้การสนับสนุนส่งเสริมการวิจัยของบุคลากรของคณะมาด้วยดี โดยตลอด ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี่ด้วย

教授 คงสกุล

สารบัญ

หน้า

บทที่ 1

1. บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	4
สมมติฐานในการวิจัย.....	4
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
ชีววิทยาของสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก.....	5
ลักษณะสำคัญของวงศ์กบเบี้ยด (Family Ranidae).....	6
กบนา <i>Hoplobatrachus rugulosus</i>	6
กบหลังไฟล <i>Rana lateralis</i>	6
กบหนอง <i>Fejervarya limnocharis</i>	7
เบี้ยดตราด <i>Occidozyga lima</i>	7
ลักษณะสำคัญของวงศ์หอยอ่าง (Family Microhylidae).....	7
หอยลาย <i>Calluella guttulata</i>	7
ลักษณะสำคัญของวงศ์คากก (Family Bufonidae).....	7
จงโคร่ง <i>Bufo asper</i>	8
ลักษณะสำคัญของวงศ์ของป่าด (Family Rachophoridae).....	8
ป่าดบ้าน <i>Polypedates leucomystax</i>	8
การศึกษาเกี่ยวกับโครโน่โน้มและคริโอไทร皮.....	8
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	18
อุปกรณ์และสารเคมี.....	18
วิธีดำเนินการ.....	19
การวินิจฉัยและการตรวจสอบชื่อวิทยาศาสตร์ของกบนา กบหลังไฟล	
กบหนอง เบี้ยดตราด อึ่งลาย จงโคร่ง และป่าดบ้าน.....	20
ลักษณะทางสัณฐานวิทยาบางประการของกบนา กบหลังไฟล	
กบหนอง เบี้ยดตราด อึ่งลาย จงโคร่ง และป่าดบ้าน.....	21

	หน้า
การศึกษาคริโอลไทยปี.....	21
การเตรียมโครงโน้มจากเนื้อเยื่อดับ.....	21
การถ่ายรูปโครงโน้ม.....	22
การวิเคราะห์โครงโน้ม.....	23
การหาจำนวนโครงโน้ม.....	23
การวัดโครงโน้มและการจัดการริโอลไทยปี.....	23
การหาจำนวนแขนโครงโน้ม.....	24
การหาขนาดโครงโน้ม.....	24
การสร้างอิฐໂගແກຣມ.....	24
การหาความยาวสัมพัทธ์ (relative length หรือ RL).....	25
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
5. สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	59
สรุปผล.....	59
อภิปรายผล.....	60
ข้อเสนอแนะ.....	63
บรรณานุกรม.....	64
ประวัติผู้วิจัย.....	68

บัญชีตาราง

หน้า

ตาราง

1. จำนวน แหล่งที่เก็บรวบรวมตัวอย่าง กบนา กบหลังไฟล กบหนอง เขียวคราฟ อี๊กลาย จงโคร่ง และป่าดบ้าน ที่นำมาใช้ในการศึกษาการอิโวไทยปี.....	20
2. ชนิดของโครโน่โซน ตามอัตราส่วนระหว่างแขนงยาวต่อแขนงสั้น ตามวิธีของลีเวนและคณะ.....	23
3. ลักษณะทางสัณฐานวิทยานางประการของกบนา กบหลังไฟล กบหนอง เขียวคราฟ อี๊กลาย จงโคร่ง และป่าดบ้าน.....	28
4. ความถี่ในการกระจายของจำนวนโครโน่โซนแบบคิดพอดอยด์ (2n) ที่นับได้จาก กบนา <i>Hoplobatrachus rugulosus</i> กบหลังไฟล <i>Rana lateralis</i> กบหนอง <i>Fejervarya limnocharis</i> เขียวคราฟ <i>Occidozyga lima</i> อี๊กลาย <i>Calluella guttulata</i> จงโคร่ง <i>Bufo asper</i> และป่าดบ้าน <i>Polypedates leucomystax</i>	29
5. จำนวนโครโน่โซนแบบคิดพอดอยด์ (2n) ชนิดของโครโน่โซนและจำนวนโครโน่โซน ของ กบนา กบหลังไฟล กบหนอง เขียวคราฟ อี๊กลาย จงโคร่ง และป่าดบ้าน.....	29
6. ค่าเฉลี่ยความยาวแขนงสั้น (SL) ความยาวแขนงยาว (LL) ความยาวแขนงทั้งแขนงหรือ ความยาวสัมบูรณ์ (total length หรือ absolute length หรือ TL) ความยาวสัมพัทธ์ (relative length หรือ RL) อัตราส่วนระหว่างแขนงยาวต่อแขนงสั้น (LL/SL) และชนิดของโครโน่โซนคู่เหมือน (CT) ใน กบนา <i>Hoplobatrachus rugulosus</i> จากเซลล์ตัวจำนวน 5 เซลล์.....	30
7. ค่าเฉลี่ยความยาวแขนงสั้น (SL) ความยาวแขนงยาว (LL) ความยาวแขนงทั้งแขนงหรือ ความยาวสัมบูรณ์ (total length หรือ absolute length หรือ TL) ความยาวสัมพัทธ์ (relative length หรือ RL) อัตราส่วนระหว่างแขนงยาวต่อแขนงสั้น (LL/SL) และชนิดของโครโน่โซนคู่เหมือน (CT) ใน กบหลังไฟล <i>Rana lateralis</i> จากเซลล์ตัวจำนวน 5 เซลล์.....	34
8. ค่าเฉลี่ยความยาวแขนงสั้น (SL) ความยาวแขนงยาว (LL) ความยาวแขนงทั้งแขนงหรือ ความยาวสัมบูรณ์ (total length หรือ absolute length หรือ TL) ความยาวสัมพัทธ์ (relative length หรือ RL) อัตราส่วนระหว่างแขนงยาวต่อแขนงสั้น (LL/SL) และชนิดของโครโน่โซนคู่เหมือน (CT) ใน กบหนอง <i>Fejervarya limnocharis</i> จากเซลล์ตัวจำนวน 5 เซลล์.....	38

9. ค่าเฉลี่ยความยาวแทนสั้น (SL) ความยาวแทนยาว (LL) ความยาวแทนทั้งแทนหรือ ความยาวสัมบูรณ์ (total length หรือ absolute length หรือ TL) ความยาวสัมพัทธ์ (relative length หรือ RL) อัตราส่วนระหว่างแทนยาวต่อแทนสั้น (LL/SL) และชนิดของโครโน่ไซมคุ่เมือง (CT) ในเพียดราย <i>Occidozyga lima</i> จากเซลล์ตัวจำนวน 5 เซลล์.....	42
10. ค่าเฉลี่ยความยาวแทนสั้น (SL) ความยาวแทนยาว (LL) ความยาวแทนทั้งแทนหรือ ความยาวสัมบูรณ์ (total length หรือ absolute length หรือ TL) ความยาวสัมพัทธ์ (relative length หรือ RL) อัตราส่วนระหว่างแทนยาวต่อแทนสั้น (LL/SL) และชนิดของโครโน่ไซมคุ่เมือง (CT) ในอึ่งลาย <i>Calluella guttulata</i> จากเซลล์ตัวจำนวน 5 เซลล์.....	46
11. ค่าเฉลี่ยความยาวแทนสั้น (SL) ความยาวแทนยาว (LL) ความยาวแทนทั้งแทนหรือ ความยาวสัมบูรณ์ (total length หรือ absolute length หรือ TL) ความยาวสัมพัทธ์ (relative length หรือ RL) อัตราส่วนระหว่างแทนยาวต่อแทนสั้น (LL/SL) และชนิดของโครโน่ไซมคุ่เมือง (CT) ในจงโครรัง <i>Bufo asper</i> จากเซลล์ตัวจำนวน 5 เซลล์.....	50
12. ค่าเฉลี่ยความยาวแทนสั้น (SL) ความยาวแทนยาว (LL) ความยาวแทนทั้งแทนหรือ ความยาวสัมบูรณ์ (total length หรือ absolute length หรือ TL) ความยาวสัมพัทธ์ (relative length หรือ RL) อัตราส่วนระหว่างแทนยาวต่อแทนสั้น (LL/SL) และชนิดของโครโน่ไซมคุ่เมือง (CT) ในปacle้าน <i>Polypedates leucomystax</i> จากเซลล์ตัวจำนวน 5 เซลล์.....	54
13. ค่าความยาวทั้งแทนหรือความยาวสัมบูรณ์ (TL) ความยาวสัมพัทธ์ (RL) และขนาดโครโน่ไซมของกบนา กบหลังไฟล กบหนอง เพียดราย อึ่งลาย จงโครรัง และปacle้าน.....	58

นัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1. ภาพถ่ายกบนา <i>Hoplobatrachus rugulosus</i> (A) กบหลังไฟล <i>Rana lateralis</i> (B) กบหนอง <i>Fejervarya limnocharis</i> (C) เจี๊ยคทราย <i>Occidozyga lima</i> (D)	10
2. ภาพถ่ายอั้งลาย <i>Calluella guttulata</i> (A) จงโครร <i>Bufo asper</i> (B) และป่าดบ้าน <i>Polypedates leucomystax</i> 11	
3. โครงสร้างทางเคนเมือง โคลชิซิน.....12	
4. ภาพถ่ายการแบ่งเซลล์แบบไม้โทซิตในระบบมาเฟสของกบนา <i>Hoplobatrachus rugulosus</i> เพศผู้ (A) และカリโอไทป์ (B) สูตรรชีคือแซทเทลไลท์ scale bar = 10 μm... 31	
5. ภาพถ่ายการแบ่งเซลล์แบบไม้โทซิตในระบบมาเฟสของกบนา <i>Hoplobatrachus rugulosus</i> เพศเมีย (A) และカリโอไทป์ (B) scale bar = 10 μm.....32	
6. อิดิโอแกรมของกบนา <i>Hoplobatrachus rugulosus</i> เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยความยาว แขนแบบสัมบูรณ์ อัตราส่วนระหว่างแขนยาวต่อแขนสั้นของคู่โคร โนโழมหรือ โคร โน โนชิมคู่เหมือนจำนวน 5 เซลล์ จุดศักดิ์สำคัญของโคร โน โนชิมคือแซทเทลไลท์.....33	
7. ภาพถ่ายการแบ่งเซลล์แบบไม้โทซิตในระบบมาเฟสของกบหลังไฟล <i>Rana lateralis</i> เพศผู้ (A) และカリโอไทป์ (B) scale bar = 10 μm..... 35	
8. ภาพถ่ายการแบ่งเซลล์แบบไม้โทซิตในระบบมาเฟสของกบหลังไฟล <i>Rana lateralis</i> เพศเมีย (A) และカリโอไทป์ (B) scale bar = 10 μm..... 36	
9. อิดิโอแกรมของกบหลังไฟล <i>Rana lateralis</i> เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยความยาวแขน แบบสัมบูรณ์ อัตราส่วนระหว่างแขนยาวต่อแขนสั้นของคู่โคร โน โนชิมหรือ โคร โน โนชิมคู่เหมือนจำนวน 5 เซลล์.....37	
10. ภาพถ่ายการแบ่งเซลล์แบบไม้โทซิตในระบบมาเฟสของกบหนอง <i>Fejervarya limnocharis</i> เพศผู้ (A) และカリโอไทป์ (B) scale bar = 10 μm.....39	
11. ภาพถ่ายการแบ่งเซลล์แบบไม้โทซิตในระบบมาเฟสของกบหนอง <i>Fejervarya limnocharis</i> เพศเมีย (A) และカリโอไทป์ (B) scale bar = 10 μm.....40	
12. อิดิโอแกรมของกบหนอง <i>Fejervarya limnocharis</i> เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยความยาว แขนแบบสัมบูรณ์ อัตราส่วนระหว่างแขนยาวต่อแขนสั้นของคู่โคร โน โนชิมหรือ โคร โน โนชิมคู่เหมือนจำนวน 5 เซลล์..... 41	
13. ภาพถ่ายการแบ่งเซลล์แบบไม้โทซิตในระบบมาเฟสของเจี๊ยคทราย <i>Occidozyga lima</i> เพศผู้ (A) และカリโอไทป์ (B) scale bar = 10 μm.....43	

14. ภาพถ่ายการแบ่งเซลล์แบบไม้โทซิสในระบบมาเพสของเขีดกราย *Occidozyga lima* เพศเมีย (A) และカリโอไหปี (B) scale bar = 10 μm..... 44
15. อัคิโอุเกรมของเขีดกราย *Occidozyga lima* เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยความยาวแขน
แบบสัมบูรณ์ อัตราส่วนระหว่างแขนยาวต่อแขนสั้นของคู่โคร โนโชนหรือ
โคร โนโชนคู่เหมือนจำนวน 5 เซลล์..... 45
16. ภาพถ่ายการแบ่งเซลล์แบบไม้โทซิสในระบบมาเพสของอึ่งลาย *Calluella guttulata*
เพศผู้ (A) และカリโอไหปี (B) scale bar = 10 μm..... 47
17. ภาพถ่ายการแบ่งเซลล์แบบไม้โทซิสในระบบมาเพสของอึ่งลาย *Calluella guttulata*
เพศเมีย (A) และカリโอไหปี (B) scale bar = 10 μm..... 48
18. อัคิโอุเกรมของอึ่งลาย *Calluella guttulata* เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยความยาวแขน
แบบสัมบูรณ์ อัตราส่วนระหว่างแขนยาวต่อแขนสั้นของคู่โคร โนโชนหรือ
โคร โนโชนคู่เหมือนจำนวน 5 เซลล์..... 49
19. ภาพถ่ายการแบ่งเซลล์แบบไม้โทซิสในระบบมาเพสของจงโครรัง *Bufo asper*
เพศผู้ (A) และカリโอไหปี (B) scale bar = 10 μm..... 51
20. ภาพถ่ายการแบ่งเซลล์แบบไม้โทซิสในระบบมาเพสของจงโครรัง *Bufo asper*
เพศเมีย (A) และカリโอไหปี (B) scale bar = 10 μm..... 52
21. อัคิโอุเกรมของจงโครรัง *Bufo asper* เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยความยาวแขน
แบบสัมบูรณ์ อัตราส่วนระหว่างแขนยาวต่อแขนสั้นของคู่โคร โนโชนหรือ
โคร โนโชนคู่เหมือนจำนวน 5 เซลล์..... 53
22. ภาพถ่ายการแบ่งเซลล์แบบไม้โทซิสในระบบมาเพสของป่าดบ้าน *Polypedates leucomystax* เพศผู้ (A) และカリโอไหปี (B) scale bar = 10 μm..... 55
23. ภาพถ่ายการแบ่งเซลล์แบบไม้โทซิสในระบบมาเพสของป่าดบ้าน *Polypedates leucomystax* เพศเมีย (A) และカリโอไหปี (B) scale bar = 10 μm..... 56
24. อัคิโอุเกรมของป่าดบ้าน *Polypedates leucomystax* เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยความยาว
แขนแบบสัมบูรณ์ อัตราส่วนระหว่างแขนยาวต่อแขนสั้นของคู่โคร โนโชนหรือ
โคร โนโชนคู่เหมือนจำนวน 5 เซลล์..... 57

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศไทยมีความหลากหลายทางชีวภาพสูง การศึกษาสิ่งมีชีวิตด้านเซลล์พันธุศาสตร์มีค่อนข้างน้อยถึงแม้ว่าข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากการศึกษาจะมีความสำคัญในการนำไปประยุกต์ใช้ด้านต่างๆ เช่นด้านการจัดจำแนก การศึกษาความสัมพันธ์เชิงวิวัฒนาการ การปรับปรุงพันธุ์ นอกจากนี้ยังใช้ประโยชน์ด้านการศึกษาโรคทางพันธุกรรมที่เกิดจากความผิดปกติของโครโนโซน

การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างไม่มีขอบเขตจำกัด ขาดการอนุรักษ์ การควบคุม และการรักษา ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติและสัตว์มีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็วประกอบกับประเทศไทยมีจำนวนประชากรเพิ่มขึ้นมากจึงเป็นต้องอาศัยพื้นดินและแหล่งน้ำในการทำนาหากิน พื้นที่ป่าถูกบุก抢มาขึ้นและมีการปล่อยของเสียลงในแหล่งน้ำทำให้เกิดมลพิษขึ้นในสิ่งแวดล้อมส่งผลกระทบต่อประชากรพืชและสัตว์รวมทั้งกลุ่มสัตว์สะเทินน้ำสะเทินนกในกลุ่มนก เป็นต้น อีกอย่าง ทางภาคและภาคซึ่งต้องอาศัยแหล่งน้ำเป็นที่อยู่อาศัยในวัยอ่อน ซึ่งมีประโยชน์ต่อมนุษย์ทั้งทางตรงและทางอ้อม กับ เป็นแหล่งอาหาร โปรดีน โดยเฉพาะกับประชากรที่อาศัยอยู่ในชนบท ทางภาค ภาค ลังจะใช้เป็นอาหาร ไม่ได้แต่ก็มีส่วนช่วยในการกำจัดแมลงศัตรูพืช ไม่ให้แพร่ระบาด มากจนเกินไป ตัวอ่อนหรืออุกอาจที่อาศัยอยู่ในน้ำก็เป็นตัวช่วยควบคุมปริมาณของสัตว์น้ำขนาดเล็กให้อยู่ในสภาพสมดุล ตัวมันเองก็เป็นอาหารของสัตว์น้ำชนิดอื่น ๆ นอกจากนี้สภาพความสมบูรณ์ของตัวเดิมวัยยังเป็นต้นน้ำบ่งบอกถึงสภาพลักษณะในอากาศและสิ่งแวดล้อม ได้เป็นอย่างดี

สัตว์สะเทินน้ำสะเทินนกมีประโยชน์ต่อการเกษตรกรรมแผนใหม่ที่ลดการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช โดยปล่อยให้สัตว์ในธรรมชาติควบคุมแทน ทางภาคบ้านหนึ่งตัวสามารถกำจัดปลวกได้ดี สนับสนุนในช่วงเวลาเดือนเดียวกันอื่น ๆ ที่สามารถกำจัดแมลงทั้งที่อยู่ในน้ำและบนบก ได้มากมาก (ข้อมูล, 2546)

สัตว์สะเทินน้ำสะเทินนกกลุ่มนี้อีกอย่าง ทางคณิตศาสตร์สูงคือการสูญพันธุ์ เนื่องจากการทำลายป่าดันน้ำสำราญ ซึ่งเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ ที่สำคัญอย่างยิ่งคือขาดความรู้พื้นฐาน ที่จะนำไปใช้ในการจัดการอย่างเหมาะสมเพื่อประโยชน์ในแนวทางการอนุรักษ์ (จากรุจินต์, 2531) ปัจจุบันกรมป่าไม้ออกพระราชบัญญัติให้ทางภาค 3 ชนิดคือ จังหวัด ภาคหัวราน ภาคแคระ เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองประเทศไทยที่ 1 คือเป็นสัตว์ป่าซึ่งตามปกติไม่นิยมใช้บริโภคเป็นอาหารหรือไม่ถ้าเป็นเงินก็พา แต่เป็นสัตว์ป่าที่ช่วยทำลายศัตรูพืชหรือจัดสิ่งปฏิกูล หรือเป็นสัตว์ป่าที่ควรสงวนไว้เพื่อมิให้จำนวนลดลง (สมชาย, 2540) ดังนั้นเพื่อเป็นการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างเหมาะสม และแนวทางในการอนุรักษ์สัตว์ป่าที่มีความหลากหลายทางชีวภาพรวมข้อมูลพื้นฐานสำหรับการศึกษาในระดับลึกต่อไป

กบนา *Hoplobatrachus rugulosus* (Wiegmann, 1835) กบหลังไฟล *Rana lateralis* Boulenger, 1887 กบหนอง *Fejervarya limnocharis* Gravenhorst, 1939 เจี๊ยคทราย *Occidozyga lima* Kuhland van Hasselt, 1822 อึ่งลาย *Calluella guttulata* (Blyth, 1855) งโครรัง *Bufo asper* Gavanhorst, 1829 และป่าดบ้าน *Polypedates leucomystax* (Kuhl in Gravenhorst, 1829) เป็นสัตว์มีกระดูกสันหลังที่จัดอยู่ในชั้นแอนฟีบี (Class Amphibia) มีอยู่ด้วยกัน 3 อันดับ (Order) คืออันดับ กบท่างหรือชาลามานเดอร์ (Order Caudata) มี 1 ชนิด อันดับเพี้ยคุญ (Order Gymnophiona) มี 6 ชนิด และอันดับกบเจี๊ยค (Order Anura) ในประเทศไทยมีอยู่ด้วยกัน 6 วงศ์ จำนวน 134 ชนิด สำหรับพวงกະท่างและเจี๊ยคดูพบได้ยากไม่ค่อยคุ้นเคยกัน ที่คุณไทยคุ้นเคยกันได้แก่อันดับกบ เจี๊ยค ซึ่งประกอบด้วย กบ เจี๊ยค อึ่งอ่าง ค้างคก และป่าด จากการศึกษาสำรวจสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก ในประเทศไทยมีดังต่อไปนี้ (ธัญญา, 2546)

การศึกษาด้านเซลล์พันธุศาสตร์ (cytogenetics) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับส่วนประกอบของเซลล์ที่อยู่ภายในนิวเคลียสทำหน้าที่ถ่ายทอดลักษณะจากพ่อแม่ไปสู่ลูกหลาน นั่นคือการศึกษาเกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะ ขนาด จำนวนของโครโมโซมภายในร่างกายได้กล้องจุลทรรศน์ด้วยการข้อมูลแบบต่างๆ เพื่อให้เห็นรูปร่างลักษณะของโครโมโซมชัดเจน การศึกษาเกี่ยวกับโครโมโซมของกบ เจี๊ยค อึ่งอ่าง ค้างคก และป่าด ในประเทศไทยมีผู้ศึกษาภักนไว้วางแต่ไม่น่าจะ เช่น ลงลักษณ์ (2518) ศึกษาโครโมโซมของอึ่งน้ำเต้า *Microhyla aurata* เจี๊ยดอี โน่ *Rana limnocharis* ค้างคกบ้าน *Bufo melanostictus* พบว่ามีโครโมโซม $2n = 24, 26$ และ 22 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีผู้ศึกษาภักนในอึ่งอ่างบ้าน *Kaloula pulchra* เจี๊ยคจิก *Rana erythraea* เจี๊ยคเหลือง *Rana lateralis* อึ่งแวง *Calluella guttulata* อึ่งขาดำ *Microhyla pulchra* อึ่งก้นปีก *Kaloula mediolineata* กบบลูฟ์รอก *Rana catesbeina* กบอกหาน *Rana fasciulispina* เจี๊ยคหลังปูน *Phrynobatrachus martensi* พบวานี โครโมโซม $2n = 28, 26, 26, 26, 24, 28, 26, 26, 26$ ตามลำดับ (ถาวรและประภาพร, 2533; ถาวรและคณะ 2534; 2535; 2537; 2543) เป็นต้น ปัจจุบันยังไม่ปรากฏรายงาน เจี๊ยคทราย อึ่งลาย งโครรัง และป่าดบ้านเลข ตั้งนี้ผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้จะมีประโยชน์อย่างมากในการเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการนำไปใช้ในด้านต่างๆ ตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาการใช้ไทยเป็นของใช้หลักใน กบนา กบหลังไฟล กบหนอง เจียดราย อี้งลาย
งโคร่ง และปัตบ้านที่พบในประเทศไทย

ความสำคัญของการวิจัย

- เพื่อให้ทราบ จำนวน ขนาด รูป่างโคร โน้ตช์หรือการ์ดไอทีปั๊ของกบนา กบหลังไฟล์ กบหนอง เอกคทรย อึ่งลาย งโครง และปacleบ้าน
  - เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการนำไปประยุกต์ใช้ด้านเซลล์นุกรมวิชาน ความสัมพันธ์เชิง วิวัฒนาการและเซลล์พันธุศาสตร์ของสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก
  - เพื่อให้ทราบเทคนิคและวิธีการในการใช้เซลล์ตับในการศึกษาโคร โน้ตช์ของกบนา กบ หลังไฟล์ กบหนอง เอกคทรย อึ่งลาย งโครงและปacleบ้าน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับ สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกชนิดอื่น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กบนา กบหลังไฟล์ กบหนอง เยียดทราย อึ่งลาย จงโคร่ง และป่าคบ้าน จากภาคกลาง ภาคใต้ ภาคตะวันออกและภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กบนาเพศผู้ชำนาญ 10 ตัว เพศเมีย 12 ตัวจากอำเภอปากพลี อำเภอป่าบ้านนา จังหวัด
นครนายก และจากอำเภอครึ่งหาโพธิ์และบ้านสร้าง จังหวัดปราจีนบุรี

กบหนองเพคผู้จำนวน 15 ตัว เพศเมีย 20 ตัว จากอีเกอมวากเหล็ก อํานาจแก่่งคอย จังหวัด
สาระบุรีและอีเกอนบางนาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ເບີຍຄທຣາຍເພດຜູ້ຈຳນວນ 13 ຕົວ ເພດເມື່ອ 15 ຕົວ ຈາກຢໍາເກອແກ່ງຄອຍ ຈັງຫວັດສະບູຮີ ຢໍາເກອຍ
ຢາງຕລາດ ຢໍາເກອຫ້ວຍນຶກ ຈັງຫວັດກາພສິນຖີ

อี้งลายเพคผู้จำนวน 10 ตัว เพคเมีย 15 ตัวจากอี้งเกอหัวยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ และอี้งเกอ
เบาคือ จังหวัดเพชรบูรณ์

จังโครงร่างเพศผู้สำเร็จนานวน 3 ตัว เพศเมีย 2 ตัว จากยำเกอท่าแพ จังหวัดสตูล และยำเกอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี

ป้าดบ้านเพศผู้ชำนาญ 10 ตัว เพศเมีย 15 ตัว จากอีกภูมิภาคแก่งคอย อีกภูมิภาคเหล็ก จังหวัดสระบุรี และจากอีกภูมิภาคห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์

รายละเอียดเกี่ยวกับตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยตามตาราง 1 บทที่ 3

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิเคราะห์ชุดโครโมโซม (**karyotype**) หมายถึงภาพแสดงการจัดโครงสร้างเป็นคู่ ตามรูปทรง และขนาดของคู่โครโมโซมนั้นในสิ่งมีชีวิตในระบบเมตาเฟส (ในไข่โทซิส) โดยมีการจัดเรียงกันให้ตัวແหน่งของ เช่น โทรเมียร์อยู่ในระดับเดียวกัน ในกรณีที่โครโมโซมนี้เป็นเส้นยาวไม่เท่ากันจะเรียงกันให้แบบสั้นอยู่ ด้านบนและแบบยาวอยู่ด้านล่างเพื่อศึกษาจำนวนโครโมโซมและความผิดปกติของสิ่งมีชีวิตนั้น ๆ

สมมติฐานในการวิจัย

กบนา กบหลังไฟล กบหนอง เขีดทราย อึ่งลาย งโครัง และป่าบ้านซึ่งเป็นสัตว์ที่อยู่ ต่างวงศ์และต่างชนิดกัน น่าจะมีการวิเคราะห์ชุดโครโมโซมที่แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชีววิทยาของสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก

สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก (amphibians) เป็นสัตว์มีกระดูกสันหลังจัดอยู่ในไฟลัมคอร์ดาตา (Phylum Chordata) ชั้นไฟลัมเวอร์เตบรата (Subphylum Vertebrata) ชั้นแอนฟีบี (Class Amphibia) เป็นสัตว์มีกระดูกสันหลังพวกแรก ๆ ที่ขึ้นจากน้ำมาอาศัยอยู่บนบกแบ่งออกเป็น 6 อันดับ (Order) ด้วยกันคือ

1. อันดับลาบรินโทคอนเทีย (Order Labrynthodontia)
2. อันดับฟิลโลสปอนดิไล (Order Phyllospondyli)
3. อันดับเลปโทสปอนดิไล (Order Leptospondyli)
4. อันดับคอคาด่าหรือยูโรเดลดา (Order Caudata หรือ Urodela) ได้แก่ พาก ซาลามานเดอร์ (salamander)
5. อันดับอะโพดาหรือจิมโนฟิโนนา (Order Apoda หรือ Gymnophiona) ได้แก่ พากเขียว (caecilians)
6. อันดับแอนۇราหรือชาเลียนเทีย (Order Anura หรือ Salientia) ได้แก่ พาก กบ เจียด อึ่งอ่าง ป่า (frogs) และคางคก (toads)

สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกใน 3 อันดับแรกได้สูญพันธุ์ไปนานแล้ว พบชากรโนรานในยุค คาร์บอนิเฟอรัส (Carboniferous) ยุคเพอร์เมียน (Permian) ยุคดีโวนียัน (Devonian) ถึงไทรแอสซิก (Triassic) ส่วนที่ยังมีชีวิตอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ 3 อันดับสุดท้าย (Taylor, 1962; วิโรจน์, 2544; หัญญา, 2546)

ลักษณะสำคัญของสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกคือเป็นพากที่มีต่อมตามผิวนัง มีเมือกลื่น ไม่มีกลีดโผล่อกมาให้เห็นนอกจากลำตัว มีเหงือกไม่เป็นคู่ มีช่องงู 2 ช่องติดต่อกันอย่างปาก กระโหลกศีรษะ มีปุ่มออกซิปิทอล (occipital condyle) 2 ปุ่น หัวใจมี 3 ห้อง หายใจด้วยผิวนัง ปอด และเหงือก ไม่มีสารจำพวกรุนแรง ปกติวางไข่ในน้ำ ตัวอ่อนอาศัยอยู่ในน้ำ ตัวเต็มวัยอาศัยอยู่ในน้ำหรือในที่มีความชื้นบนบก พบทั้งแต่บุคคล โวนียันถึงปัจจุบัน มีอยู่ประมาณ 2,500 ชนิด (Taylor, 1962; Storer and Usinger, 1957) จากการสำรวจสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกในประเทศไทยตั้งแต่ต้น จนถึงปี 2544 พบ 107 ชนิด (จาภูมิตร์, 2531; วิโรจน์, 2544) และล่าสุด หัญญา (2546) รายงานไว้ 141 ชนิด

ลักษณะสำคัญของสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกในอันดับกบ เจียด อึ่งอ่าง ป่า คางคก (Order Anura) นิดเดียว

สัตว์ในอันดับนี้มีลำตัวค่อนข้างสั้น มี 4 ขา มีหางยกกลุ่ม และมีรูปร่างแตกต่างกันหลายแบบ มีทั้งลำตัวขนาดใหญ่ เช่น ในกบทุตหรือกบภูเขา บางกลุ่มน้ำมีลำตัวแบบเรียวยาว เช่นในสกุลกบเวียดนาม สัตว์ในอันดับนี้มีมากกว่า 2,000 ชนิด (Taylor, 1962; ชัยญา, 2546) มีอยู่ด้วยกัน 14 วงศ์ แต่ในประเทศไทยพบด้วยกันทั้งหมด 6 วงศ์ (ชัยญา, 2546) ได้แก่

1. วงศ์อึ่งกราย (Family Megophryidae)
2. วงศ์กบเขียว (Family Ranidae)
3. วงศ์อึ่งอ่าง (Family Microhylidae)
4. วงศ์ป่าคเมืองจีน (Family Hylidae)
5. วงศ์ป่าด (Family Rhacophoridae)
6. วงศ์คากคอก (Family Bufonidae)

ลักษณะสำคัญของวงศ์กบ เขียว (Family Ranidae)

กบนา กบหลังไฟ กาบหนอง เขียวกราย ที่ศึกษาในครั้งนี้จัดอยู่ในวงศ์นี้ ลักษณะสำคัญคือ หัวเรียวค่อนข้างโถ้ง ปลายปากแหลมมน ตัวโตเต็มวัย (adult) ไม่มีทาง กระดูกรองรับขาหน้า (pectoral girdle) เป็นแบบ อกแผ่นหรืออกติด (firmisternum) มีฟันที่ขากรรไกรบนและที่กระดูกฐานจมูก ส่วนปีกของกระดูกสันหลัง ข้อก่อนกระดูกก้นกบเป็นท่อนทรงกระบอกหรือแบบเล็กน้อย ไม่มีกระดูกอ่อนแทรกอยู่ระหว่างกระดูกนิ้ว 2 ท่อนตอนปลาย (ชัยญา, 2546)

กบนา *Hoplobatrachus rugulosus* (Wiegmann, 1835)

ลำตัวสีเขียวมะกอก omnivore ขาหน้าและขาหลังสั้นเมื่อเทียบกับความยาวลำตัว ปลายนิ้วขยายเป็นปุ่ม โดยเฉพาะตรงนิ้วนิ้วขาหลังที่มีแผ่นหนังแข็ง หลังและตื้นข้างมีจุดสีดำจาง ๆ กระหายอยู่ทั่วไป ห้องสีเทา ใต้คางมีจุดขาว ๆ สีดำ พับทั่วไปตามแหล่งน้ำจืดในที่ราบลุ่ม ปัจจุบันนิยมเลี้ยงในเชิงเศรษฐกิจทั้งกบขนาดใหญ่ที่ใช้เป็นอาหาร และกบขนาดเล็กไว้เลี้ยงสัตว์สวยงามพบทุกภาคประเทศไทย ขนาดโตเต็มที่ตัวยาวประมาณ 65-85 มิลลิเมตร (วิโรจน์, 2544; ชัยญา, 2546)

กบหลังไฟ *Rana lateralis* Boulenger, 1887

ลำตัวมีสีเขียวไฟ เขียวมะกอก เหลืองหรือน้ำตาลอ่อนเหลือง ข้างลำตัวมีสีเข้ม หลังสันต่อเนื่น นูน หลังแผ่นหูมีเส้นสีดำเลี้ยง แผ่นหูมีสีน้ำตาลอ่อน ขอบปากบนมีเส้นสีขาว คางและอกมีลายทองตามแนวกลาง ห้องสีเหลือง อาศัยอยู่ตามฟาร์มป่าที่แห้งแล้ง เช่น ป่าเดิงรัง พบทุกภาคของประเทศไทย เว้นภาคใต้ ขนาดยาวประมาณ 48-55 มิลลิเมตร (วิโรจน์, 2544; ชัยญา, 2546)

กบหนอง *Fejervarya limnocharis* Gravenhorst, 1939

ลำตัวสีเขียวมะกอก หรือน้ำตาลหรือน้ำตาลอ่อนเขียวบนหลังมีจุดสีน้ำตาลเข้มขนาดใหญ่ กระจายอยู่ทั่วไป ขอบปากนและลำนิ้วแผ่นสีเข้ม บางตัวมีเส้นกลางตัว ห้องสืชาวดอกคริม อาศัยอยู่ตามที่รกรากธรรมชาติ ป่าไม้ และสนามหญ้าตามบ้านเรือน พบร้าทุกภาคของประเทศไทย ขนาดยาวประมาณ 40-62 มิลลิเมตร (วิโรจน์, 2544; ชัยญา, 2546)

เบี้ยดทราบหรือเบี้ยดจะนา *Occidozyga lima* Kuhland van Hasselt, 1882

ลำตัวสีน้ำตาลอ่อนเขียว บางตัวมีเส้นกลางหลังสีขาว ๆ ขอบปากของต้นขาไปถึงก้นมีแผ่นสีดำ ผิวนังตามลำตัวด้านบนเต็มไปด้วยคุณขนาดต่าง ๆ กัน ที่คอและห้องมีคุณขนาดใหญ่แบนเรียงต่อกันเหมือนแผ่นกระเบื้อง เนื่องจากมีหนังเหนียวทนทานใช้เป็นเหยื่อตกปลา อาศัยอยู่ตามที่รกราก ทั่วไปตามแหล่งน้ำจืดเช่น หนอง บึง ภู คลอง และนาข้าวนาท่วม พบร้าทุกภาคของประเทศไทย ขนาดยาวประมาณ 35-39 มิลลิเมตร (วิโรจน์, 2544; ชัยญา, 2546)

สักษณะสำกัญของวงศ์อ่าง (Family Microhylidae)

ลำตัวขนาดเล็กถึงขนาดใหญ่ หัวเล็กสัน ส่วนใหญ่แผ่นหูช่องน้ำได้ผิวนัง ขาสั้น บางสกุล มีคุณที่ฝาดินด้านในแหลมคมเหมือนพลั่ว เช่น สกุลจึงลาย *Calluella* สกุลจึงเผ่า *Glyphoglossus* และ สกุลจึงอ่างบ้าน *Kaloula* ส่วนใหญ่ผิวนังตามลำตัวเรียบ ยกเว้นสกุลจึงปุ่ม *Kalophryneus* ที่เต็มไปด้วยจุดเด็ก ๆ หนาแน่น ตัวเต็มวัยมีความแตกต่างด้านความเป็นอยู่และแหล่งอาศัยมาก แต่กินอาหารคล้ายกันส่วนใหญ่เป็นพวงມด ปลวก และแมลงขนาดเล็ก ขณะที่เป็นลูกอ้อดหากินผิวน้ำและกลางน้ำ (ชัยญา, 2546)

จึงลาย *Calluella guttulata* (Blyth, 1855)

ลำตัวป้อมสีน้ำตาล หรือน้ำตาลอ่อนแต่มีพื้นที่กระดูกขากรรไกรบน และที่กระดูกฐานงู รูม่านตาคลุม ลิ้นใหญ่รูปไข่ ปลายนิ้วตีนพองออกเล็กน้อย นิ้วตีนหลังมีแผ่นพังผืด แผ่นหลังและตอนบนของสีข้างมีลายสีแดงเข้มหักไปมาคล้ายตาข่ายห้องสืชาด ผิวนังมีรอยพับคาดขวางหน้าอก อาศัยอยู่ตามพื้นป่าเบญจพรพรรณและป่าดิบแล้ง พบร้าทุกภาคของประเทศไทย ขนาดยาวประมาณ 40-50 มิลลิเมตร (วิโรจน์, 2544 ; ชัยญา, 2546)

สักษณะสำกัญของวงศ์คางคก (Family Bufonidae)

คางคกในประเทศไทยส่วนใหญ่มีลักษณะจำได้ยาก มีลำตัวป้อม ขาสั้น ผิวนังหยาบเต็มไปด้วยปุ่ม ปุ่ม ส่วนใหญ่มีต่อมพิษ (parotoid gland) ใหญ่ด้านหลังของแผ่นหูชัดเจน นิ้วขาหน้าไม่มีแผ่นหนังชิงชีด รูม่านตาอยู่ในแนวราบ แหล่งอาศัยหลากหลายเช่น ตามพื้นป่า ลำธาร บางชนิดอยู่บนดินไม้ เช่น คางคกต้นไม้ คางคกในประเทศไทยมีอยู่คู่กัน 4 สกุลคือ สกุลคางคกษาวย

Leptophryne สกุลคางคกหัวขี้ Ansonia คางคกตื้นไม่มี Pedostebes และสกุลคางคกบ้าน *Bufo* สกุลคางคกบ้านมีอยู่ด้วยกัน 5 ชนิดคือ จงโกร่ง (river toad) *Bufo asper* คางคกหัวราบ (flat-head toad) *Bufo macrotis* คางคกแคระมลาญ(Malayan dwarf toad) *Bufo divergens* คางคกแคระ (Indochines dwarf toad) *Bufo parvus* และคางคกบ้าน (black-spine toad) *Bufo melanostictus* (ธัญญา , 2546)

จงโกร่ง *Bufo asper* Gravenhorst, 1829

เป็นคางคกที่มีขนาดใหญ่ ลำตัวป้อม มีเส้นแข็งบริเวณหน้าตาและแผ่นหู แต่ไม่มีเส้นแข็งที่บนต่ำมันพิษใหญ่ที่หลังแผ่นหูมีลักษณะกลม ลำตัวมีสีดำหรือน้ำตาลเข้ม ห้องสีขาวประดับอยู่ด้านล่าง ลำตัวขนาดใหญ่ที่มีแก่งทินในปีดิบแล้งถึงปีดิบชื้น พนทางภาคตะวันตกที่จังหวัดอุทัยธานี กาญจนบุรี ทางภาคใต้พบที่จังหวัดสตูล นครศรีธรรมราช ขนาดยาวประมาณ 250 มิลลิเมตร (วิโรจน์, 2544; ธัญญา , 2546)

ลักษณะสำคัญของวงศ์ป่าด (Family Rhacophoridae)

ขนาดความยาวลำตัวมีตั้งแต่ 20 มิลลิเมตร จนถึง 100 มิลลิเมตร ผิวนังตามลำตัวและขา มีห้องเรียบ ปาก มีปุ่มหรือเติมไปด้วยปุ่มปม บางสกุลมีผิวนังบนหัวติดแผ่นกับแผ่นกระโลก บริเวณขาหน้าแข็ง ข้อตื้น หรือบริเวณหน้าอกกันของบางสกุลมีผิวนังยื่นออกมาเป็นแบบชาบะครุยหรือตั้งปลายนิ้วตีนขยายออกเป็นแผ่นเหลืองได้ชัดเจน แผ่นปลายนิ้วปกติมีร่องโดยรอบ ตุ่มที่ฝ่าตีนด้านนอกสองอันแยกกัน โดยมีแผ่นพังผืดคั่น ยกเว้นสกุลป่าดแคระแผ่นพังผืดที่ยึดระหว่างนิ้วตีนแบบกว้าง ปลายระดับรูม่านдарีในแนวราบ (ธัญญา ,2546)

ป่าดบ้าน *Polypedates leucomystax* (Kuhl in Gravenhorst, 1829)

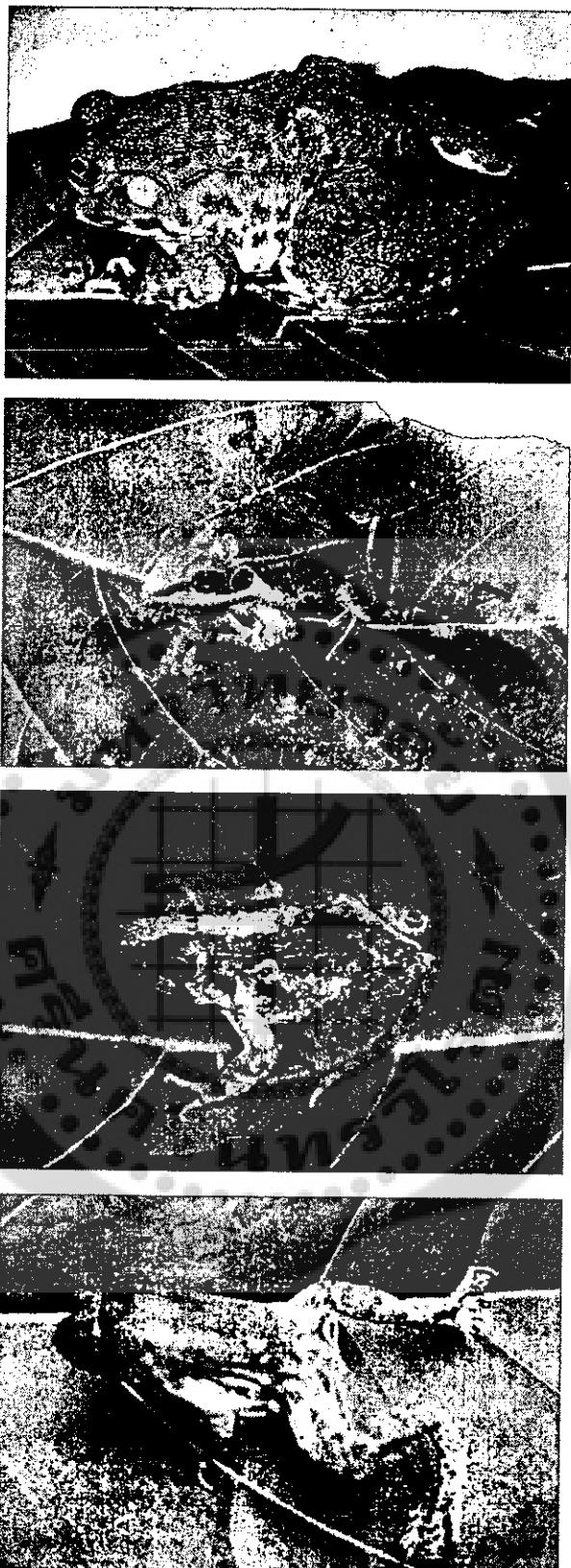
ลำตัวมีขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ ลำตัวสีเทาหรือน้ำตาลอ่อนเหลือง กลางหลังมีจุดหรือเต้มสีเข้มหรือมีขีดยาว ๆ 4 เส้นบนนกัน ผิวนังบนหัวติดกันแผ่นกับกระโลก นิ้วตีนหน้าไม่มีแผ่นพังผืด ไม่มีแผ่นเป็นตั้งหรือชาบะครุยที่ส่วนของลำตัวหรือขา ขาไม่ลายพาดสีเข้ม พนอาศัยอยู่ตามบ้านสวน ทุ่งนา ป่าเขา ทั่วทุกภาคของประเทศไทย ขนาดยาวประมาณ 50-80 มิลลิเมตร (วิโรจน์, 2544 ; ธัญญา, 2546)

การศึกษาเกี่ยวกับโครงการโนโชນและคาริโอໄทปี

คาริโอໄทปีหมายถึง ภาพแสดงการจัดโครงการโนโชนเป็นคู่ตามรูปร่าง และขนาดของคู่โครงการโนโชนในสิ่งมีชีวิตในระบบทาไฟส์ โดยมีการจัดเรียงกันให้ตำแหน่งของเซนโทรเมียร์อยู่ในระดับเดียวกัน ในกรณีที่มีแขนยาวไม่เท่ากัน จะเรียงกันให้แขนสั้นอยู่ด้านบนและแขนยาวอยู่ด้านล่าง เพื่อศึกษาจำนวนโครงการโนโชนและความผิดปกติในสิ่งมีชีวิตนั้น ๆ ได้อย่างแม่นยำ

ไทยเปรียก อิดิโอยากรรม (idiagram) การวิเคราะห์การวิโถ่ในไทยเป็นการจัดการวิโถ่ในปัจจุบันใช้โครงร่างโน้มโชน ในระบบโครงสร้างเมทافتล์ของการแบ่งเซลล์แบบไม้ไผ่ชิส นอกจากนี้ยังใช้โครงร่างโน้มโชนในบาง ระบบของการแบ่งเซลล์แบบไม้ไผ่ชิสมาใช้ได้ด้วย (Sharma, 1991; Rudi et al., 1998; สมาคมพันธุ ศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2548) การจัดการวิโถ่ในอาจจัดได้ด้วยกัน 2 แบบ คือ จัดเรียงโครงร่างโน้มโชน คู่หนึ่นมีอนจากโครงร่างโน้มโชนที่มีขนาดใหญ่หรือยาวที่สุดไปทางโครงร่างโน้มโชนที่มีขนาดเล็กที่สุดหรือสั้น ที่สุด กับการจัดการวิโถ่โดยจัดเรียงโครงร่างโน้มโชนคู่หนึ่นมีอนจากโครงร่างโน้มโชนที่มีขนาดใหญ่สุดไปทาง โครงร่างโน้มโชนที่มีขนาดเล็กสุด โดยจัดเรียงตามชนิดหรือแบบโครงร่างโน้มโชนจากที่มีขนาดใหญ่สุดไปทาง เล็กสุดจาก

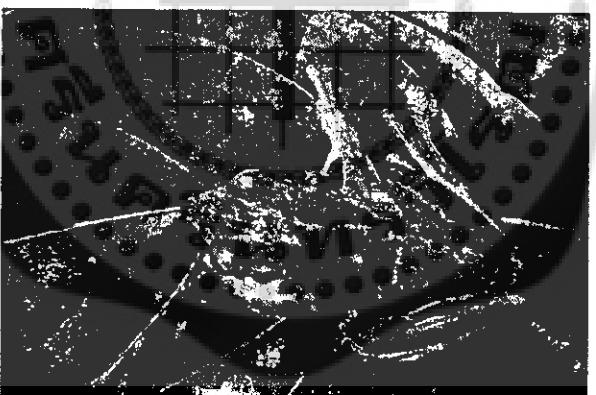
ภาพประกอบ 1 ภาพถ่ายกบนา *Hoplobatrachus rugulosus* (A) กบหลังไฟล์ *Rana lateralis* (B)
กบหนอง *Fejervarya limnocharis* (C) และเขีขคทราย *Occidozyga lima* (D)

A

B

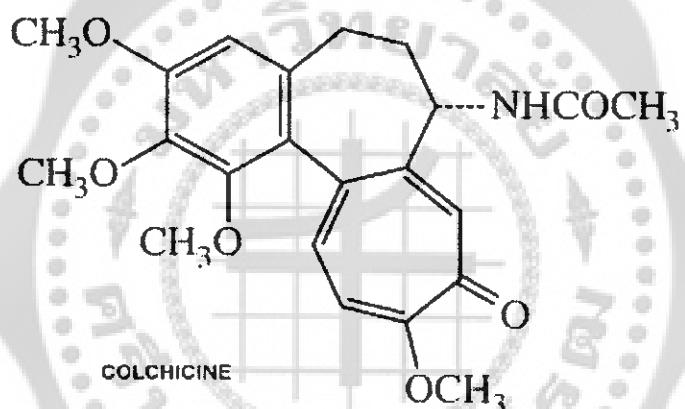

C

ภาพประกอบ 2 ภาพถ่ายอิฐลาย *Calluella guttulata* (A) งูโคร่ง *Bufo asper* (B) และป่าดบ้าน *Polypedates leucomystax* (C)

โครงโน้มโขมแบบเมทาเซนทริก (metacentric) ไปเป็นชั้บเมทาเซนทริก (submetacentric) ชั้บเทโลเซนทริก (subtelocentric) และจะเป็นโครงเซนทริก (acrocentric) หรือเทโลเซนทริก (telocentric) ตามลำดับ (Cestari and Galetti, 1992)

การที่จะได้น้ำซึ่งโครงโน้มโขมในระบบเมทาเฟสเพื่อนำมาใช้ในการศึกษาโครงโน้มโขมและวิเคราะห์คาริโอไทป์ นิยมใช้สารเคมี เช่น โคลชิซิน (colchicine) โคลซิมิด (colcimid) เวลบาน (velban) เวลบลัสติน ซัลฟेट (velblastin sulphate) โนมัล- บอร์โนมแนปทาลิน (n-bromonaphthalin) 8-ไฮดรอกซีควิโนลิน (8-hydroxyquinolin) อัซซีแนปทีน (acenaphthene) คลอร์รัลไฮเดรต (chloral hydrate) แก็มเม็กซาน (gammexane) (Denton, 1973 ; Sharma, 1991 ; Rudi et al., 1998) แต่สารที่นิยมใช้กันมากคือโคลชิซิน โคลชิซินเป็นสารประกอบอัลคาลอยด์ สกัดได้จากเมล็ดและเหง้า (corn) ของต้นออหันโครงคัส (autumn crocus) ที่มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Colchicum autumnale* โดยโคลชิซิน มีโครงสร้างทางเคมี ดังภาพประกอบ 3 (Rudi et al., 1998)

ภาพประกอบ 3 โครงสร้างทางเคมีของโคลชิซิน

โคลชิซินที่ใช้จะไปขัดขวางการทำงานของสปินเดล์ในโครงทูบูล (spindle microtubule) คือทำให้ปลายข้างหนึ่งของในโครงทูบูลของสปินเดล์ไฟเบอร์ (spindle fiber) เกิดการแตกหัก คือทำให้อัลฟ่าทูบูลิน (α -tubulin) และบีตาทูบูลิน (β -tubulin) ของในโครงทูบูลไม่สามารถเกาะจับกันได้ จึงทำให้ในโครงทูบูลของสปินเดล์ไฟเบอร์ไม่สามารถเกาะจับกับไกเนตอชอร์ (kinetochore) ของโครงโน้มโขมจึงทำให้โครงโน้มโขมของการแบ่งเซลล์แบบในโทซิส ไม่สามารถผ่านเข้าสู่การแบ่งเซลล์ ต่อไปได้ ทำให้การแบ่งเซลล์หยุดที่ระยะเมทาเฟสด้วยเหตุนี้การใช้สาร โคลชิซินฉีดหรือแช่เซลล์ ของพืชและสัตว์จึงทำให้การแบ่งเซลล์ในระบบเมทาเฟสเพิ่มขึ้น (Denton, 1973; Campbell, 1996; Rudi et al., 1998)

การเตรียมโครงโน้มโขมเพื่อวิเคราะห์คาริโอไทป์ของปลาและสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกนักใช้ โคลชิซินความเข้มข้นตั้งแต่ 0.01- 0. 3 เปอร์เซ็นต์ น้ำยาเข้าบริเวณซ่องท้องในปริมาณ 0.25 – 1.5

มิลลิลิตรต่อน้ำหนักตัวประมาณ 2-3 กรัม ใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมงครึ่งไปจนถึง 23 ชั่วโมง แต่ถ้าเป็นลูกอ้อคอาจใช้ความเข้มข้น 0.001 เบอร์เซ่นต์ แล้วเป็นเวลาประมาณ 2-5 ชั่วโมง แล้วตัดเอาครีบหางของลูกอ้อคออกนาเตรียมโครโนไซมแบบกดบีให้แบบ (Wasserman and Bogart, 1968; Schmid, 1982)

อวัยวะของกบ เจียด อิงอ่าง คางคก ป่าด ชาลามานเดอร์และสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกอื่น ๆ ที่นิยมน้ำใช้ในการเตรียมโครโนไซมได้แก่เยื่อบุแก้วตา (cornial epithelium) ตับ ซึ่งเกิดจากการแบ่งเซลล์ของพวกเซลล์พารองคีมา (parenchyma cell) ม้าม (spleen) ซึ่งเกิดจากการแบ่งเซลล์ของเซลล์ลิมฟอยด์ (lymphoid cell) ไต (kidney) ซึ่งเกิดจากการแบ่งเซลล์ในเนื้อเยื่ออิมีอีโลยด (myeloid) และลิมฟอยด์ (lymphoid) เซลล์เยื่อบุผิวของท่อทางเดินอาหารหรือลำไส้ เซลล์ไขกระดูก (bone marrow cell) เซลล์สเปร์มมาโทโภูนี (spermatogonia cell)-ของอัณฑะ ตับ ม้าม และไตถือเป็นอวัยวะที่เป็นศูนย์กลางของการสร้างและทำลายเซลล์เม็ดเลือดแดง ดังนั้นอวัยวะเหล่านี้จึงมีการแบ่งเซลล์แบบไม่ใช้ชีสอยู่ตลอดเวลา นอกจากจะใช้เซลล์ร่างกายของการแบ่งเซลล์แบบไม่ใช้ชีสในการศึกษาการเรียนรู้ไทยปีและ NORs และเซลล์ในระบบเมทาเฟสของ การแบ่งเซลล์แบบไม่ใช้ชีสที่ใช้ในการศึกษาการเรียนรู้ไทยปีได้ เช่นเดียวกัน อวัยวะที่นิยมน้ำใช้ในการเตรียมโครโนไซมคืออัณฑะ นอกจากเตรียมโครโนไซมโดยตรงจากเซลล์ของอวัยวะตามที่กล่าวมาแล้ว ยังนิยมการเตรียมโครโนไซมจากการเพาะเลี้ยงเซลล์วิธีที่นิยมใช้กันมากคือการเพาะเลี้ยงเซลล์จากเซลล์เม็ดเลือดขาว ลิมโฟไซท์ (lymphocyte) และจากเซลล์เนื้อเยื่อไตในอาหารเพาะเลี้ยงเซลล์โดยเฉพาะ เซลล์ที่ได้จากการเพาะเลี้ยงทำให้ได้เซลล์ที่มีการแบ่งเซลล์ในระบบเมทาเฟสสูงแต่เทคนิคและวิธีการค่อนข้างยากลงทุนสูงผลที่ได้จากการเตรียมโครโนไซมจากเนื้อเยื่อ โดยตรงนี้ได้ผลแตกต่างกันมากนัก (Denton, 1973; Wasserman and Bogart, 1968 ; Bogart, 1974 ; Formas et al., 1983 ; Birstein and Marzin, 1982 ; Kuramoto, 1980; Schmid, 1982 ; Birstein, 1984 ; de Almeida et al., 1990 ; Schmid et al., 1990)

เทคนิคการเตรียมโครโนไซมเพื่อศึกษาการเรียนรู้ไทยปีที่นิยมใช้กันอยู่ในปัจจุบันได้แก่ การเตรียมโครโนไซมแบบกดบีให้แบบ (squash technique) วิธีไฮโปโทไนเชชัน แอร์ดรายอิงเทคนิค (hypotonization air drying technique) วิธีไฮโพโนนิก โชโนเจนีไนส์ พิกเซชัน แฟร์กชันเนชัน แอร์ดรายอิงเทคนิค (hypotonic homogenize fractionation air drying technique) คือการแช่เซลล์หรือเนื้อเยื่อนั้นในโพแทสเซียมคลอไรด์ที่เป็นไฮโพโนนิก แล้วสับออกเป็นชิ้นเล็ก ๆ เข้าเครื่องบันห่วง (centrifuge) เพื่อให้เซลล์แตกและตกตะกอนแล้วนำตะกอนนั้นมาหยดบนสไลด์ และผิงไว้ให้แห้งในอากาศ (Wasserman and Bogart ,1968 ; Denton,1973 ; Bogart,1974 ; de Almeida et al.,1990 ; Campbell,1996)

การข้อมูลโครโนไซมเพื่อวิเคราะห์การเรียนรู้ไทยปีเพื่อแสดงบริเวณนิวเคลียลิสต์โอลิสตอร์แก่ในเชอร์ หรือ NORs ซึ่งเป็นบริเวณที่ตั้งของนิวเคลียลัส (nucleolus) (Summer,1990) หรือบริเวณที่ตั้งของ

18s และ 28s rRNA gene (Rab et al., 1996) วิธีการข้อมูลรโนโชนมีอยู่ด้วยกันหลายแบบ แบบที่ใช้กันทั่วไป (conventional staining) คือการข้อมูลรโนโชนด้วยสีเกิมชา (Giemsa's stain) หรือสีข้อมูลอร์เซิน (orcein) นอกจากนี้ยังนิยมข้อมูลด้วยสีข้อมูลคาร์มีน (carmine) และข้อมูลด้วยสีข้อมูลฟอลเกน (feulgen) ซึ่งบ่งบอกถึงตำแหน่งที่อยู่ของดีเอ็นเอ (DNA specific staining) การวิเคราะห์คริโอล่าปีโนอกจากวิธีการข้อมูลแบบมาตรฐานดังกล่าวแล้ว ยังนิยมข้อมูลแทนรโนโชนแบบต่าง ๆ เพื่อให้การจัด คริโอล่าปีโนแม่นยำขึ้นและมีประโยชน์ในเมืองเช่น ๆ เช่น

การข้อมูลแบบซี (C-band) นอกจากจะช่วยในการจัดคริโอล่าปีโนโชนคู่เหมือนได้ถูกต้องแม่นยำขึ้นแล้ว ยังช่วยตรวจสอบว่ารโนโชนมีวิพัฒนาการถึงขั้นที่มีการสะสมเยเทอโรโครมาทิน (heterochromatin) และหรือยัง ตามสมมุติฐานเกี่ยวกับวิพัฒนาการของรโนโชนเพศของโอโน (Ohno, 1967) การข้อมูลแบบนี้ ถ้ามีสีแตกต่างกันของรโนโชนคู่คือคู่หนึ่งแสดงว่า มีวิพัฒนาการของรโนโชนถึงขั้นที่มีการสะสมเยเทอโรโครมาทิน แต่ถ้าไม่ต่างกันหรือเหมือนกัน แสดงว่า ยังไม่เกิดวิพัฒนาการถึงขั้นสะสมเยเทอโรโครมาทิน (วรรณี และคณะ, 2544)

การข้อมูลแบบสีด้วยวิธี Ag- NOR staining นอกจากจะบอกถึงตำแหน่งที่ตั้งของนิวคลีโอสต หรือ 18s และ 28s rRNA gene แล้ว การข้อมูลแบบนี้ยังช่วยวิเคราะห์เพศได้ด้วย ถ้าตรวจสอบพบว่า รโนโชนคู่เหมือนคู่ใดที่มีตำแหน่งของ NORs เพียงรโนโชนเดียว แสดงว่า รโนโชนคู่นั้น เป็นรโนโชนเพศ (Schmid et al., 1993)

การข้อมูลแบบจี (G- band) นอกจากจะช่วยในการจัดรโนโชนคู่เหมือนได้ถูกต้องแม่นยำ แล้ว ยังช่วยตรวจสอบว่ารโนโชนมีการเกิดอินเวอร์ชัน (inversion) หรือไม่ ซึ่งการเกิดอินเวอร์ชัน เป็นขั้นตอนหนึ่งของวิพัฒนาการของรโนโชนเพศตามสมมุติฐานเกี่ยวกับวิพัฒนาการของโอโน (Ohno, 1967) ถ้าแบบสีของรโนโชนไม่แตกต่างกัน แสดงว่า ไม่มีการเกิดวิพัฒนาการของ รโนโชนจนเกิดอินเวอร์ชัน (วรรณี และคณะ, 2544)

การข้อมูลแบบ Brd U – replication banding เป็นวิธีการข้อมูลเพื่อช่วยในการตรวจสอบว่า รโนโชนมีกลไกป้องกันการเกิด crossing over หรือไม่ ถ้าแบบสีที่พบของรโนโชนคู่เหมือนไม่แตกต่างกัน แสดงว่า ไม่มีวิพัฒนาการถึงขั้นที่มีการป้องการเกิด crossing over ตามสมมุติฐานของโอโน (Ohno, 1967)

นอกจากที่กล่าวมาแล้วยังมีการข้อมูลแบบสีแบบ แอบดิว (Q-band) การข้อมูลแบบแอบอาร์ (R-band) การข้อมูลแบบแอบเจ็น (N-band) (Rudi et al., 1998)

การศึกษาเซลล์พันธุศาสตร์เกี่ยวกับรโนโชนและคริโอล่าปีโนของสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกในต่างประเทศนั้น อุลเลริช (Ullerich, 1966) ได้ศึกษารโนโชนของคางคก *Bufo bufo*, *B. viridis*, *B. bufo x B. viridis* และ *B. calamita* พบร่วมกับคกทั้งหมดมีรโนโชน $2n=22$ เท่ากัน

วาสเซอร์แมนและโบการ์ท (Wasserman and Bogart, 1968) ศึกษารโนโชนของคางคก *Scaphiopus holbrookii hurterii* และ *S. couchii* พบร่วมกับคกทั้งสองชนิดมีรโนโชน $2n=26$

เท่ากัน แต่มีการไฮป์แตกต่างกัน นอกจากรูปแบบชั่วที่หนึ่งได้จากการผสมระหว่าง
คางคก 2 ชนิด (*S. couchii* x *S. holbrookii*) พบว่ามีโครโนไซม 2n=26 เท่ากันเดียวกัน

ไทยในสกุลและพี่น้องเบิร์ก (Tymoska and Fischberg, 1973) ศึกษาโครงโน้มของกบสกุล
Xenopus 11 ชนิด ได้แก่ *X. laevis laevis*, *X. laevis peltersi*, *X. laevis victoreanus*, *X. (laevis)*
borealis, *X. gelli*, *X. muelleri* และ *X. fraseri* พบว่า มีโครโนไซม 2n=36 เท่ากันและ *X. tropicalis*
มีโครโนไซม 2n=20 *X. (laevis) bunyoniensis* มีโครโนไซม 2n=72 *X. rumenzoriensis* มีโครโนไซม
2n= 108 ผลการศึกษามีเพียงขนาดโครงโน้มโชนเพศที่แตกต่างกัน

ในการที่ (Bogart, 1974) ศึกษาการไฮป์ของกบสกุล *Leptodactylus* ทั้งหมด 18 ชนิด
ได้แก่ *L. bufonis*, *L. fuscus*, *L. melanotus*, *L. ocellatus*, *L. insularum*, *L. pentadactylus*, *L.*
lobiolis, *L. albilogbris*, *L. mystaceus*, *L. gracilis*, *L. mystacinus*, *L. rhodonotus*, *L. latinosus*, *L.*
wagneri, *L. podicipinus* มีโครโนไซม 2n= 22 เท่ากันทั้งหมด ส่วน *L. marmoratus* มีโครโนไซม
2n= 24 และอีก 2 ชนิดคือ *L. hylaedactylus* และ *L. andreae* มีโครโนไซม 2n=26 เท่ากัน จาก
การศึกษาดังกล่าวเราได้แบ่งกบออกเป็น 3 กลุ่มคือกลุ่มนี้มีโครโนไซม 22, 24 และ 26 และได้ให้
ข้อเสนอแนะว่ากลุ่มนี้มีโครโนไซม 26 น่าจะเป็นบรรพบุรุษของพวงที่มีโครโนไซม 22 และ 24
และพวงที่อาศัยอยู่บนบก มีแนวโน้มที่จะไปอาศัยอยู่ในน้ำ ไม่ใช่พวงที่อาศัยอยู่ในน้ำเช่นมาอาศัย
อยู่บนบกตามข้อเสนอของไฮเยอร์ (Heyer, 1969) และ Lynch (Lynch, 1971; 1973)

ชนิด (Schmid, 1978a) ศึกษาสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกในวงศ์คางคก (Family
Bufonidae) และวงศ์ป่าดเมืองจีน (Family Hylidae) 22 ชนิด ได้แก่ คางคก *Bufo bufo*, *B. calamita*,
B. parvus, *B. viridis*, *B. americanus*, *B. boreas*, *B. campactilis*, *B. fowleri*, *B. punctatus*, *B.*
terrestris, *B. valliceps*, *B. arenarium*, *B. marinus*, *B. mouritaricus* และ *Pedostibes hosii* มี
โครโนไซม 2n=22 อีก 4 ชนิด ได้แก่ ป่าด *Hyla arborea*, *H. cinerea*, *H. septentrionalis* และ
Pseudacris ornata มีโครโนไซม 2n=24 ส่วนคางคกอีก 3 ชนิดคือ *B. gamani*, *B. poweri* และ *B.*
regularis มีโครโนไซม 2n=20 ซึ่งคางคกและป่าดทั้ง 22 ชนิดดังกล่าวมีโครงโน้มที่ไม่สามารถ
บ่งบอกความแตกต่างทางเพศได้

ฟอร์มาส (Formas, 1978) ศึกษาโครงโน้มของกบในวงศ์ Leptodactylidae ได้แก่
Eupsophus roseus ซึ่งประชากรดังกล่าวได้มาจากการที่แตกต่างกัน 3 แห่งของประเทศไทย พบร่วม
ประชากรทั้ง 3 แห่งมีโครงโน้ม 2n=30 เท่ากันแต่มีการไฮป์แตกต่างกัน

คุราโมโต (Kuramoto, 1980) ศึกษาโครงโน้มของกบเขียง 6 ชนิด ได้แก่ *Rana*
amurensis coreana, *R. planiceps chosenica*, *R. latouchi*, *R. marina*, *Occidozyga laevis* พบร่วมมี
จำนวนโครงโน้ม 2n=26 และ *R. kuhlii* มีโครงโน้ม 2n=22 อีก *Kaloula picta* มีโครงโน้ม
2n=28 นอกจากรูปแบบที่บ่งบอกว่าโครงโน้มครู่ที่ 8 ของ *R. marina* มีขนาดไม่เท่ากันมีแนวโน้มที่เป็นไป
ได้ว่ามีโครงโน้มเพศในกบชนิดนี้

ฟอร์มาสและวีรา (Formas and Vera , 1983) ศึกษาโครงโน้มของกบ *Alsodes vauzolinii* และ *A. verucosus* พบว่ามีจำนวนโครโน้ม 2n=26 เท่ากันแต่มีการไฮปีต่างกันและไม่พบโครงโน้มเพค

นิชิโอะกะและคามะ (Nishioka et al., 1987) ศึกษาโครงโน้มของ *Rana nigromaculata* , *R. brevipoda* , *R. plancyi chosenica* , *R. plancyi fukiensis* , *R. lessonae* , *R. pipines* , *R. japonica* , *R. tsushinensis* , *R. armuensis* , *R. temporaria* , *R. sylvatica* พบว่ามีจำนวนโครโน้ม 2n=26 เท่ากัน และศึกษาโครงโน้มของ *R. omativentris* , *R. chensinensis* และ *R. dyboskii* พบว่ามีจำนวนโครโน้ม 2n=24 ทั้ง 3 ชนิด จากการศึกษากบเหล่านี้ไม่พบโครงโน้มเพค

ชมิดและคามะ (Schmid et al., 1988) ศึกษาโครงโน้มในกบ *Centrolenella antisthenesi* พบว่ามีโครงโน้ม 2n=20 และพบโครงโน้มเพคชนิด xy โดยโครงโน้ม x และ y โครงโน้มมีความยาวของโครงโน้มเท่ากันแต่มีอัตราส่วนของแขนงโครงโน้มระหว่างแขนงยาวต่อแขนงสั้น ต่างกันคือ โครงโน้ม y มีแขนงข้างสั้น สั้นกว่าโครงโน้ม x

ไอเกอร์รา และวีโลโซ (Iturra and Veloso , 1989) ศึกษาโครงโน้มในกบ *Eupsophus migueli* และ *E. roseus* พบว่ากบทั้งสองชนิดมีโครงโน้ม 2n=30 เท่ากัน และพบโครงโน้มเพคชนิด xy ในกบชนิดแรกคือ โครงโน้มคู่ที่ 14 เป็นโครงโน้มเพคชนิด xy โดยโครงโน้ม x และ y มีขนาดเท่ากันแต่โครงโน้ม x มีรูปร่างเป็นแบบเทโลเซนทริก (telocentric) ส่วนโครงโน้ม y มีรูปร่างเป็นแบบเมทาเซนทริก (metacentric) สำหรับกบ *E. roseus* เมื่อย้อนແล็บซีพบว่า โครงโน้มคู่ที่ 14 เป็นโครงโน้มแบบ xy โดยทั้งโครงโน้ม x และ y มีรูปร่างเป็นแบบเมทาเซนทริกแต่ในโครงโน้ม y ไม่มี constitutive heterochromatin บริเวณเซนโทรเมียร์ ส่วนโครงโน้ม x มี constitutive heterochromatin บริเวณเซนโทรเมียร์

มาโอนี (Mahony , 1991) ศึกษาการไฮปีของกบ *Crinia bilingua* พบว่ามีจำนวนโครงโน้ม 2n=24 และพบว่ามีโครงโน้มเพค โดยโครงโน้มคู่ที่ 12 เป็นโครงโน้มเพคแบบ zw โดยโครงโน้ม w มีรูปร่างเป็นแบบชั้บเมทาเซนทริก (submetacentric) ส่วนโครงโน้ม z มีรูปร่างแบบชั้บเทโลเซนทริก (subtelocentric) และมีขนาดเล็กกว่าโครงโน้ม w

ชมิดและคามะ (Schmid et al., 1993) ศึกษาการไฮปีของกบ *Buengeria buergeria* ด้วยการย้อมสีแบบซีและย้อมคัลชิลเวอร์ในเดรท พบร่วมโครงโน้ม 2n=26 และพบโครงโน้มเพคในโครงโน้มคู่ที่ 7 ซึ่งเป็นแบบ zw ซึ่งโครงโน้มทั้ง z และ w เป็นแบบชั้บเทโลเซนทริก แต่พบร่วมโครงโน้ม w มี NORs บริเวณดังกล่าวที่เป็น constitutive heterochromatin ซึ่งทั้งสองลักษณะนี้ไม่พบในโครงโน้ม z

โอตะและมัตซุย (Ohta and Matsui, 1995) ศึกษาโครงโน้มของกบ *Platymantis pelewensis* พบร่วมจำนวนโครงโน้ม 2n=22 และไม่สามารถอภิถึงความแตกต่างของโครงโน้มเพคได้

การศึกษาเซลล์พันธุศาสตร์ของสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกในประเทศไทยมีการศึกษา กัน น้อยเพียงไม่กี่คัน และเริ่มศึกษากันเมื่อไม่นานมานี้เอง โดยนงลักษณ์ (2518) ศึกษาโครงโน้มของ อึ้งน้ำเต้า *Microhyla ornata* เจียดอิ โน่ *Rana limnocharis* และคางคกบ้าน *Bufo melanostictus* พบร่วมโครงโน้ม $2n=24,26$ และ 22 ตามลำดับ

ดาวร และประภาพร (2533) ศึกษาโครงโน้มของอึ้ง *Kaloula pulchra* และคางคกบ้าน *Bufo melanostictus* พบร่วมโครงโน้ม $2n=28$ และ 22 ตามลำดับ

ดาวร และคณะ (2535) ศึกษาโครงโน้มของอึ้งปากชุด *Glyphoglossus molossus* และ ปากบ้าน *Rhacophorus leucomystax* พบร่วมโครงโน้ม $2n=26$ เท่ากันแต่มีการโยไทป์ต่างกัน

ดาวร และคณะ (2535) ศึกษาโครงโน้มและคาริโอไทป์ของเจียดเหลือง *Rana lateralis* และอึ้งแวน *Calluella guttulata* พบร่วมโครงโน้ม $2n=26$ เท่ากัน แต่มีรูปแบบของโครงโน้ม ต่างกัน

ดาวร และคณะ (2537) ศึกษาโครงโน้มของอึ้งขาดำ *Microhyla pulchra* และอึ้งก้นขีด *Kaloula mediolineata* พบร่วมโครงโน้ม $2n=24$ และ 28 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังได้ศึกษา โครงโน้มของกบจุก *Rana pileata* โดยการข้อมสีแบบเดบชี พบร่วมโครงโน้ม $2n=26$

ดาวร (2541) ศึกษาโครงโน้มด้วยการข้อมแบบชีของอึ้งปากชุด *Glyphoglossus molossus* และอึ้งบ้าน *Kaloula pulchra* พบร่วมโครงโน้ม $2n=26$ และ 28 ตามลำดับ แต่มีการโย ไหป์ที่แตกต่างกัน

ดาวร และประจักษ์ (2542) ศึกษาโครงโน้มของเจียดจิกปากแหลม *Rana macrodactylus* และอึ้งกรายเอวจุก *Kalophrynyx pleurostigma* พบร่วมโครงโน้ม $2n=26$ เท่ากันแต่มีการโยไหป์ แตกต่างกัน

ดาวร และคณะ (2543) ศึกษาจำนวนโครงโน้มของกบอกหานам *Rana fasciulipena* และ เจียดหลังปูม *Phrynobatrachus matensii* พบร่วมโครงโน้ม $2n=26$ เท่ากันแต่มีการโยไหป์แตกต่าง กัน

วรุณิ และคณะ (2544) ศึกษาโครงโน้มกบนา *Rana rugulosus* โดยการข้อมสีแบบ ธรรมชาติ ข้อมแบบชี ข้อมแบบเจี๊ยบ Ag-NOR และข้อมแบบ BrdU replication banding พบร่วมโครงโน้ม $2n=26$ แต่ไม่พบโครงโน้มเพคนอกจากนี้ยังได้ศึกษาโครงโน้มของคางคก *Bufo melanostictus* งโครัง *B. asper* คางคกหัวราน *B. macrotis* และคางคกแคระ *B. parvus* พบร่วม คางคกทั้ง 4 ชนิดมีโครงโน้ม $2n=22$ เท่ากัน และมีรูปแบบของโครงโน้มคล้ายกัน

ธวัช และอัจฉริยา (2548) ศึกษาคาริโอไหป์ของกบภูเขา *Rana blythyi* เจียดบัว *R. erythraea* เจียดกาญจนบุรี *R. leptoglossa* เจียดบ้านอง *Occidozyga martensi* อึ้งเพ้า *Glyphoglossus molosus* จากเซลล์ตับ พบร่วมโครงโน้ม $2n=26$ เท่ากัน ยกเว้นกบภูเขามี โครงโน้ม $2n=24$.

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

อุปกรณ์และสารเคมี

1.1 เครื่องมือและอุปกรณ์

กล้องจุลทรรศน์แบบผสาน

กล้องจุลทรรศน์แบบสเตอโรไโอ

กล้องจุลทรรศน์พร้อมอุปกรณ์ถ่ายภาพอัตโนมัติ

ฟิล์มขาวดำ BW 400 CN

คาลิเปอร์เวอร์เนียร์

จานเพาเชร์ (petri – dish)

หลอดปลา yal แหลมพร้อมจุกยาง

ชุดเครื่องมือผ่าตัด

หลอดแก้ว (testube)

ระบบอกรดวงและกรวยกรองสาร

ภาชนะใส่สีข้อม (coplin jar)

ที่วางหลอดแก้ว

เครื่องปั่นหัวใจ (centrifuge)

แปรรูปล้างขาว

ขวดคงตัวอย่าง

ตู้กระถางขนาด 12 x 24 นิ้ว

กระจกสไลด์และกระจกปิดสไลด์

กล่องเก็บสไลด์

ตาชั่งแบบอิบคทศนิยม 4 ตำแหน่ง (analytic balance)

ขวดหยด

1.2 สารเคมี

ไอคลิชินความเข้มข้น 0.3 เปอร์เซ็นต์

กรดนำส้มส้วน (glacial acetic acid)

เอทิลแอลกอฮอล์สัมบูรณ์ (absolute ethyl alcohol)

เอทิลแอลกอฮอล์ 95 เปอร์เซ็นต์

เอทิลแอลกอฮอล์ 70 เปอร์เซ็นต์

ฟอร์มาลิน 10 เปอร์เซ็นต์

น้ำยาคาร์โนย (Carnoy's fixative) ประกอบด้วยกรดน้ำส้มลีวน 1 ส่วน และเอทิลแอลกอฮอลล์สัมบูรณ์ 3 ส่วน

โพแทสเซียมคลอไรด์ (potassium chloride) 0.075 เปอร์เซ็นต์

ไดเบสิกโซเดียมฟอสเฟต (dibasic sodiumphosphate) 9.465 กรัม น้ำกลั่น 1000 มิลลิลิตร

โพแทสเซียม แอสติด ฟอสเฟต (potassium acid phosphate) 9.07 กรัม น้ำกลั่น 1000 มิลลิลิตร

ซอร์เรนเสน ฟอสเฟตบัฟเฟอร์ (Sorenson's phosphate buffer) ประกอบด้วยสารละลายเบสิกโซเดียมฟอสเฟตต่อสารละลายโพแทสเซียม แอสติด ฟอสเฟตในอัตราส่วน 1:1

สีข้อมกินชา (Giemsa's stain) สีข้อมของเมอร์ค 4 มิลลิลิตร กับซอร์เรนเสน ฟอสเฟตบัฟเฟอร์ 100 มิลลิลิตร

น้ำยาผนึกเพอร์เมานท์ (permount)

ยีเทอร์

น้ำกลั่น

2. วิธีดำเนินการ

2.1 ศึกษาเอกสารแหล่งที่พนและหาแหล่งแพร่กระจายของกบนา กบหลังไฟล กบหนอง เยียดทราย อึ่งลาย จงโคร่ง และป่าดบ้าน

2.2 ออกเก็บรวบรวมตัวอย่าง และติดต่ำพ่อค้าที่นำกบเขยามาขายอีกทางหนึ่ง เพื่อให้หาตัวอย่างสัตว์ที่ต้องการโดยกำชับถึงแหล่งที่มาของตัวอย่าง

2.3 ตัวอย่างที่ได้นำน้ำรุขในถุงตาข่ายหล่อคั่วlynne เล็กน้อยบนกลับนามัยห้องปฏิบัติการภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ ปล่อยตัวอย่างที่ได้มานี้ในตู้กระจกขนาด 12×24 นิ้ว ตู้ลักษณะ 1 นิ้วมีก้อนอิฐวางไว้เป็นระเบะเพื่อให้เป็นที่ขึ้นมาบันทึกตัวอย่างในลอน ตัวอย่างคงกล่าวไว้บนรวมมาตั้งแต่เดือนเมษายน 2549 ถึงเดือนกรกฎาคม 2550

2.4 กบนา กบหลังไฟล กบหนอง เยียดทราย อึ่งลาย จงโคร่ง ป่าดบ้านที่เลี้ยงไว้ให้อาหารจำพวกหนอนนก และจิงหรีด 2 วันต่อครั้ง

2.5 ตัวอย่างสัตว์ทั้ง 7 ชนิดตาม 2.3 ที่นำมาใช้ในการวิจัยมีจำนวน เพศ และแหล่งที่มา มีรายละเอียดดังแสดงในตาราง 1

**ตาราง 1 จำนวน แหล่งที่เก็บรวบรวมตัวอย่าง กบนา กบหลังไฟล์ กบหนอง เจียคทรราย อี้งลาย
จงโครรง และป่าดบ้าน ที่นำมาใช้ในการศึกษาการอิโวไทปี**

ชนิดของสัตว์	จำนวน(ตัว)		แหล่งที่มาของตัวอย่าง	
	เพศผู้	เพศเมีย	อำเภอ	จังหวัด
กบนา	10	12	ปากพลี บ้านนา ศรีน้ำโพธิ์ บ้านสร้าง	นครนายก นครนายก ปราจีนบุรี ปราจีนบุรี
กบหลังไฟล์	5	6	ทองผาภูมิ บ่อพลอย	กาญจนบุรี กาญจนบุรี
กบหนอง	15	20	มากเหล็ก แก่งคอย บางบาล	สระบุรี สระบุรี พระนครศรีอยุธยา
เจียคทรราย	13	15	แก่งคอย บางคล้าด หัวยเม็ก	สระบุรี กาฬสินธุ์ กาฬสินธุ์
อี้งลาย	10	15	หัวยเม็ก เขาก้อ	กาฬสินธุ์ เพชรบูรณ์
จงโครรง	3	2	ท่าแพ ไทรโยค	นครศรีธรรมราช กาญจนบุรี
ป่าดบ้าน	10	15	แก่งคอย มากเหล็ก หัวยเม็ก	สระบุรี สระบุรี กาฬสินธุ์

3. การวินิจฉัยและการตรวจสอบชื่อวิทยาศาสตร์ของกบนา กบหลังไฟล์ กบหนอง เจียคทรราย อี้งลาย จงโครรง และป่าดบ้าน

นำตัวอย่างที่เก็บรวบรวมมาได้ขึ้นจะที่มีชีวิตอยู่ตรวจสอบรูปร่างลักษณะทางสัณฐานวิทยา ลวดลาย สีสันบนลำตัว และอักษรนิคคละ 3-4 ตัว นำด้วยอิเทอร์ คงเก็บไว้ในฟอร์มาลิน 10 เปอร์เซ็นต์เป็นเวลา 2-3 วัน จากนั้นจึงเปลี่ยนเก็บคงไว้ในเอทิลแอลกอฮอล์ 70 เปอร์เซ็นต์

เพื่อนำมาใช้ในการวินิจฉัย และความถูกต้องของชื่อวิทยาศาสตร์โดยถือตามแนวของเทเลอร์ (Taylor, 1962) วิโรจน์ (2544) และของรัชฎา (2546)

4. สักษณะทางสัณฐานวิทยานางประการของกบนา กบหลังไฟล กบหนอง เนื้อคthray อีงลาย งโครง และป่าดบ้าน

ตัวอย่างกบนา กบหลังไฟล กบหนอง เนื้อคthray อีงลาย งโครง และป่าดบ้านที่ใช้ในการศึกษาด้วยทางสัณฐานวิทยานางประการเป็นตัวอย่างที่ผ่านการเตรียมโดยโน้มน้าวแล้ว โดยตัวอย่างแต่ละชนิดเก็บคงไว้ในเอทิลแอลกอฮอล์ 70 เปอร์เซ็นต์ ภายหลังคงฟอร์มมาลิน มาแล้วเป็นเวลา 2-3 วันโดยนำตัวอย่างของสัตว์แต่ละชนิดมาวัดขนาดความยาวของลำตัว (head body length) ความยาวหัว (head length) ความยาวขาหน้า (fore limb length) ความยาวขาหลัง (hind limb length) การวัดดังกล่าวถือตามแนวของเทเลอร์ (Taylor, 1962) วิโรจน์ (2544) และ รัชฎา (2546)

การวัด

ความยาวลำตัว วัดจากปลายสุดปากถึงรูก้น

ความยาวหัว วัดจากปลายสุดของปากถึงขอบด้านท้ายแผ่นหู (tympanic membrane)

ความยาวขาหน้า วัดจากซอกมุมขาหน้าไปยังข้อเท้าขาหน้า

ความยาวขาหลัง วัดจากรูก้นไปยังข้อเท้าขาหลังเมื่อยืดตรง

5. การศึกษาการวิเคราะห์

โดยโน้มน้าวที่ใช้ในการศึกษาการวิเคราะห์ได้มาจากโดยโน้มน้าวของการแบ่งเซลล์แบบไม่โพไซต์ในระบบ metaphase ของเซลล์จากเนื้อเยื่อตับ

5.1 การเตรียมโดยโน้มน้าวเนื้อเยื่อตับ

ตัดแปลงมาจากเทคนิคและวิธีการของอิเดะและคิโอะ (Ida and Kyo, 1980) ซึ่งสรุปเป็นขั้นตอนนี้

5.1.1 นำกบนา กบหลังไฟล กบหนอง เนื้อคthray อีงลาย งโครง และป่าดบ้าน แต่ละชนิดที่เลือบไว้มาจีดด้วยโคลชิชินความเข้มข้น 0.3 เปอร์เซ็นต์ เข้าที่บริเวณช่องท้องในปริมาณประมาณ 0.1 มิลลิลิตรต่อน้ำหนักตัวประมาณครึ่งกรัมครึ่งตัวต่อชนิด นำตัวอย่างสัตว์แต่ละชนิดที่ฉีดแล้วลงปล่อยไว้ในตู้กระจกที่แยกไว้ต่างหาก หลังค้างน้ำแล็กน้อย ปล่อยไว้เป็นเวลาประมาณ 9-23 ชั่วโมง

5.1.2 นำตัวอย่างสัตว์แต่ละชนิดที่ฉีดด้วยโคลชิชินและครบเวลาแล้วมา洗่าโดยทำให้สลบด้วยอีเทอร์หรือ เช็ดด้วยน้ำแข็งประมาณ 10-20 นาที หรือจนตาย ใช้กรรไกรคลิปเปิดช่องท้อง ใช้

ปากคีบดึงและตัดเอาตับล้างเอาเลือดออกด้วย โพแทสเซียมคลอไรด์ 0.075 เปอร์เซ็นต์ แล้วแช่ไว้ในสารละลายดังกล่าวในงานแก้วสำหรับใช้เพาะเชื้อ

5.1.3 ใช้ปากคีบ คีบเอาตับที่แช่อยู่ในงานเพาะเชื้อขึ้นวางบนกระถางสไลด์ หยดสารละลายโพแทสเซียมคลอไรด์ลงไปเล็กน้อยใช้มีดผ่าตัดสับตับให้ละเอียด แล้วใช้หลอดดูดดูดโพแทสเซียมคลอไรด์ล้าง นำลงในงานเพาะเชื้อ ปล่อยทิ้งไว้เป็นเวลาประมาณ 45 นาที เพื่อให้เซลล์บวมและแตกได้ง่าย

5.1.4 ดูดเอาตับในงานเพาะเชื้อใส่ลงในหลอดแก้ว นำหลอดแก้วเข้าเครื่องปั่นเหวี่ยง (centrifuge) โดยใช้ความเร็วประมาณ 800-1,000 รอบต่อนาทีเป็นเวลา 5 นาที

5.1.5 ดูดน้ำใส ๆ ที่อยู่ด้านบนของหลอดแก้วทิ้งไปเหลือไว้แต่ส่วนที่เป็นตะกอนกันหลอด แล้วดูดน้ำยาคงสภาพครั้นอย่างประกอบด้วยเอทิลแอลกอฮอล์สัมบูรณ์ 3 ส่วน ต่อครด้น้ำสัมลุวน 1 ส่วนลงไปแทนที่ ตั้งทิ้งไว้เป็นเวลาประมาณ 25 นาทีแล้วนำเข้าเครื่องปั่นเหวี่ยงอีก โดยใช้ความเร็วต่อรอบและเวลาเท่าเดิม ปฏิบัติเช่นนี้อีก 2 ครั้งรวมเป็น 4 ครั้ง

5.1.6 ดูดตะกอนที่กันหลอด หยดลงบนกระถางสไลด์ที่สะอาด 1-2 หยดและผึ่งไว้ให้แห้งสนิทในอากาศ

5.1.7 นำสไลด์ที่มีเซลล์แห้งสนิทคั่วลงข้อมในสีข้อมกินชา 4 เปอร์เซ็นต์ใน ช่องเรนเดนฟอสเฟต บัปเพอร์ใช้เวลาในการข้อมประมาณ 20-30 นาทีหรือจนกระหงเห็นโครงโน้มย้อมติดเป็นสีแดงชัดเจน ล้างสไลด์ด้วยน้ำคลิ้นและผึ่งไว้ให้แห้งสนิทในอากาศ

5.1.8 นำสไลด์ที่ผึ่งไว้จันแห้งคั่วไว้ไปตรวจดูด้วยกล้องจุลทรรศน์ สู่มหาเซลล์ที่มีกลุ่มของโครงโน้มแยกรายดี มีรูปร่างลักษณะดี ทำเครื่องหมายกลุ่มที่มีโครงโน้มแยกรายดีไว้สำหรับนำไปใช้ในการถ่ายภาพ เก็บสไลด์คั่วไว้ในกล่องเก็บสไลด์ เพื่อป้องกันมิให้ผุนหรือสิ่งสกปรกต่าง ๆ ตกลงเกาะบนสไลด์

5.2 การถ่ายรูปโครงโน้ม

นำสไลด์ที่เตรียมไว้แล้วในข้อ 5.1.8 ไปตรวจหาโครงโน้มที่เตรียมเอาไว้ด้วยกล้องจุลทรรศน์สำหรับใช้ถ่ายภาพแบบ BH-2 ของโอลิมปัส บันทึกภาพไว้ด้วยกล้องถ่ายภาพพร้อมอุปกรณ์ควบคุมแสงอัตโนมัติ PM-20 โดยใช้เลนส์วัตถุกำลังขยาย 100 เท่า เลนส์ถ่ายภาพ (photo eye piece) กำลังขยาย 5 เท่าบันทึกภาพไว้ด้วยฟิล์มขาวดำ BW-400 CN โดยถ่ายภาพกบบนา กบหลังไฟล์ กลหนอง เยียดตราย อิ่งลายงโคร่ง และปัดบ้านตัวละ 3-15 กลุ่มเซลล์บนครอบทุกชนิด

5.3 การวิเคราะห์โครโนโซม

5.3.1 การหาจำนวนโครโนโซม

นำเอาฟิล์มของสัตว์แต่ละชนิดที่บันทึกไว้ด้วยฟิล์มขาวดำไปล้างอัดขยายขนาด 4×6 นิ้ว หรือภาพโป๊การ์ด นำภาพเหล่านี้มานับจำนวนโครโนโซม ความถี่ของจำนวนโครโนโซมที่นับได้สูงสุด (mode) ของสัตว์แต่ละชนิดถือเป็นจำนวนโครโนโซมแบบดิพโลยด (2n) ของสัตว์ชนิดนั้น

5.3.2 การวัดโครโนโซมและการจัดค่าร้อยละ

เลือกรูปที่มีโครโนโซมเท่ากัน มีรูปร่างลักษณะ และการแผ่กระจายตัวที่สุดจำนวน 5 กลุ่มเซลล์มาวัด หากความยาวแขนง โครโนโซมด้วยคลิปเปอร์เรเวอร์เนียร์ ตรวจสอบความถูกต้องด้วยการวัด โครโนโซมด้วยอุคคูลาร์ในโครมิเตอร์ (ocular micrometer) เทียบกับการวัดด้วยคลิปเปอร์เรเวอร์เนียร์ ว่าได้เท่ากันหรือใกล้เคียงกันหรือไม่ เมื่อเห็นว่าได้ค่าเท่ากันหรือใกล้เคียงกันแล้วจึงวัดขนาดของฟิล์มและภาพของด้วยคลิปเปอร์เรเวอร์เนียร์ โดยวัดความยาวแขนง โครโนโซม จากตำแหน่งเช่น โทรเมียร์ คือตำแหน่งของรอยคอดของโครโนโซมไปยังปลายแขนงทั้งสองข้างของ โครโนโซม ค่าตัวเลขที่วัดได้ถ้าน้อยกว่าถือเป็นแขนงข้างสั้น ถ้ามากกว่าถือเป็นแขนงข้างยาว ปฏิบัติ เช่นเดียวกันนี้กับสัตว์แต่ละชนิดในครบชุดชนิด 5 กลุ่ม โครโนโซม หรือจากกลุ่ม โครโนโซมจากทั้ง 5 เซลล์แล้วหาค่าเฉลี่ย จากนั้นจึงคำนวณหาอัตราส่วนระหว่างแขนงยาวต่อแขนงสั้น (arm ratio) ตามวิธีของลีแวนและคณะ (Levan et al., 1964) เพื่อแบ่งชนิดของ โครโนโซมตามอัตราส่วนที่ปรากฏตามตาราง 2

ตาราง 2 ชนิดของ โครโนโซมตามอัตราส่วนระหว่างแขนงยาวต่อแขนงสั้นตามวิธีของลีแวน และคณะ (Levan et al., 1964)

อัตราส่วนระหว่างแขนงยาวต่อ แขนงสั้น	ชนิดของ โครโนโซม	สัญลักษณ์
1.0 - 1.7	metaphasen tric	m
1.7 - 3.0	submetaphasen tric	sm
3.0 - 7.0	subtelogenes tric	st
7.0 - ∞	ob. karyotren tric or telogenes tric	t

จับคู่โครโนมคู่เหมือน (homologous chromosome) โดยอาศัยค่าอัตราส่วนระหว่างแขนยาวต่อแขนสั้นที่เท่ากันหรือใกล้เคียงกันมากที่สุด ความยาวของโครโนมที่เท่ากันหรือใกล้เคียงกันประกอบด้วยลักษณะที่คล้ายคลึงกันมากที่สุด แล้วตัดภาพโครโนมจากรูปขายขนาด $4x6$ นิ้ว จัดเรียงカリโอไทป์โดยเรียงตามลำดับจากโครโนมคู่ที่ยาวที่สุดหรือใหญ่ที่สุดไปหาคู่ที่สั้นที่สุดหรือเล็กที่สุด โดยให้แขนข้างสั้นอยู่ด้านบน แขนด้านยาวอยู่ด้านล่าง จากเมตาเซนทริก (metacentric) ไปเป็นซับเมตาเซนทริก (submetacentric) ชับเทโลเซนทริก (subtelocentric) และจะโครเซนทริกหรือเทโลเซนทริก (acrocentric หรือ telocentric) ตามแนวของเชสตารี และกาเลตตี (Cestari and Galetti,1992)

5.3.3 การหาจำนวนแขนโครโนม (fundamental number หรือ arm number หรือ NF)

การหาจำนวนแขนโครโนมแบ่งออกได้เป็น 2 แบบคือ

แบบที่ 1 จำนวนแขนโครโนมแบ่งออกเป็น 2 พากคือพากที่มีโครโนม 2 แขน (biarmed group) ได้แก่ โครโนมแบบเมตาเซนทริก ซับเมตาเซนทริก กับพากที่มีแขนเดียว (monoarmed group) ได้แก่ โครโนมแบบชับเทโลเซนทริก กับแบบของ โครเซนทริกหรือเทโลเซนทริก

แบบที่ 2 จำนวนแขนโครโนมแบ่งออกเป็น 2 พากคือพากที่มีโครโนม 2 แขน ได้แก่ โครโนมแบบเมตาเซนทริก ซับเมตาเซนทริก ชับเทโลเซนทริก กับพากที่มีแขนเดียว ได้แก่ โครโนมแบบของ โครเซนทริกหรือเทโลเซนทริก

จำนวนแขนโครโนมของ การวิจัยนี้ ผู้วิจัยถือตามแบบที่ 2

5.3.4 การหาขนาดโครโนม (chromosome size)

ถือเอาตามวิธีของอูลเลริช (Ullerich,1966) โดยแบ่งโครโนมออกเป็น 2 พากคือ พากที่มีขนาดใหญ่กับพากที่มีขนาดเล็ก พากที่มีขนาดใหญ่คือพากที่มีโครโนมยาว เกินครึ่งหนึ่งของคู่โครโนมหรือโครโนมคู่เหมือนที่ยาวที่สุด ส่วนที่เหลือจัดเป็นพากที่มีขนาดเล็ก

5.3.5 การสร้างอิดิโอแกรม (idiogram)

คำนวณหาค่าเฉลี่ยความยาวแขนสั้น (short arm length หรือ SL) ความยาวแขนยาว (long arm length หรือ LL) อัตราส่วนระหว่างแขนต่อแขนสั้น (LL/SL) ของโครโนมคู่เหมือน ด้วยวิธีนี้ทำให้เราได้ค่าเฉลี่ยต่าง ๆ ของโครโนมคู่เหมือน (chromosome pair) ปฏิบัติ เช่นเดียวกันนี้กับกลุ่มโครโนมที่เหลืออีก 4 กลุ่ม รวมเป็น 5 กลุ่ม เชลด์ ด้วยวิธีดังกล่าวนี้ทำให้

เราได้ค่าเฉลี่ยความยาวแขนงสั้น ความยาวแขนงยาว ความยาวแขนงทั้งแขนงหรือความยาวสัมบูรณ์ (total length หรือ absolute length หรือ TL) (แขนงสั้นบวกแขนงยาว) อัตราส่วนระหว่างแขนงยาวต่อแขนงสั้น และชนิดของโครโนโซม (chromosome type หรือ CT) นำค่าเฉลี่ยที่ได้ดังกล่าวมาเขียนเป็นอัลโกริتمโดยเรียงลำดับจากโครโนโซมคู่เหมือนที่ยาวที่สุด ไปหาคู่ที่สั้นที่สุด โดยให้แขนงสั้นตั้งขึ้นด้านบน แขนงยาวอยู่ด้านล่างจากโครโนโซมแบบมาเซนทริกไปเป็นซับมาเซนทริก ซึ่งเท่ากับการเรียงลำดับตามวิธีของเชสตาเรีและการเลตตี (Cestari and Galetti, 1992) ให้คำแนะนำของเซนโทรเมียร์อยู่ในแนวเดียวกัน โดยใช้อัตราส่วนความยาว 1 เชนติเมตรต่อความยาวโครโนโซม 1 ในไมครอนเมตร (micrometer หรือ μm) โดยให้แทนนอนหรือแกน x เป็นคู่โครโนโซมหรือโครโนโซมคู่เหมือน (chromosome pair) แกนตั้งหรือแกน y เป็นแกนความยาวโครโนโซมแบบสัมบูรณ์ (total length หรือ absolute length) หรือความยาวจริงตามธรรมชาติ (natural size) หรือ ความยาวสัมพัทธ์ (relative length หรือ RL) ที่จะกล่าวถึงต่อไปปฏิบัติตั้งกล่าวกับสัตว์ทุกชนิดจนครบทั้งหมด

6. การหาความยาวสัมพัทธ์ (relative length หรือ RL)

ความยาวสัมพัทธ์มีค่าเป็นเบอร์เซ็นต์ ซึ่งไม่จำเป็นต้องนำค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation หรือ SD) มาคำนวณด้วย หากได้จากการวัดความยาวแขนงสัมบูรณ์หรือความยาวแขนงทั้งแขนงของโครโนโซมคู่เหมือนแต่ละคู่ (chromosome pair) คูณด้วย 100 หารด้วยผลบวกของโครโนโซมคู่เหมือนทั้งหมดหรือเขียนเป็นสูตรได้ดังนี้

$$\text{RL} = \frac{\text{ความยาวสัมบูรณ์ของโครโนโซมคู่เหมือนแต่ละคู่}}{\text{ผลบวกของโครโนโซมคู่เหมือนทั้งหมด}} \times 100$$

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

กบนา *Hoplobatrachus rugulosus* กบหลังไฟล *Rana lateralis* กบหนอง *Fejervarya limnocharis* เยื้องทรายหรือเยื้องจะน่า *Occidozyzyga lima* อึ่งลาย *Calluella guttulata* จงโคร่ง *Bufo asper* และป่าดบ้าน *Polypedates leucomystax* ที่นำมาใช้ศึกษาการเรียนไทยปีมีลักษณะทางสัณฐานวิทยาบางประการดังปรากฏตามตาราง 3

ตาราง 3 ลักษณะทางสัณฐานวิทยาบางประการของกบนา กบหลังไฟล กบหนอง เยื้องทราย อึ่งลาย จงโคร่ง และป่าดบ้าน

ชนิดของสัตว์	ความยาวหัว (ซ.ม.)	ความยาวลำตัว	ความยาวขาหน้า(ซ.ม.)	ความยาวขาหลัง(ซ.ม.)
	เฉลี่ย ± SD	(ซ.ม.) เฉลี่ย ± SD	เฉลี่ย ± SD	เฉลี่ย ± SD
กบนา	3.40 ± 0.274	8.78 ± 1.451	2.66 ± 0.186	6.08 ± 0.898
กบหลังไฟล	1.68 ± 0.117	4.56 ± 0.174	1.62 ± 0.177	4.06 ± 0.367
กบหนอง	1.62 ± 0.117	5.26 ± 0.242	1.24 ± 0.510	3.86 ± 0.326
เยื้องทราย	0.64 ± 0.080	2.68 ± 0.075	0.54 ± 0.080	1.64 ± 0.080
อึ่งลาย	1.46 ± 0.049	4.36 ± 0.356	1.44 ± 0.287	2.68 ± 0.264
จงโคร่ง	3.44 ± 0.233	10.20 ± 0.593	3.24 ± 0.320	7.34 ± 0.206
ป่าดบ้าน	1.78 ± 0.133	6.98 ± 1.216	2.24 ± 0.432	5.08 ± 0.479

ผลการศึกษาการเรียนไทยปีของกบนา กบหลังไฟล กบหนอง เยื้องทราย อึ่งลาย จงโคร่ง และป่าดบ้านพบว่า

กบนา *H. rugulosa* มีความถี่ในการกระจายของจำนวนโครโนโซมแบบคิพโลยด์ ($2n$) สูงสุดอยู่ที่ $2n=26$ จำนวน 45 เชลล์จากจำนวนเชลล์ที่นับรวมทั้งหมด 46 เชลล์คิดเป็น 97.83 เปอร์เซ็นต์ คั่งนั้นกบนาจึงมีจำนวนโครโนโซมแบบคิพโลยด์ $2n=26$ ตามตาราง 4 และ 5 ภาพประกอบ 4A, 4B, 5A, 5B และภาพประกอบ 6 คริโตร์ไทยปีประกอบด้วยโครโนโซมแบบเมทาเซนทริก 10 ถู และซับเมทาเซนทริก 3 ถู มีแซทเทลิต (satellite) 1 ถู ตั้งอยู่ที่ปลายแขนขาทั้งสอง โครโนโซมแบบเมทาเซนทริกถูที่ 10 (ภาพประกอบ 4B, 5B, และ 6) จำนวนแขน Kroton NF เท่ากับ 52 ตามตาราง 5 โครโนโซมมีความยาวแขนทั้งแขน (total length หรือ TL) หรือความยาวสัมบูรณ์ (absolute length) ตั้งแต่ 2.282 - 8.397 ไมโครเมตร (micrometer หรือ μm) เฉลี่ย 3.129 ± 0.511 ในไมโครเมตร ความยาวสัมพัทธ์ (relative length หรือ RL) ตั้งแต่ 4.544-13.948

เปอร์เซ็นต์ เนลี่ย 7.622 เปอร์เซ็นต์ โครโนไซมขนาดใหญ่มี 5 คู่ได้แก่คู่ที่ 1,2,3,11 และ 12 โครโนไซมขนาดเล็กมี 8 คู่ได้แก่คู่ที่ 4,5,6,7,8,9,10 และ 13 ตามตารางที่ 6 และ 13

กบหลังไฟล *R. lateralis* มีความถี่ของจำนวนโครโนไซมแบบดิพโลอยด์ ($2n$) สูงสุดอยู่ที่ $2n=26$ จำนวน 50 เซลล์จากจำนวนเซลล์ที่นับรวมทั้งหมด 50 เซลล์คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์ ดังนั้น กบหลังไฟลจึงมีจำนวนโครโนไซมแบบดิพโลอยด์ $2n=26$ ตามตาราง 4 และ 5 ภาพประกอบ 7A, 7B, 8A, 8B และภาพประกอบ 9 カリโอไทป์ประกอบด้วยโครโนไซมแบบเมทาเซนทริก 8 คู่ และชั้บเม ทาเซนทริก 5 คู่(ภาพประกอบ 7B, 8B, และ 9) จำนวนแข่น โครโนไซม(NF) เท่ากับ 52 ตามตาราง 5 โครโนไซมมีความยาวแข่นทั้งแข่นหรือความยาวสัมบูรณ์ตั้งแต่ 3.178 - 8.738 ไมโครเมตร เนลี่ย 5.247 ± 0.660 ไมโครเมตร ความยาวสัมพัทธ์ตั้งแต่ 4.381-12.793 เปอร์เซ็นต์ เนลี่ย 7.669 เปอร์เซ็นต์ โครโนไซมขนาดใหญ่มี 7 คู่ ได้แก่คู่ที่ 1,2,3,4,5,9 และ 10 โครโนไซมขนาดเล็กมี 6 คู่ ได้แก่คู่ที่ 6,7,8,11,12 และ 13 ตามตาราง 7 และ 13

กบหนอง *F. limnocharis* มีความถี่ในการกระจายของจำนวนโครโนไซมแบบดิพโลอยด์ ($2n$) สูงสุดอยู่ที่ $2n=26$ จำนวน 60 เซลล์ จากจำนวนเซลล์ที่นับรวมทั้งหมด 61 เซลล์คิดเป็น 98.36 เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นกบหนองจึงมีจำนวนโครโนไซมแบบดิพโลอยด์ $2n=26$ ตามตาราง 4 และ 5 ภาพประกอบ 10A, 10B, 11A, 11B และภาพประกอบ 12 カリโอไทป์ประกอบด้วยโครโนไซมแบบ เมทาเซนทริก 9 คู่ ชั้บเมทาเซนทริก 3 คู่และชั้บเทโลเซนทริก 1 คู่ (ภาพประกอบ 10B, 11B และ 12) จำนวนแข่น โครโนไซม (NF) เท่ากับ 52 ตามตาราง 5 โครโนไซมมีความยาวแข่นทั้งแข่นหรือความ ยาวสัมบูรณ์ตั้งแต่ 3.190 - 9.860 ไมโครเมตร เนลี่ย 5.641 ± 0.763 ไมโครเมตร ความยาวสัมพัทธ์ ตั้งแต่ 4.544 - 13.948 เปอร์เซ็นต์ เนลี่ย 7.699 เปอร์เซ็นต์ โครโนไซมขนาดใหญ่มี 6 คู่ ได้แก่คู่ที่ 1,2,3,4,5 และ 10 โครโนไซมขนาดเล็กมี 7 คู่ ได้แก่คู่ที่ 6,7,8,9,11,12 และ 13 ตามตาราง 8 และ 13

เขีกดตรายหรือเขีกดจะนา *O. lima* มีความถี่ในการกระจายของจำนวนโครโนไซมแบบดิ พโลอยด์ ($2n$) สูงสุดอยู่ที่ $2n=26$ จำนวน 50 เซลล์ จากจำนวนเซลล์ที่นับรวมทั้งหมด 51 เซลล์คิด เป็น 98.04 เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นเขีกดตรายจึงมีจำนวนโครโนไซมแบบดิพโลอยด์ $2n=26$ ตามตาราง 4 และ 5 ภาพประกอบ 13A, 13B, 14A, 14B และภาพประกอบ 15 カリโอไทป์ประกอบด้วย โครโนไซมแบบเมทาเซนทริก 9 คู่ ชั้บเมทาเซนทริก 4 คู่ (ภาพประกอบ 13B, 14B และ 15) จำนวน แข่น โครโนไซม (NF) เท่ากับ 52 ตามตาราง 5 โครโนไซมมีความยาวแข่นทั้งแข่น หรือความยาว สัมบูรณ์ตั้งแต่ 2.811 - 7.718 ไมโครเมตร เนลี่ย 4.330 ± 0.388 ไมโครเมตร ความยาวสัมพัทธ์ตั้งแต่ 5.055 - 13.632 เปอร์เซ็นต์ เนลี่ย 7.686 เปอร์เซ็นต์ โครโนไซมขนาดใหญ่มี 7 คู่ ได้แก่คู่ที่ 1,2,3,4,5,6 และ 10 โครโนไซมขนาดเล็กมี 6 คู่ ได้แก่คู่ที่ 7,8,9,11,12 และ 13 ตามตาราง 9 และ 13

อีงลาย *C. guttulata* มีความถี่ในการกระจายของจำนวนโครโนไซมแบบดิพโลอยด์ ($2n$) สูงสุดอยู่ที่ $2n=26$ จำนวน 40 เซลล์ จากจำนวนเซลล์ที่นับรวมทั้งหมด 41 เซลล์คิดเป็น 97.56 เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นอีงลายจึงมีจำนวนโครโนไซมแบบดิพโลอยด์ $2n=26$ ตามตาราง 4 และ 5

ภาพประกอบ 16A, 16B, 17A, 17B และภาพประกอบ 18 ค่าริโอไทีป์ประกอบด้วยโครโนไซน์แบบเมทาเซนทริก 10 คู่ ชั้บเมทาเซนทริก 3 คู่ (ภาพประกอบ 16B, 17B และ 18) จำนวนแ xen โครโนไซน์ (NF) เท่ากับ 52 ตามตาราง 5 โครโนไซน์มีความยาวทั้งแขนหรือความยาวสัมบูรณ์ตั้งแต่ 3.365-11.411 ไมโครเมตร เฉลี่ย 6.312 ± 1.016 ไมโครเมตร ความยาวสัมพัทธ์ตั้งแต่ 4.120-13.784 เปอร์เซ็นต์ เฉลี่ย 7.136 เปอร์เซ็นต์ โครโนไซน์ขนาดใหญ่มี 6 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 1,2,3,4,11 และ 12 โครโนไซน์ขนาดเล็กมี 7 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 5,6,7,8,9,10 และ 13 ตามตาราง 10 และ 13

จังโครง *B. asper* มีความถี่ในการกระจายของจำนวนโครโนไซน์แบบดิพโลยด์ ($2n$) สูงสุดอยู่ที่ $2n=22$ จำนวน 30 เซลล์ จากจำนวนเซลล์ที่นับรวมทั้งหมด 30 เซลล์คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นจังโครงจึงมีจำนวนโครโนไซน์แบบดิพโลยด์ $2n=22$ ตามตาราง 4 และ 5 ภาพประกอบ 19A, 19B, 20A, 20B และภาพประกอบ 21 ค่าริโอไทีป์ประกอบด้วยโครโนไซน์แบบเมทาเซนทริก 8 คู่ และชั้บเมทาเซนทริก 3 คู่ (ภาพประกอบ 19B, 20B และ 21) จำนวนแ xen โครโนไซน์ (NF) เท่ากับ 44 ตามตาราง 5 โครโนไซน์มีความยาวทั้งแขนหรือความยาวสัมบูรณ์ตั้งแต่ 2.285-8.626 ไมโครเมตร เฉลี่ย 5.257 ± 0.205 ไมโครเมตร ความยาวสัมพัทธ์ตั้งแต่ 3.937-15.208 เปอร์เซ็นต์ เฉลี่ย 9.051 เปอร์เซ็นต์ โครโนไซน์ขนาดใหญ่มี 6 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 1,2,3,4,9 และ 10 โครโนไซน์ขนาดเล็กมี 5 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 5,6,7,8 และ 11 ตามตาราง 11 และ 13

ปอดบ้าน *P. leucomystax* มีความถี่ในการกระจายของจำนวนโครโนไซน์แบบดิพโลยด์ ($2n$) สูงสุดอยู่ที่ $2n=26$ จำนวน 58 เซลล์ จากจำนวนเซลล์ที่นับรวมทั้งหมด 59 เซลล์ คิดเป็น 98.31 เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นปอดบ้านจึงมีจำนวนโครโนไซน์แบบดิพโลยด์ $2n=26$ ตามตาราง 4 และ 5 ภาพประกอบ 22A, 22B, 23A, 23B และภาพประกอบ 24 ค่าริโอไทีป์ประกอบด้วยโครโนไซน์แบบเมทาเซนทริก 11 คู่ และชั้บเมทาเซนทริก 2 คู่ (ภาพประกอบ 22B, 23B และ 24) จำนวนแ xen โครโนไซน์ (NF) เท่ากับ 52 ตามตาราง 5 โครโนไซน์มีความยาวทั้งแขนหรือความยาวสัมบูรณ์ตั้งแต่ 4.155-11.699 ไมโครเมตร เฉลี่ย 6.248 ± 0.814 ไมโครเมตร ความยาวสัมพัทธ์ตั้งแต่ 4.630-12.984 เปอร์เซ็นต์ เฉลี่ย 7.697 เปอร์เซ็นต์ โครโนไซน์ขนาดใหญ่มี 6 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 1,2,3,4,5 และ 12 โครโนไซน์ขนาดเล็กมี 7 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 6,7,8,9,10,11 และ 13 ตามตาราง 12 และ 13

ตาราง 4 ความถี่ในการกระจายของจำนวนโครโนไซมแบบคิพลอยด์ ($2n$) ที่นับได้จากกบนา

Hoplobatrachus rugulosus กบหลังไฟล *Rana lateralis* กบหนอง *Fejervarya limnocharis*
เขีกดตราย *Occidozyga lima* อึ่งลาย *Calluella guttulata* จงโครรง *Bufo asper* และป่าดบ้าน
Polypedates leucomystax

ชนิดของสัตว์	จำนวนโครโนไซมแบบคิพลอยด์									รวมจำนวนเซลล์ที่นับ(เซลล์)	ความถี่สูงสุดของจำนวน เซลล์ที่นับได้ %
	20	21	22	23	24	25	26	27	28		
กบนา	0	0	0	0	0	1	45	0	0	46	97.83
กบหลังไฟล	0	0	0	0	0	0	50	0	0	50	100.00
กบหนอง	0	0	0	0	1	0	60	0	0	61	98.63
เขีกดตราย	0	0	0	0	0	0	50	1	0	51	98.04
อึ่งลาย	0	0	0	0	0	1	40	0	0	41	97.56
จงโครรง	0	0	30	0	0	0	0	0	0	30	100.00
ป่าดบ้าน	0	0	0	0	0	1	58	0	0	59	98.31

ตาราง 5 จำนวนโครโนไซมแบบคิพลอยด์ ($2n$) ชนิดของโครโนไซมและจำนวนแทน โครโนไซม
ของ กบนา กบหลังไฟล กบหนอง เขีกดตราย อึ่งลาย จงโครรง และป่าดบ้าน

ชนิดของสัตว์	$2n$	ชนิดของโครโนไซม(คู่)				จำนวนแทน โครโนไซม
		เมทาเซนทริก	ชับเมทาเซนทริก	ชับเทโลเซนทริก	อะโครเซนทริก	
กบนา	26	10	3	0	0	52
กบหลังไฟล	26	8	5	0	0	52
กบหนอง	26	9	3	1	0	52
เขีกดตราย	26	9	4	0	0	52
อึ่งลาย	26	10	3	0	0	52
จงโครรง	22	8	3	0	0	44
ป่าดบ้าน	26	11	2	0	0	52

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยความยาวแขนสั้น (SL) ความยาวแขนยาว (LL) ความยาวทั้งแขนหรือความยาวสัมบูรณ์ (total length หรือ absolute length หรือ TL) ความยาวสัมพัทธ์ (relative length หรือ RL) อัตราส่วนระหว่างแขนยาวต่อแขนสั้น (LL/SL) และชนิดของโครโนโซนคู่เหنمีอน (CT) ในกบนา *Hoplobatrachus rugulosus* จากเซลล์ตับจำนวน 5 เซลล์

โครโนโซนคู่ ที่	SL (μm) เฉลี่ย $\pm$ SD	LL (μm) เฉลี่ย $\pm$ SD	TL (μm) เฉลี่ย $\pm$ SD	RL เฉลี่ย (%) เฉลี่ย $\pm$ SD	LL/SL(μm) เฉลี่ย $\pm$ SD	CT
1	3.972 $\pm$ 0.437	4.466 $\pm$ 0.723	8.397 $\pm$ 1.079	14.604	1.133 $\pm$ 0.104	m
2	3.003 $\pm$ 0.431	4.151 $\pm$ 0.317	7.029 $\pm$ 0.856	12.328	1.395 $\pm$ 0.123	m
3	2.385 0 $\pm$ 0.266	3.067 $\pm$ 0.365	5.453 $\pm$ 0.583	8.774	1.289 $\pm$ 0.126	m
4	1.750 $\pm$ 0.201	1.952 $\pm$ 0.177	3.703 $\pm$ 0.376	6.473	1.118 $\pm$ 0.038	m
5	1.457 $\pm$ 0.210	1.819 $\pm$ 0.287	3.276 $\pm$ 0.456	5.642	1.253 $\pm$ 0.148	m
6	1.412 $\pm$ 0.214	1.695 $\pm$ 0.195	3.073 $\pm$ 0.335	5.355	1.230 $\pm$ 0.071	m
7	1.299 $\pm$ 0.172	1.634 $\pm$ 0.171	2.933 $\pm$ 0.323	5.112	1.265 $\pm$ 0.103	m
8	1.238 $\pm$ 0.137	1.515 $\pm$ 0.169	2.753 $\pm$ 0.299	4.800	1.224 $\pm$ 0.062	m
9	1.165 $\pm$ 0.201	1.370 $\pm$ 0.075	2.535 $\pm$ 0.254	4.420	1.198 $\pm$ 0.183	m
10	1.032 $\pm$ 0.132	1.250 $\pm$ 0.130	2.282 $\pm$ 0.246	3.980	1.218 $\pm$ 0.110	m*
11	2.195 $\pm$ 0.270	4.327 $\pm$ 0.535	6.523 $\pm$ 0.717	11.362	1.984 $\pm$ 0.238	sm
12	2.051 $\pm$ 0.325	4.040 $\pm$ 0.558	6.091 $\pm$ 0.854	10.593	1.982 $\pm$ 0.176	sm
13	1.044 $\pm$ 0.090	2.176 $\pm$ 0.261	3.219 $\pm$ 0.318	5.641	2.088 $\pm$ 0.210	sm

หมายเหตุ

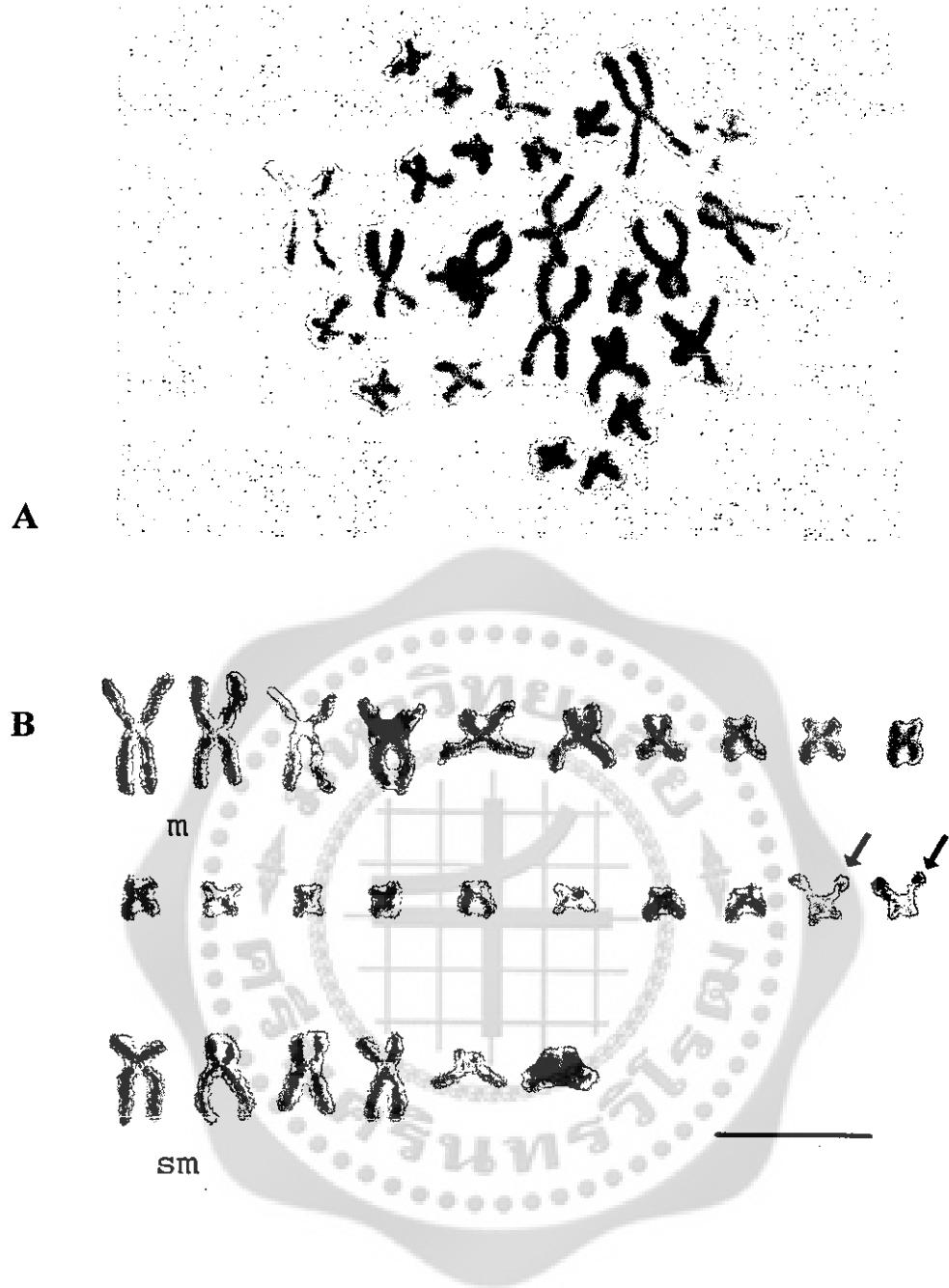
m = metacentric chromosome

sm = submetacentric chromosome

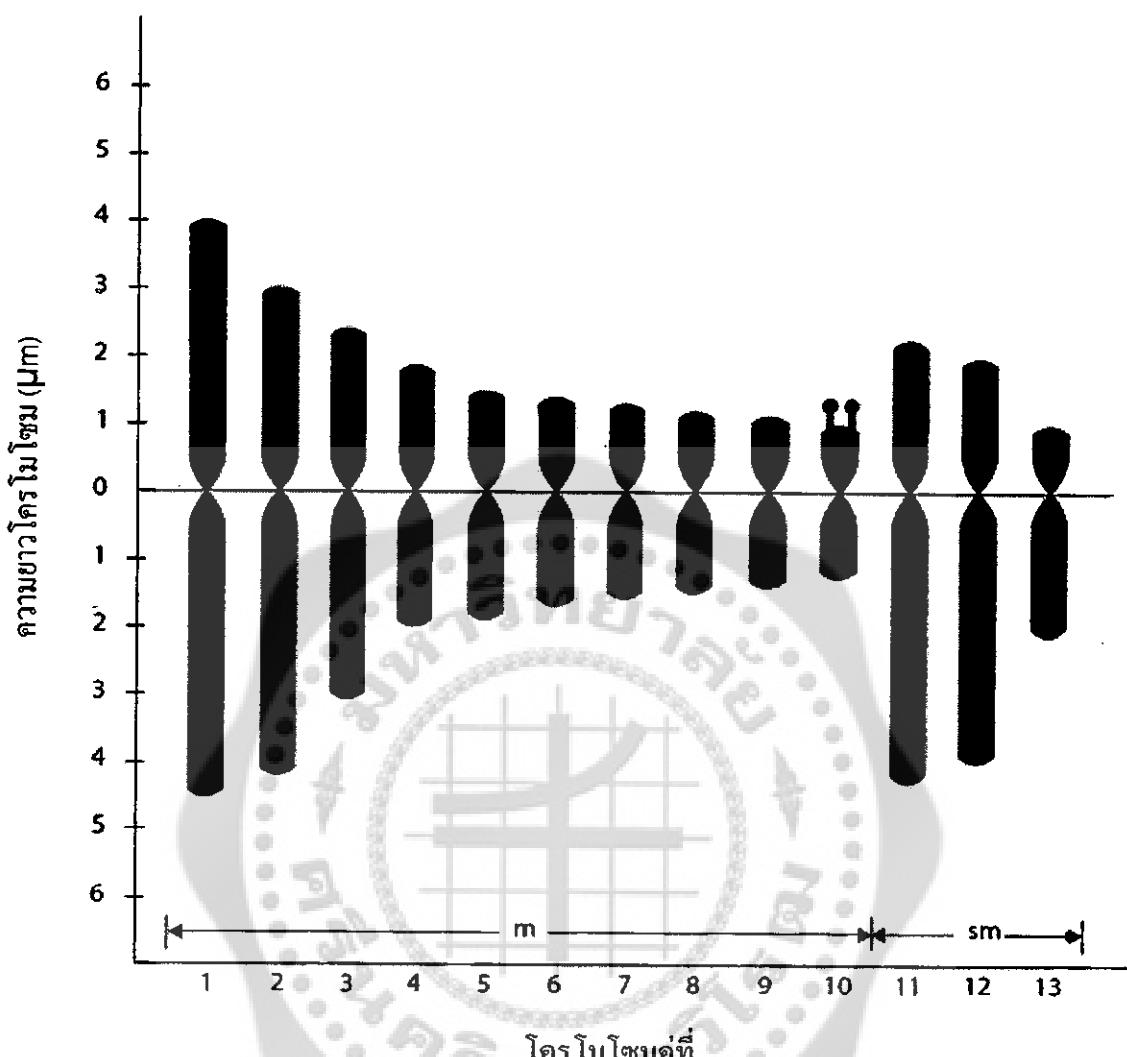
* = มี satellite 1 คู่

ภาพประกอบ 4 ภาพถ่ายการแบ่งเซลล์แบบไม้โทชิสในระยะเมตาเฟสของกบนา *Hoplobatrachus rugulosus* เพศผู้ (A) และかりโอไทป์ (B) สูกครึ่งคือแซทเทลไลท์ scale bar = 10 μm

ภาพประกอบ 5 ภาพถ่ายการแบ่งเซลล์แบบไม้โทซิสในระยะเมตาเฟสของกบนา *Hoplobatrachus rugulosus* เพศเมีย (A) และเพศเมีย (B) ลูกศรที่คือแซทเทลไลท์ scale bar = 10 μm

ภาพประกอบ 6 อัลกิโอกรานของกบนา *Hoplobatrachus rugulosus* เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยความยาวแบบสัมบูรณ์ อัตราส่วนระหว่างแขนยาวต่อแขนสั้นของคู่โครงโน้มหรือโครงโน้มคู่ใหม่จำนวน 5 เซลล์ จุดสีดำกลมของโครงโน้มคือแซฟเทลไลท์

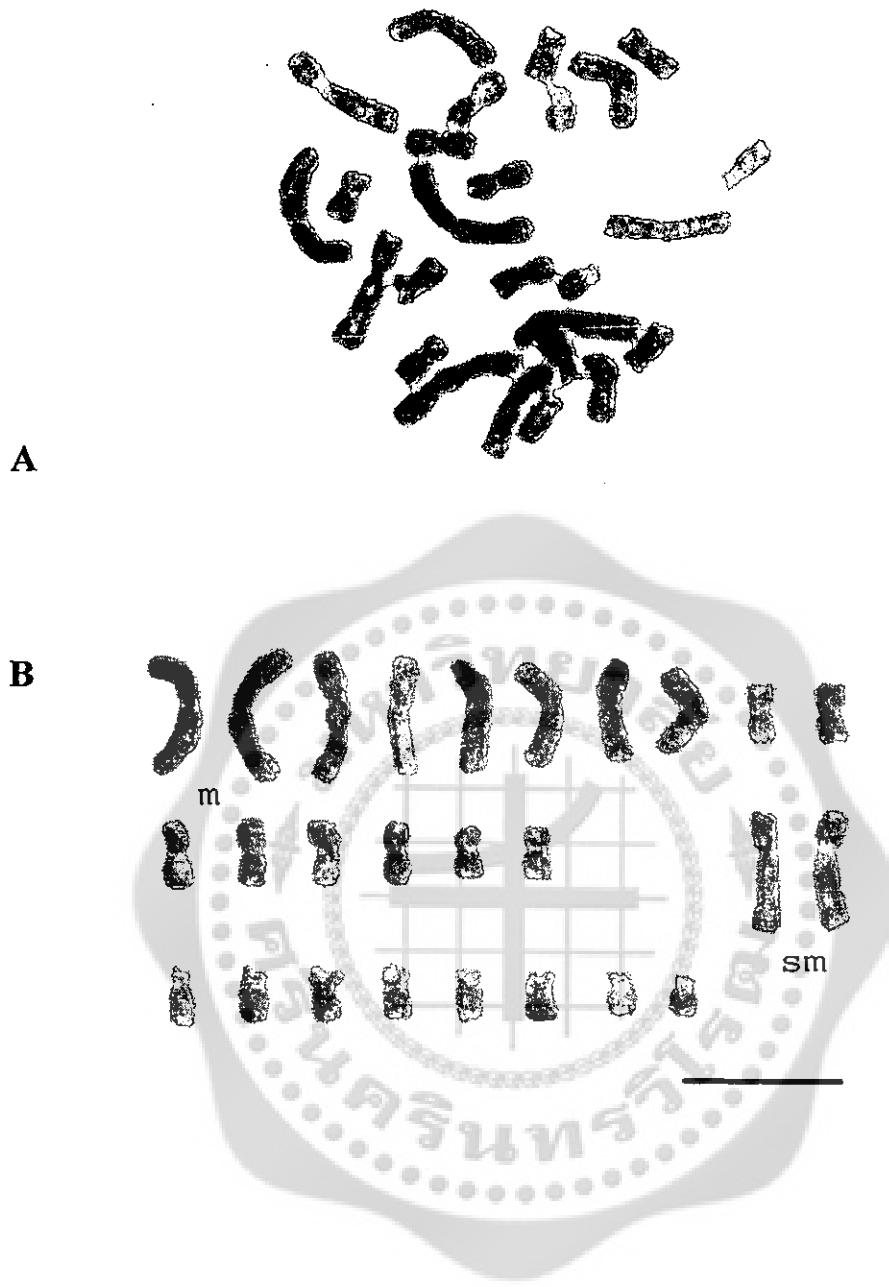
ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยความยาวแขนสั้น (SL) ความยาวแขนยาว (LL) ความยาวทั้งแขนหรือความยาวสัมบูรณ์ (total length หรือ absolute length หรือ TL) ความยาวสัมพัทธ์ (relative length หรือ RL) อัตราส่วนระหว่างแขนยาวต่อแขนสั้น (LL/SL) และชนิดของโครโนไซมุ่นเหมือน (CT) ในกบหลังไฟล *Rana lateralis* จากเซลล์ตับจำนวน 5 เซลล์

โครโนไซมุ่น ที่	SL (μm) เฉลี่ย $\pm$ SD	LL (μm) เฉลี่ย $\pm$ SD	TL (μm) เฉลี่ย $\pm$ SD	RL เฉลี่ย (%)	LL/SL(μm) เฉลี่ย $\pm$ SD	CT
1	4.083 $\pm$ 0.434	4.734 $\pm$ 0.697	8.738 $\pm$ 1.092	12.793	1.181 $\pm$ 0.088	m
2	3.326 $\pm$ 0.575	4.281 $\pm$ 0.627	7.607 $\pm$ 1.110	11.125	1.300 $\pm$ 0.176	m
3	2.935 $\pm$ 0.326	3.879 $\pm$ 0.722	6.813 $\pm$ 1.023	9.958	1.305 $\pm$ 0.158	m
4	2.847 $\pm$ 0.454	3.307 $\pm$ 0.613	6.154 $\pm$ 1.059	8.980	1.159 $\pm$ 0.063	m
5	2.053 $\pm$ 0.215	2.520 $\pm$ 0.217	4.667 $\pm$ 0.519	6.846	1.161 $\pm$ 0.109	m
6	2.061 $\pm$ 0.245	2.292 $\pm$ 0.259	4.353 $\pm$ 0.461	6.388	1.117 $\pm$ 0.111	m
7	1.876 $\pm$ 0.265	2.164 $\pm$ 0.219	4.040 $\pm$ 0.471	5.924	1.161 $\pm$ 0.082	m
8	1.664 $\pm$ 0.206	2.031 $\pm$ 0.228	3.695 $\pm$ 0.408	5.426	1.226 $\pm$ 0.107	m
9	2.409 $\pm$ 0.393	4.450 $\pm$ 0.386	7.133 $\pm$ 1.068	10.439	1.827 $\pm$ 0.385	sm
10	1.344 $\pm$ 0.136	3.034 $\pm$ 0.374	4.387 $\pm$ 0.488	6.484	2.267 $\pm$ 0.193	sm
11	1.184 $\pm$ 0.190	2.669 $\pm$ 0.227	3.853 $\pm$ 0.347	5.665	2.288 $\pm$ 0.319	sm
12	1.065 $\pm$ 0.098	2.528 $\pm$ 0.219	3.593 $\pm$ 0.297	5.284	2.386 $\pm$ 0.158	sm
13	0.956 $\pm$ 0.106	2.222 $\pm$ 0.173	3.178 $\pm$ 0.236	4.381	2.455 $\pm$ 0.250	sm

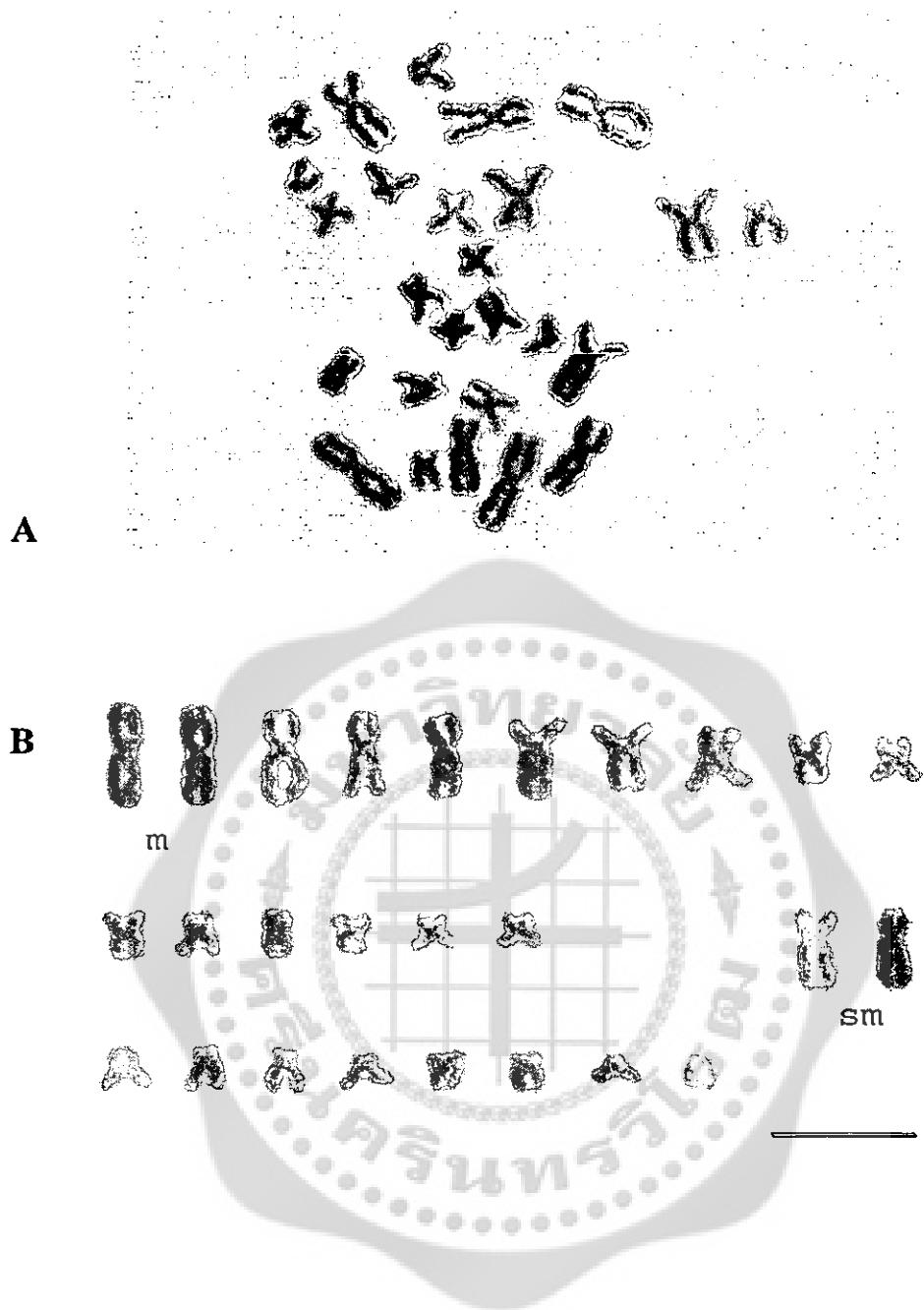
หมายเหตุ

m = metacentric chromosome

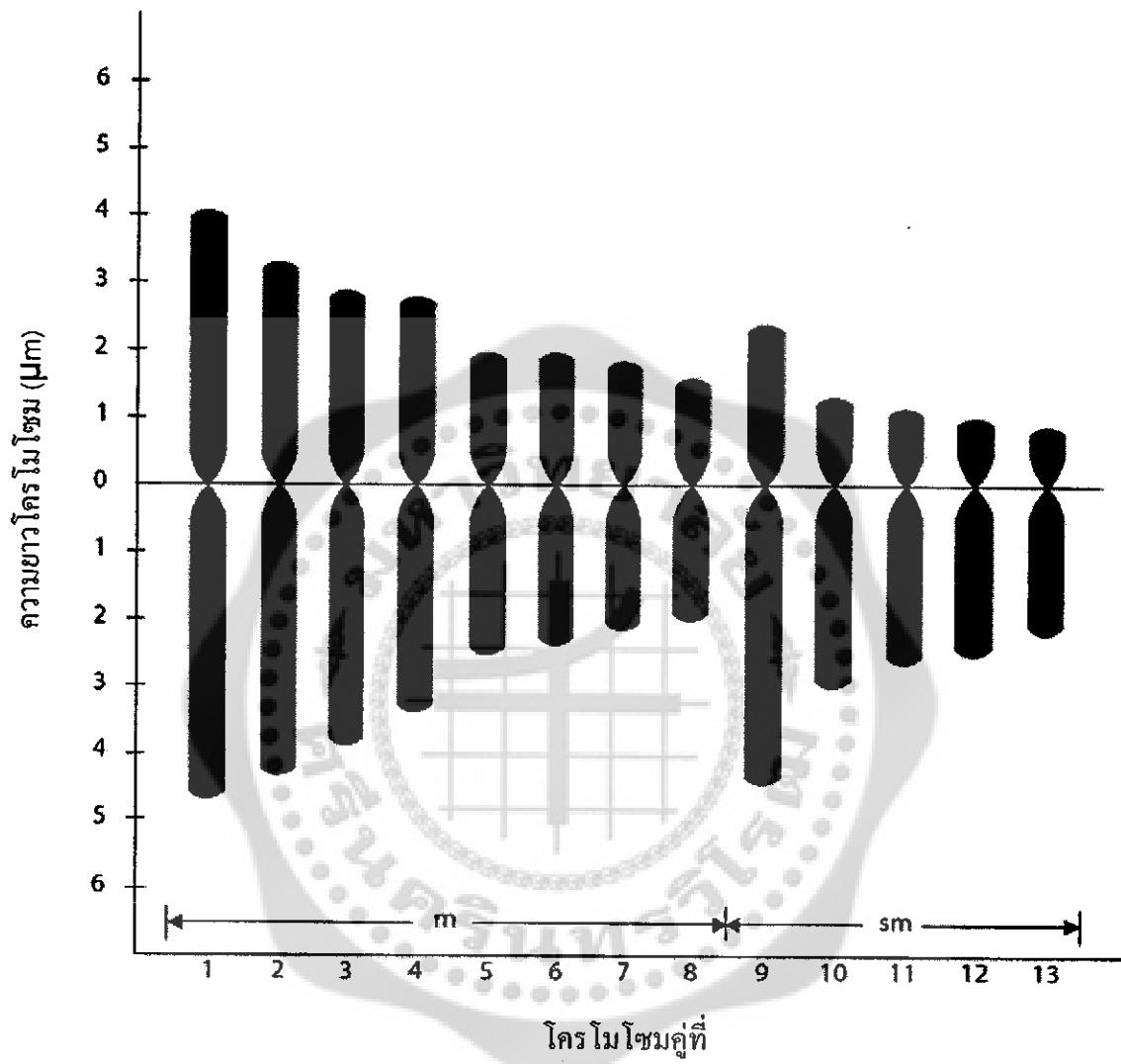
sm = submetacentric chromosome

ภาพประกอบ 7 ภาพถ่ายการแบ่งเซลล์แบบไม้โทชิสในระบบเมทานเฟสของกบหลังไฟล *Rana lateralis* เพศผู้ (A) และเพศเมีย (B) scale bar = 10 μm

ภาพประกอบ 8 ภาพถ่ายการแบ่งเซลล์แบบไม้โทชิสในระยะเมตาเฟสของกบหลังไฟล *Rana lateralis* เพศเมีย (A) และカリโอลไทย (B) scale bar = 10 μm

ภาพประกอบ 9 อิศิโอแกรมของกบหลังไฟล *Rana lateralis* เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยความยาวแขนงแบบสัมบูรณ์ อัตราส่วนระหว่างแขนงยาวต่อแขนงสั้นของคู่โครโนโซนมหรือโครโนโซมคู่หนึ่งจำนวน 5 เชลล์

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยความยาวแขนสั้น (SL) ความยาวแขนยาว (LL) ความยาวทั้งแขนหรือความยาวสัมบูรณ์ (total length หรือ absolute length หรือ TL) ความยาวสัมพัทธ์ (relative length หรือ RL) อัตราส่วนระหว่างแขนยาวต่อแขนสั้น (LL/SL) และชนิดของโครโนไซมุ่งเหมือน (CT) ในกบหนอง *Fejervarya limnocharis* จากเซลล์ตัวจำนวน 5 เซลล์

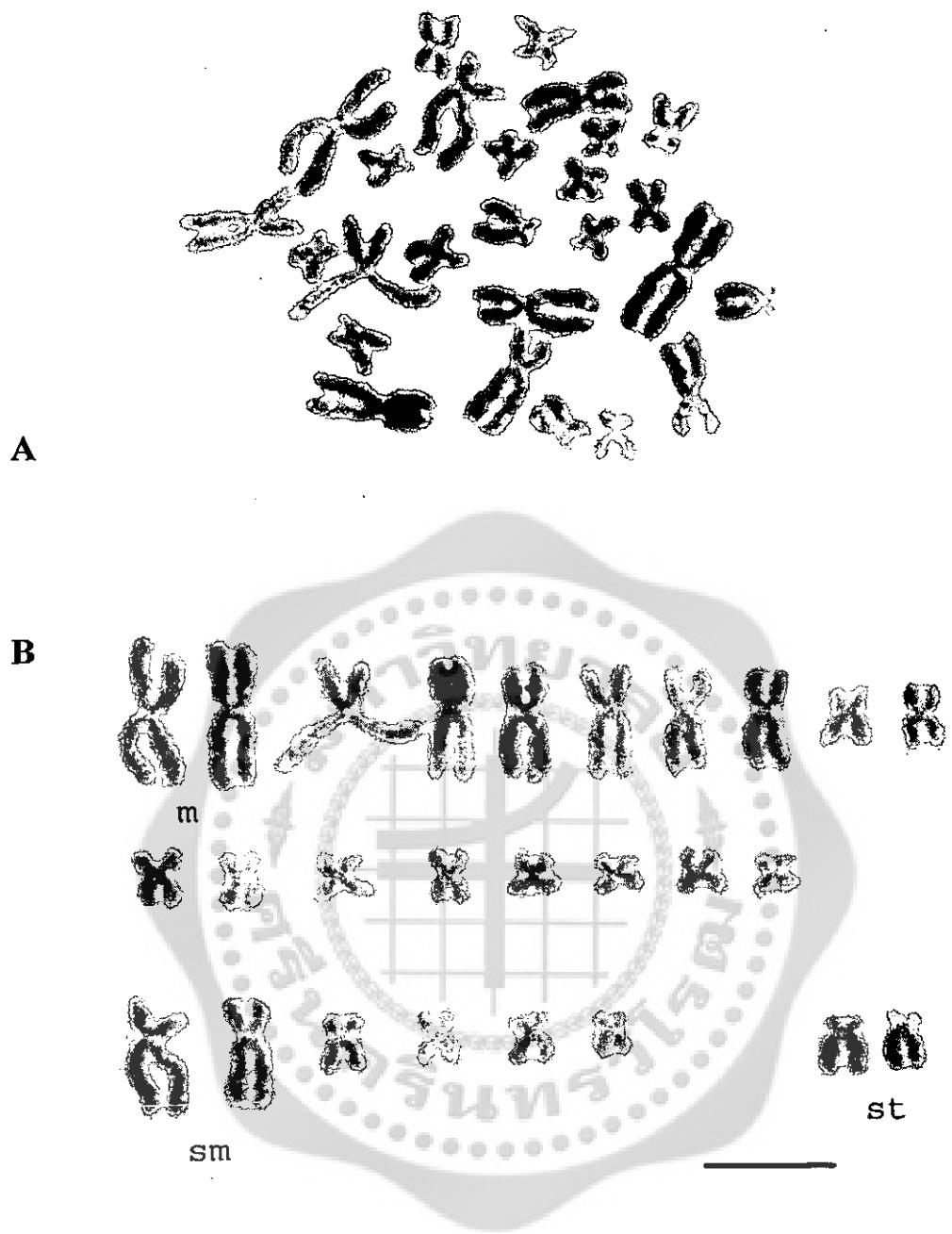
โครโนไซมุ่ง ที่	SL (μm)	LL (μm)	TL (μm)	RL เฉลี่ย (%)	LL/SL(μm)	CT
	เฉลี่ย $\pm$ SD	เฉลี่ย $\pm$ SD	เฉลี่ย $\pm$ SD	เฉลี่ย $\pm$ SD	เฉลี่ย $\pm$ SD	
1	4.757 $\pm$ 0.470	5.103 $\pm$ 0.693	9.860 $\pm$ 1.160	13.948	1.071 $\pm$ 0.045	m
2	3.154 $\pm$ 0.578	4.715 $\pm$ 0.801	7.869 $\pm$ 1.252	11.175	1.444 $\pm$ 0.099	m
3	3.298 $\pm$ 0.457	3.973 $\pm$ 0.736	7.271 $\pm$ 1.177	10.318	1.211 $\pm$ 0.105	m
4	2.863 $\pm$ 0.429	3.462 $\pm$ 0.831	6.325 $\pm$ 1.156	8.967	1.212 $\pm$ 0.228	m
5	2.076 $\pm$ 0.249	2.619 $\pm$ 0.304	4.692 $\pm$ 0.533	6.697	1.274 $\pm$ 0.073	m
6	1.916 $\pm$ 0.277	2.336 $\pm$ 0.354	4.252 $\pm$ 0.554	6.054	1.228 $\pm$ 0.173	m
7	1.777 $\pm$ 0.307	2.152 $\pm$ 0.245	3.929 $\pm$ 0.521	5.594	1.236 $\pm$ 0.130	m
8	1.565 $\pm$ 0.253	1.976 $\pm$ 0.214	3.528 $\pm$ 0.416	5.030	1.276 $\pm$ 0.137	m
9	1.479 $\pm$ 0.270	1.711 $\pm$ 0.194	3.190 $\pm$ 0.434	4.544	1.189 $\pm$ 0.163	m
10	2.349 $\pm$ 0.341	4.692 $\pm$ 0.822	7.246 $\pm$ 1.043	10.184	2.166 $\pm$ 0.235	sm
11	1.387 $\pm$ 0.213	2.978 $\pm$ 0.407	4.366 $\pm$ 0.596	6.268	2.199 $\pm$ 0.221	sm
12	1.130 $\pm$ 0.174	2.483 $\pm$ 0.343	3.612 $\pm$ 0.435	5.154	2.262 $\pm$ 0.378	sm
13	0.893 $\pm$ 0.186	3.296 $\pm$ 0.491	4.189 $\pm$ 0.646	6.152	3.836 $\pm$ 0.602	st

หมายเหตุ

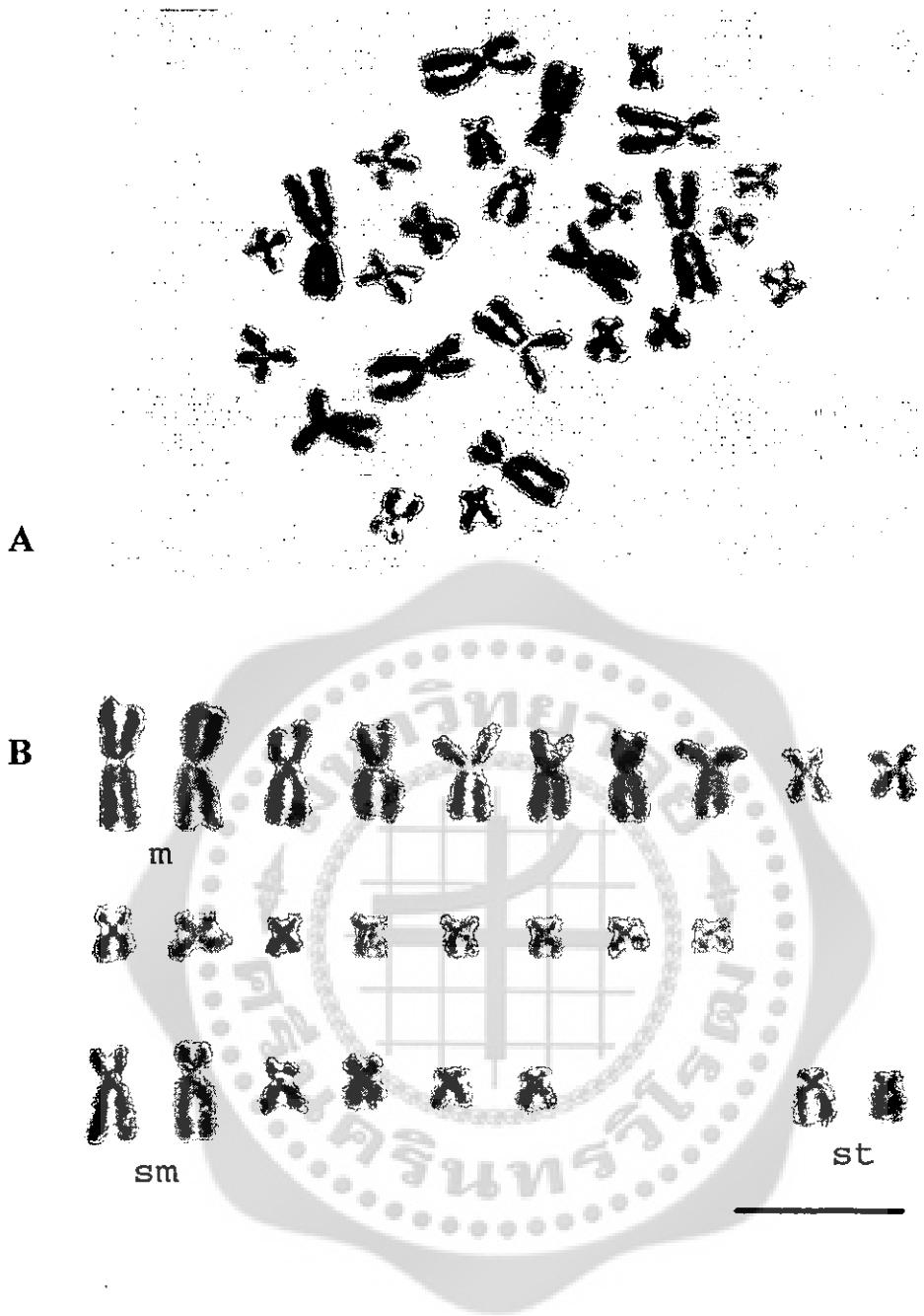
m = metacentric chromosome

sm = submetacentric chromosome

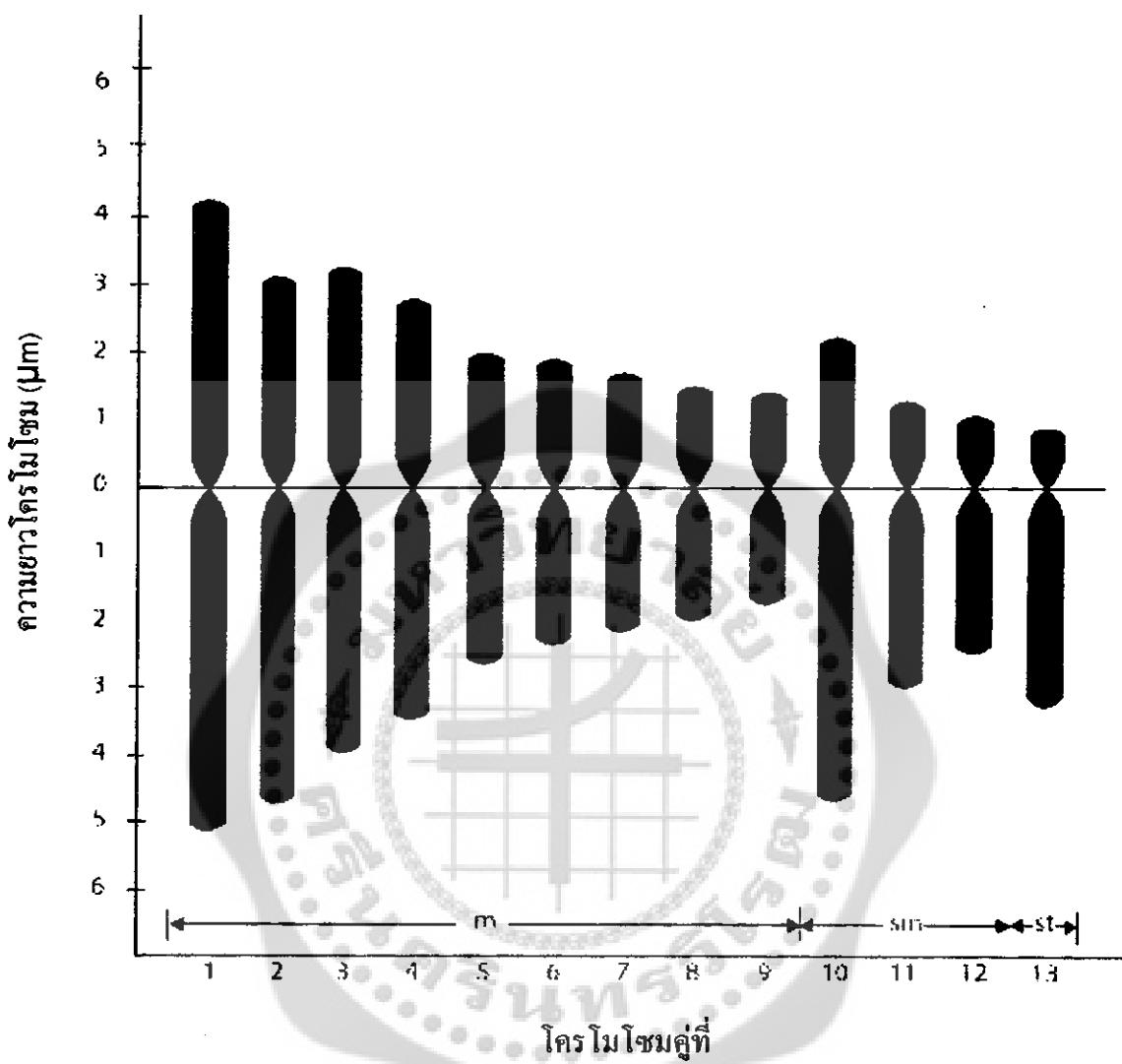
st = subtelocentric chromosome

ภาพประกอบ 10 ภาพถ่ายการแบ่งเซลล์แบบไมโครสไนฟ์ในระยะเมตาเฟสของกบหนอง *Fejervarya limnocharis* เพศผู้ (A) และเพศเมีย (B) scale bar = 10 μm

ภาพประกอบ 11 ภาพถ่ายการแบ่งเซลล์แบบไม้ไผ่ชิสในระบบทางไฟฟ้าของกบหนอง *Fejervarya limnocharis* เพศเมีย(Α) และカリโวไทป์(Β) scale bar = 10 μm

ภาพประกอบ 12 อัตราการเจริญเติบโตของ กบหนอง *Fejervarya limnocharis* เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยความยาวแบบสัมบูรณ์ อัตราส่วนระหว่างแขนงยาวต่อแขนงสั้นของคู่กบในโซนหรือกบในโซนคู่หนึ่งมีจำนวน 5 เชลล์

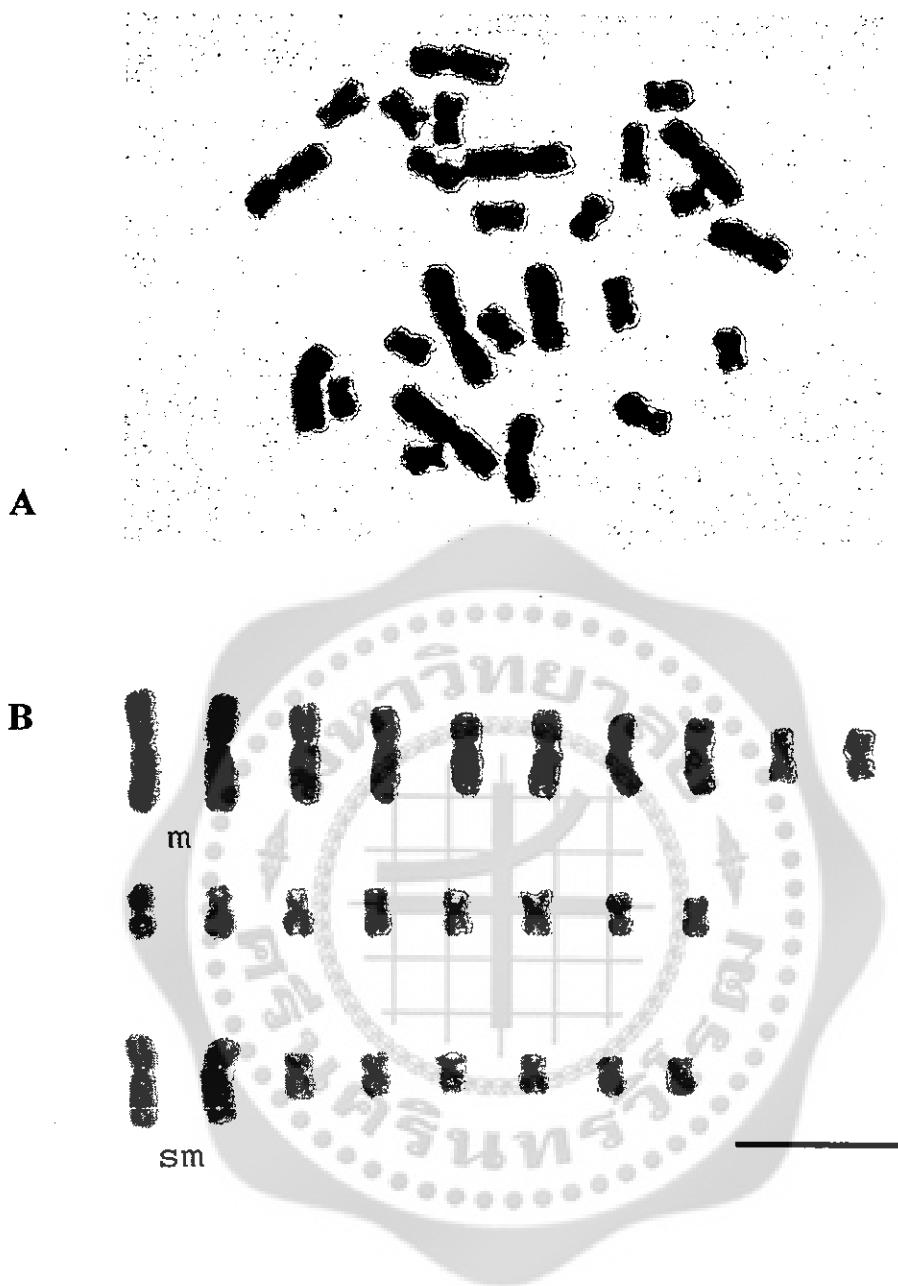
ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยความยาวแขนสั้น (SL) ความยาวแขนยาว (LL) ความยาวทั้งแขนหรือความยาวสัมบูรณ์ (total length หรือ absolute length หรือ TL) ความยาวสัมพัทธ์ (relative length หรือ RL) อัตราส่วนระหว่างแขนยาวต่อแขนสั้น (LL/SL) และชนิดของโครโน่ไซมค์ เหนือ (CT) ในเขีดทราบ *Occidozyga lima* จากเชลล์ตับจำนวน 5 เชลล์

โครโน่ไซมค์ ที่	SL (μm)	LL (μm)	TL (μm)	RL _{เฉลี่ย} (%)	LL/SL (μm)	CT
	เฉลี่ย $\pm$ SD	เฉลี่ย $\pm$ SD	เฉลี่ย $\pm$ SD	เฉลี่ย $\pm$ SD	เฉลี่ย $\pm$ SD	
1	3.412 $\pm$ 0.304	4.106 $\pm$ 0.439	7.718 $\pm$ 1.077	13.632	1.206 $\pm$ 0.116	m
2	2.746 $\pm$ 0.353	3.590 $\pm$ 0.218	6.225 $\pm$ 0.633	11.009	1.276 $\pm$ 0.157	m
3	2.507 $\pm$ 0.120	3.260 $\pm$ 0.412	5.768 $\pm$ 0.502	10.210	1.299 $\pm$ 0.134	m
4	2.500 $\pm$ 0.257	2.850 $\pm$ 0.186	5.349 $\pm$ 0.381	9.481	1.101 $\pm$ 0.045	m
5	1.706 $\pm$ 0.190	2.005 $\pm$ 0.159	3.712 $\pm$ 0.326	6.572	1.182 $\pm$ 0.101	m
6	1.631 $\pm$ 0.175	1.874 $\pm$ 0.140	3.505 $\pm$ 0.305	6.205	1.154 $\pm$ 0.073	m
7	1.516 $\pm$ 0.154	1.766 $\pm$ 0.216	3.292 $\pm$ 0.333	5.729	1.167 $\pm$ 0.111	m
8	1.435 $\pm$ 0.117	1.612 $\pm$ 0.192	3.036 $\pm$ 0.274	5.375	1.125 $\pm$ 0.237	m
9	1.251 $\pm$ 0.148	1.520 $\pm$ 0.152	2.772 $\pm$ 0.261	4.916	1.218 $\pm$ 0.094	m
10	1.795 $\pm$ 0.116	4.002 $\pm$ 0.514	5.699 $\pm$ 0.555	10.409	2.141 $\pm$ 0.343	sm
11	1.090 $\pm$ 0.130	2.226 $\pm$ 0.075	3.302 $\pm$ 0.113	5.867	2.044 $\pm$ 0.216	sm
12	0.991 $\pm$ 0.071	2.105 $\pm$ 0.072	3.095 $\pm$ 0.070	5.504	2.134 $\pm$ 0.200	sm
13	0.872 $\pm$ 0.102	1.939 $\pm$ 0.137	2.811 $\pm$ 0.212	5.005	2.240 $\pm$ 0.232	sm

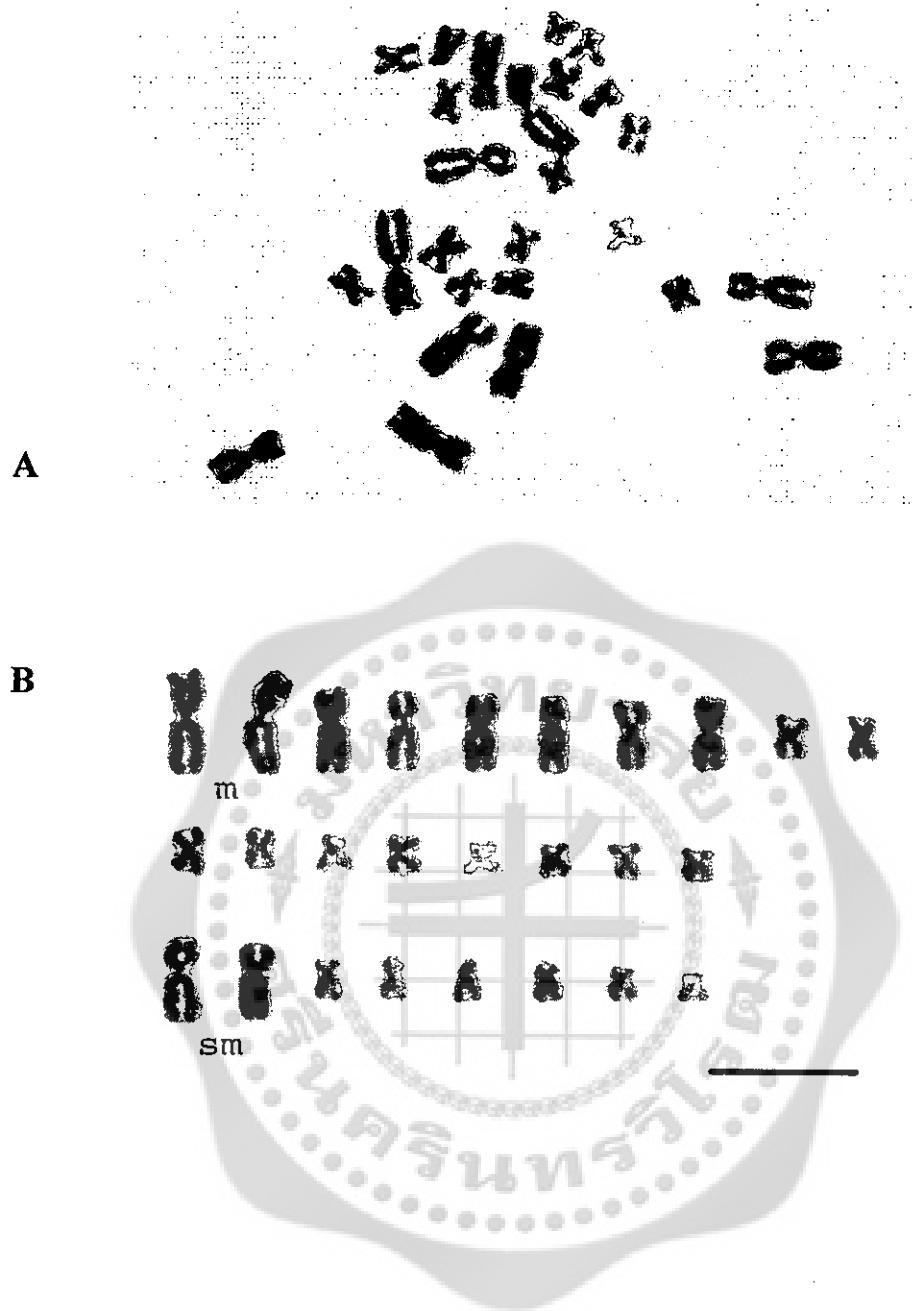
หมายเหตุ

m = metacentric chromosome

sm = submetacentric chromosome

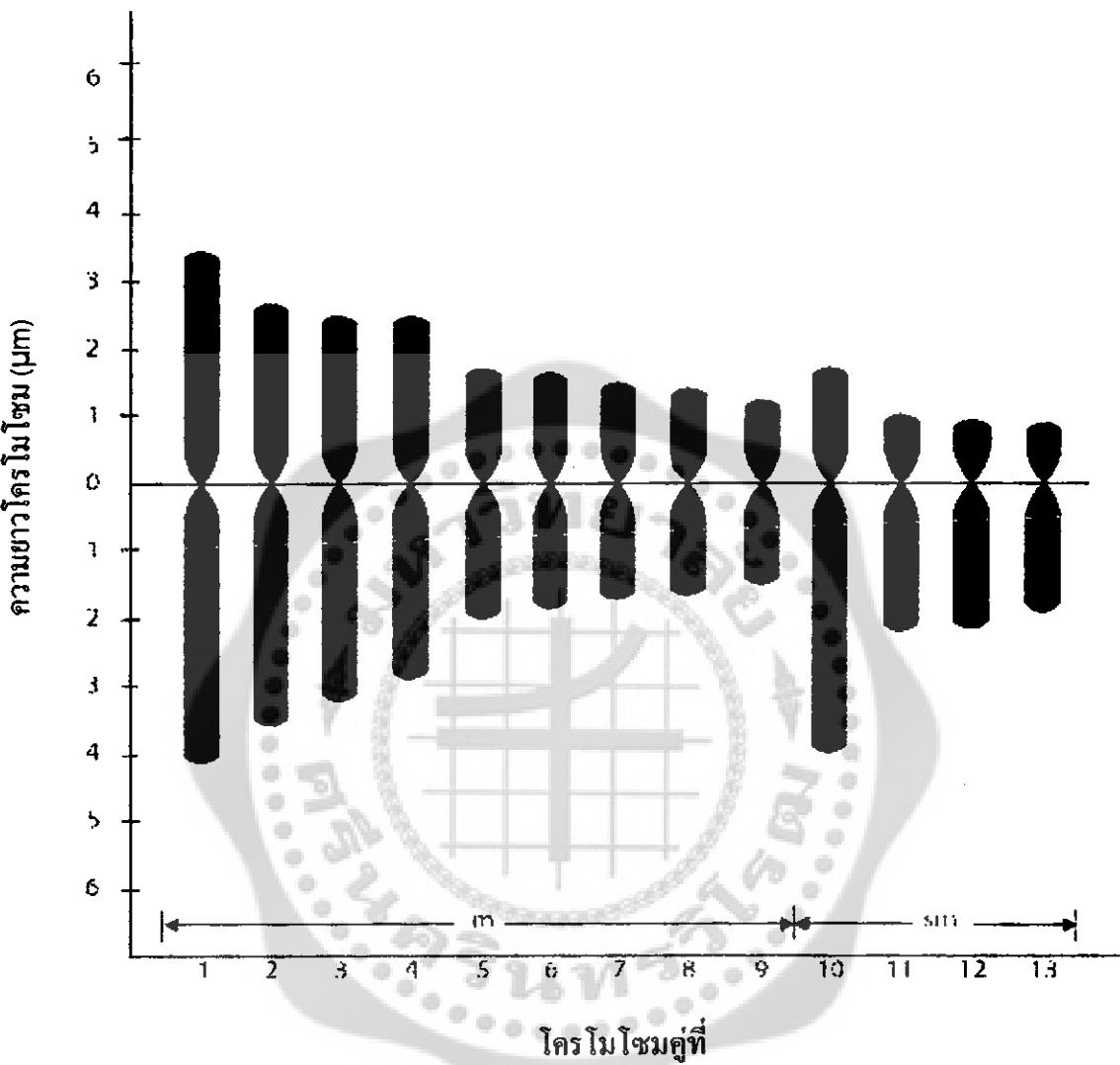

ภาพประกอบ 13 ภาพถ่ายการแบ่งเซลล์แบบไมโครสีนรับชมทางไฟฟ้าของเจี๊ยคตราบ
Occidozyga lima เพศผู้ (A) และคาริโอไทป์ (B) scale bar = 10 μm

ภาพประกอบ 14 ภาพถ่ายการแบ่งเซลล์แบบไม้โทชิสในระยะ metaphase ของไขคุณราย

Occidozyga lima เพศเมีย (A) และเพศ雄 (B) scale bar = 10 μm

ภาพประกอบ 15 อัตรา例外ของเบี้ยคทรษ *Occidozyga lima* เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยความ
ยาวแขนแบบสัมบูรณ์ อัตราส่วนระหว่างแขนยาวต่อแขนสั้นของคู่
โครโนโซนหรือโครโนโซนคู่เหมือนจำนวน 5 เชลล์

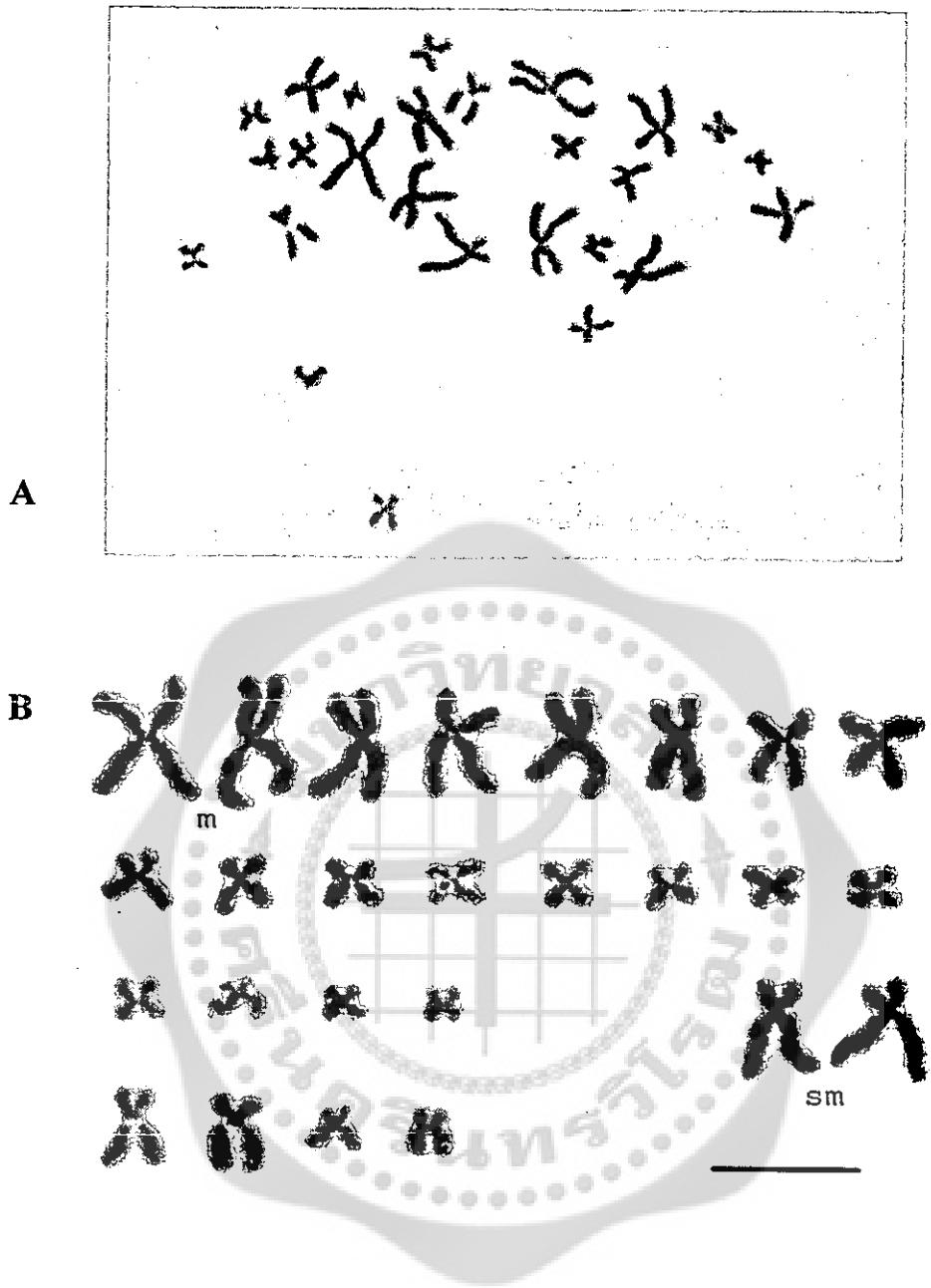
ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยความยาวแขนสั้น (SL) ความยาวแขนยาว (LL) ความยาวทั้งแขนหรือความยาวสัมบูรษ์ (total length หรือ absolute length หรือ TL) ความยาวสัมพัทธ์ (relative length หรือ RL) อัตราส่วนระหว่างแขนยาวต่อแขนสั้น (LL/SL) และชนิดของโครโน่โอมคู่หนึ่ง (CT) ในอีจิลัย *Calluella guttulata* จากเชลล์ตับจำนวน 5 เชลล์

โครโน่โอมคู่ ที่	SL (μm) เฉลี่ย $\pm$ SD	LL (μm) เฉลี่ย $\pm$ SD	TL (μm) เฉลี่ย $\pm$ SD	RL เฉลี่ย (%)	LL/SL (μm) เฉลี่ย $\pm$ SD	CT
1	5.299 $\pm$ 1.180	6.010 $\pm$ 1.118	11.411 $\pm$ 2.200	13.784	1.116 $\pm$ 0.060	m
2	4.341 $\pm$ 1.468	5.582 $\pm$ 1.400	9.923 $\pm$ 2.680	11.683	1.318 $\pm$ 0.144	m
3	3.690 $\pm$ 1.153	4.869 $\pm$ 1.189	8.759 $\pm$ 2.298	10.736	1.269 $\pm$ 0.132	m
4	2.824 $\pm$ 0.452	3.773 $\pm$ 0.451	6.597 $\pm$ 0.900	8.135	1.345 $\pm$ 0.077	m
5	2.323 $\pm$ 0.403	2.905 $\pm$ 0.559	5.227 $\pm$ 0.930	6.397	1.251 $\pm$ 0.116	m
6	2.189 $\pm$ 0.363	2.646 $\pm$ 0.333	4.835 $\pm$ 0.676	5.939	1.211 $\pm$ 0.103	m
7	2.113 $\pm$ 0.281	2.433 $\pm$ 0.320	4.546 $\pm$ 0.575	5.595	1.304 $\pm$ 0.325	m
8	1.894 $\pm$ 0.204	2.303 $\pm$ 0.287	4.196 $\pm$ 0.491	5.164	1.214 $\pm$ 0.026	m
9	1.745 $\pm$ 0.271	2.088 $\pm$ 0.272	3.833 $\pm$ 0.498	4.712	1.204 $\pm$ 0.128	m
10	1.511 $\pm$ 0.231	1.854 $\pm$ 0.250	3.368 $\pm$ 0.465	4.120	1.233 $\pm$ 0.088	m
11	2.862 $\pm$ 0.344	5.688 $\pm$ 0.856	8.370 $\pm$ 1.060	10.256	2.131 $\pm$ 0.315	sm
12	2.195 $\pm$ 0.696	4.397 $\pm$ 1.148	6.592 $\pm$ 1.840	8.042	2.033 $\pm$ 0.149	sm
13	1.382 $\pm$ 0.341	3.015 $\pm$ 0.567	4.397 $\pm$ 0.896	5.346	2.207 $\pm$ 0.235	sm

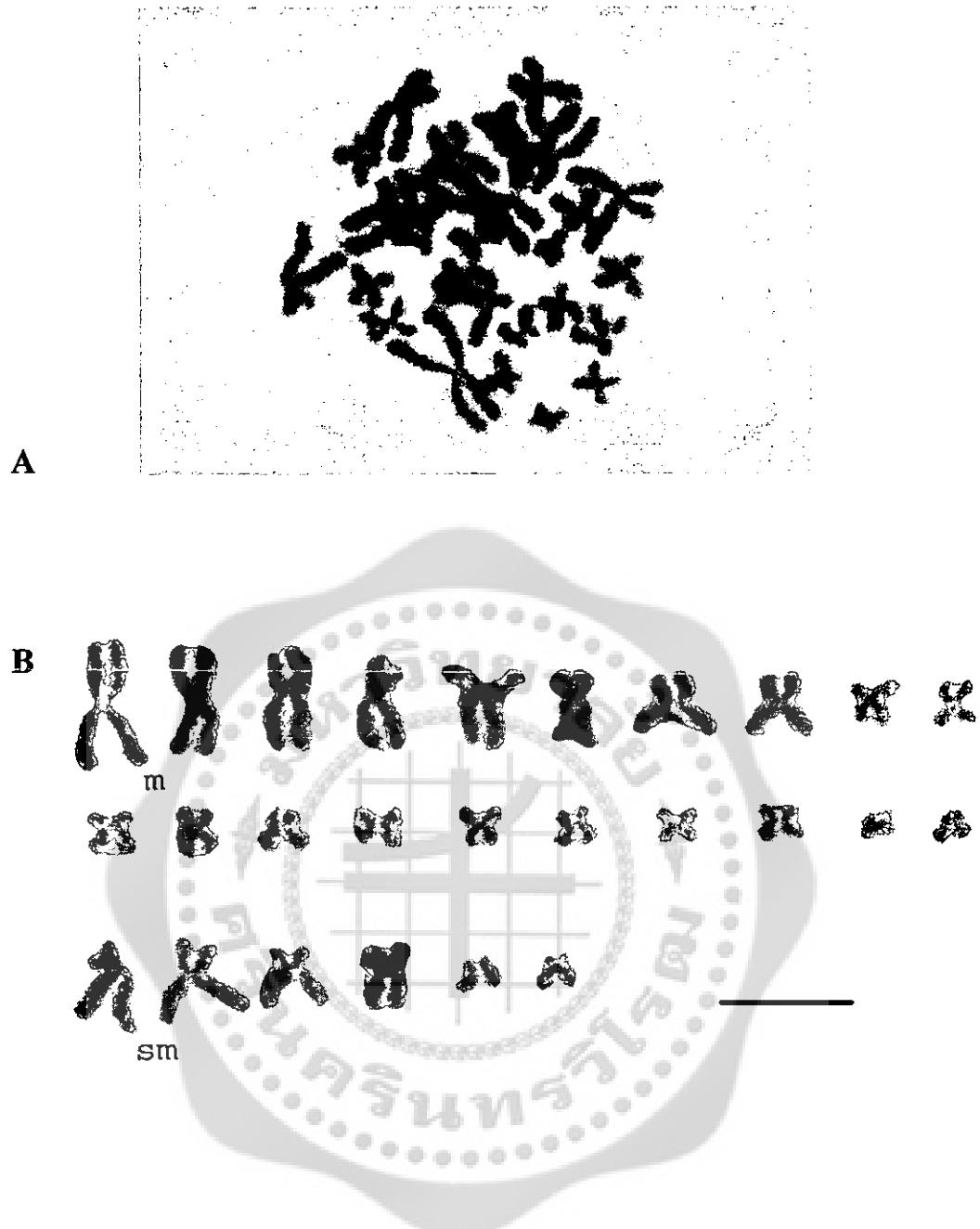
หมายเหตุ

m = metacentric chromosome

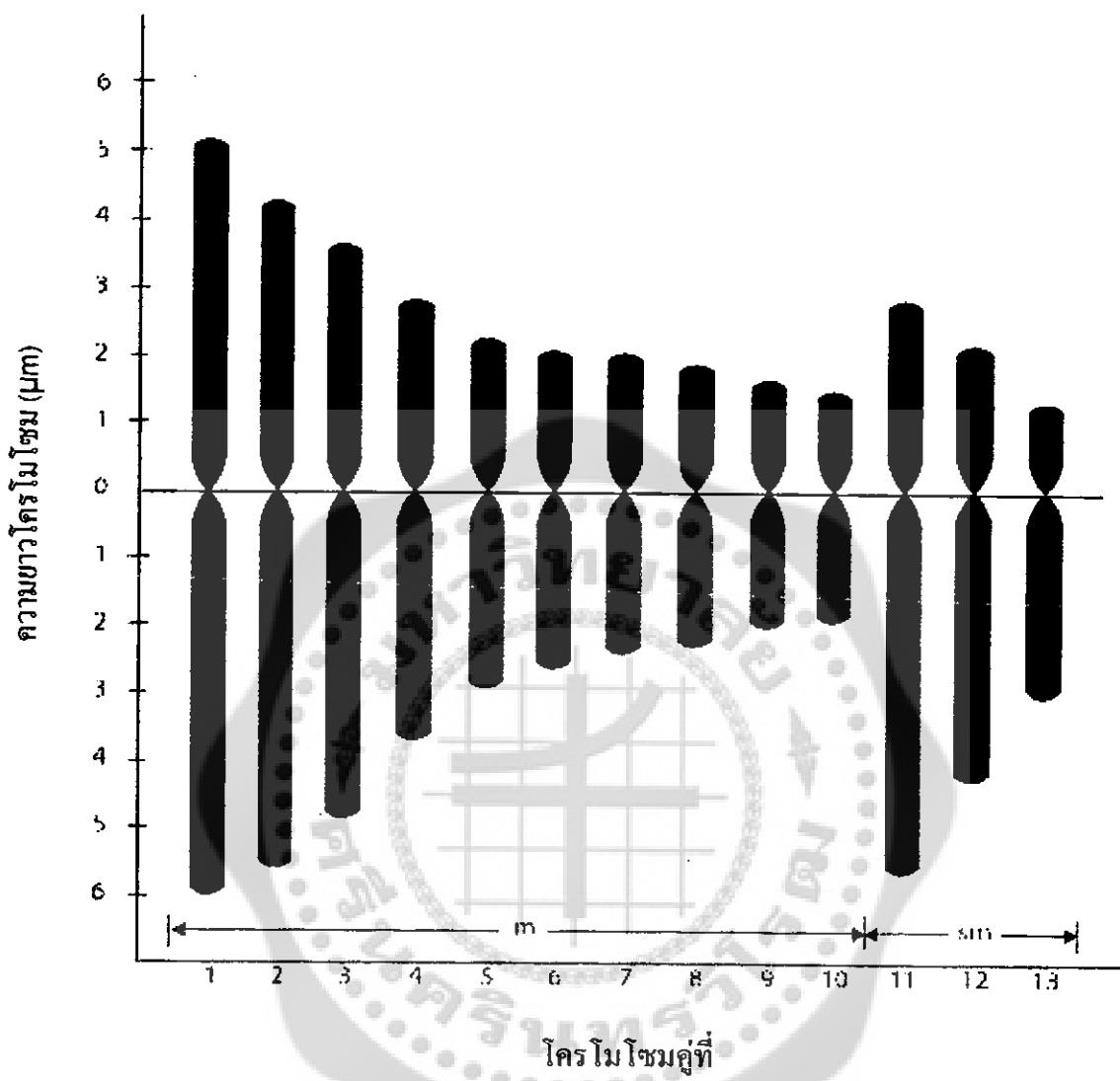
sm = submetacentric chromosome

ภาพประกอบ 16 ภาพถ่ายการแบ่งเซลล์แบบไม้โทชิสในระยะเมทาเฟสของอีงลาย *Calluella guttulata* เพศผู้ (A) และเพศเมีย (B) scale bar = 10 μm

ภาพประกอบ 17 ภาพถ่ายการแบ่งเซลล์แบบไม้โทชิสในระยะเมทาเฟสของอั่งลาย *Calluella guttulata* เพศเมีย (A) และคาริโอไทป์ (B) scale bar = 10 μm

ภาพประกอบ 18 อิเดโอแกรมของอี้งลาย *Calluella guttulata* เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยความยาวแขน
แบบสัมบูรณ์ อัตราส่วนระหว่างแขนยาวต่อแขนสั้นของคู่โครโนโซน หรือ
โครโนโซนคู่หนึ่งมีอนจำนวน 5 เชลล์

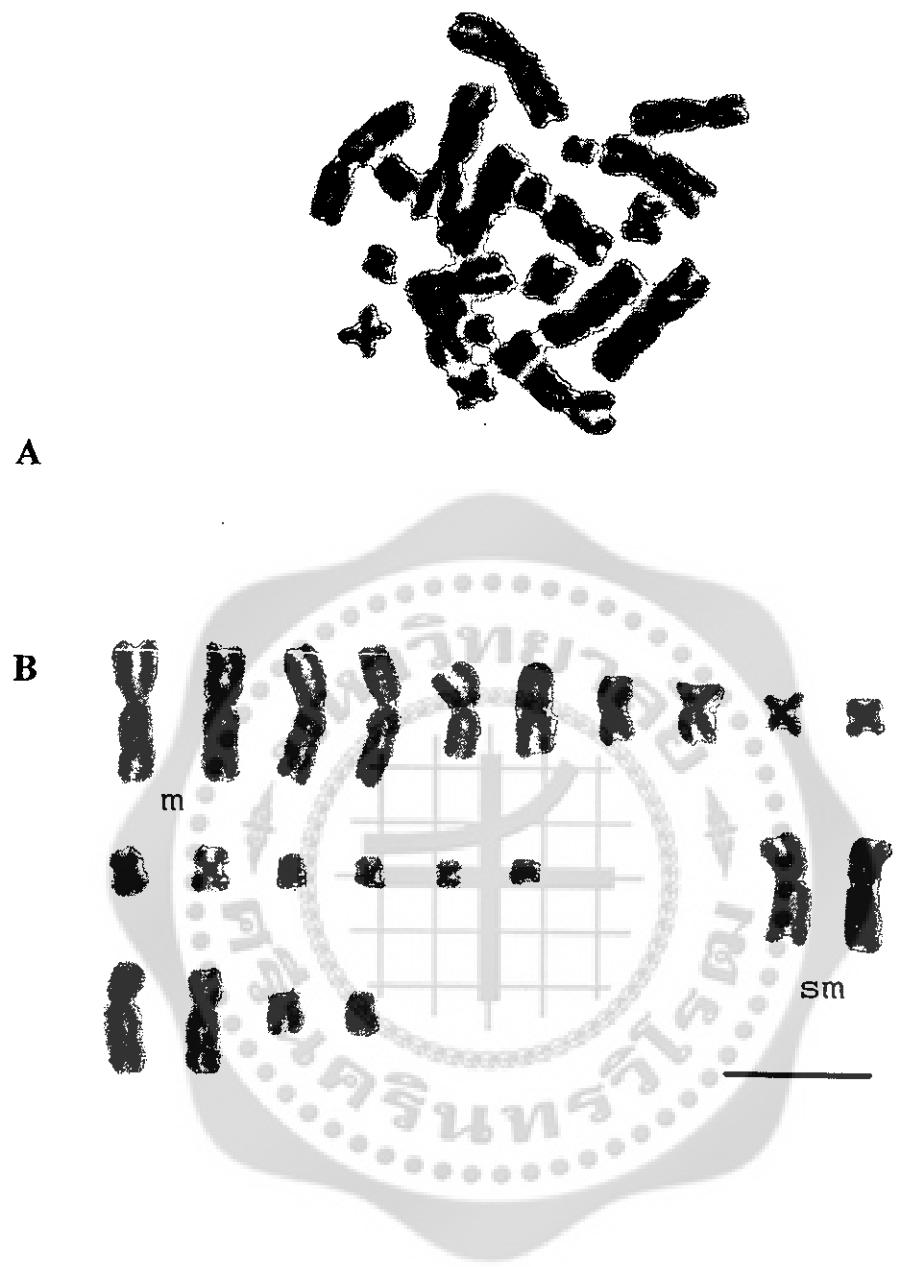
สัมบูรณ์ (total length หรือ absolute length หรือ TL) ความยาวสัมพัทธ์ (relative length หรือ RL) อัตราส่วนระหว่างแขนขาต่อแขนสั้น (LL/SL) และชนิดของโครโนไซมุค์ เหมือน (CT) ในงิ้งโกร่ง *Bufo asper* จากเซลล์ดับจ้านวน 5 เซลล์

โครโนไซมุค์ ที่	SL (μm) เฉลี่ย ± SD	LL (μm) เฉลี่ย ± SD	TL (μm) เฉลี่ย ± SD	RL เฉลี่ย (%)	LL/SL(μm) เฉลี่ย ± SD	CT
1	4.147±0.066	4.679±0.178	8.626±0.235	15.205	1.168±0.074	m
2	3.664±0.092	4.630±0.111	8.294±0.173	14.294	1.277±0.017	m
3	3.156±0.091	3.236±0.131	6.451±0.213	10.596	1.044±0.021	m
4	2.182±0.085	2.859±0.087	5.032±0.173	8.677	1.313±0.042	m
5	1.738±0.092	1.850±0.127	3.588±0.200	6.180	1.066±0.055	m
6	1.439±0.073	1.755±0.064	3.194±0.081	5.473	1.223±0.084	m
7	1.280±0.142	1.616±0.116	2.950±0.201	5.029	1.213±0.131	m
8	1.074±0.142	1.212±0.105	2.285±0.242	3.937	1.135±0.073	m
9	2.346±0.092	4.783±0.133	7.094±0.246	12.221	2.041±0.046	sm
10	1.954±0.155	4.659±0.148	6.163±0.211	11.392	2.399±0.206	sm
11	1.045±0.136	2.675±0.190	3.704±0.311	6.380	2.417±0.207	sm

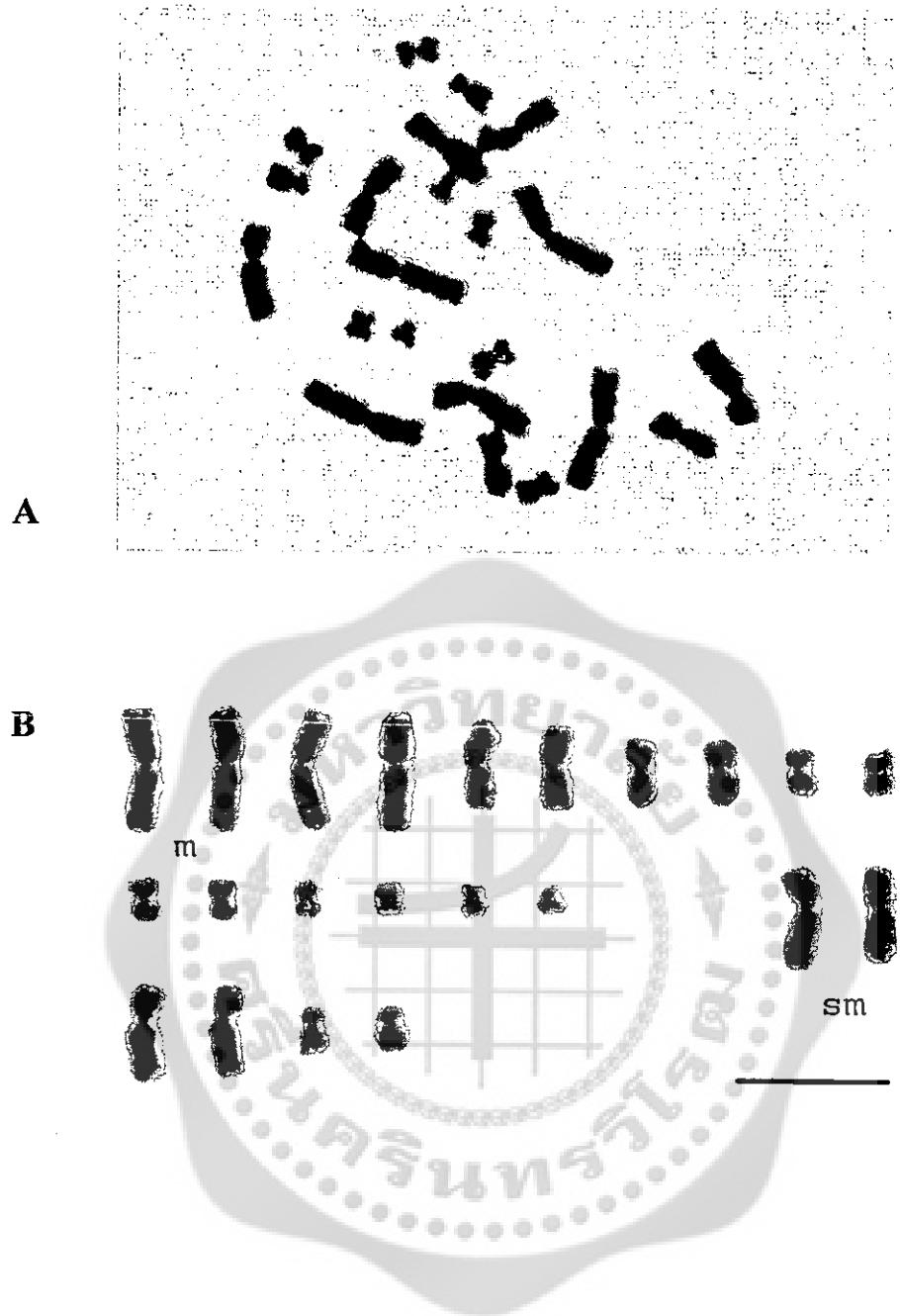
หมายเหตุ

m = metacentric chromosome

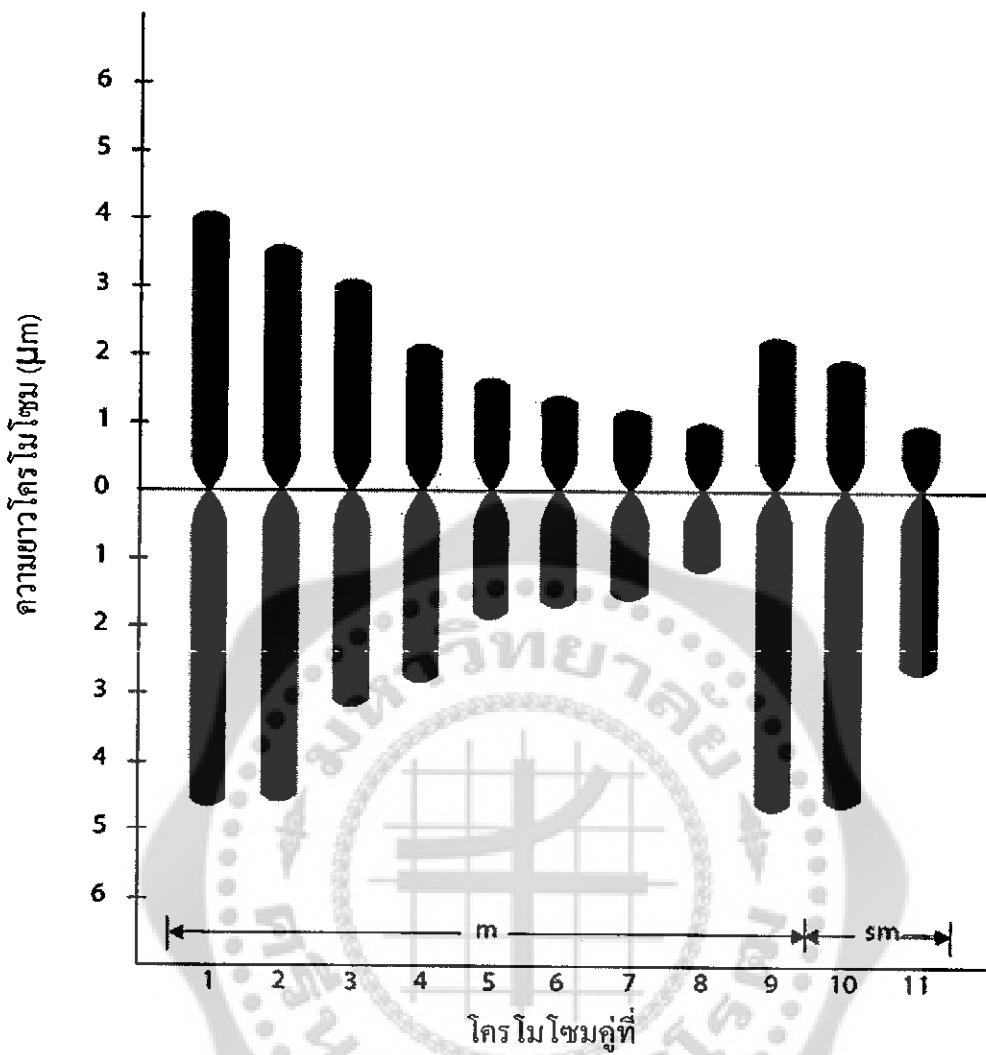
sm = submetacentric chromosome

ภาพประกอบ 19 ภาพถ่ายการแบ่งเซลล์แบบไม่โทรศิสในระยะเมตาเฟสของงูโคร่ง *Bufo asper*
เพศผู้ (A) และการวิจัยที่ปี (B) scale bar = 10 μm

ภาพประกอบ 20 ภาพถ่ายการแบ่งเซลล์แบบไม้โทชิสในระบบเมทาเฟสของงูโคร่ง *Bufo asper*
เพศเมีย (A) และคาริโอไทป์ (B) scale bar = 10 μm

ภาพประกอบ 21 อัคิโอแกรนของงูโคร่ง *Bufo asper* เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยความยาว
แขนแบบสัมบูรณ์ อัตราส่วนระหว่างแขนยาวต่อแขนสั้นของงู
โคร่งโชนหรือโคร่งโชนคู่เหมือนกันจำนวน 5 เซลล์

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยความยาวแขนสั้น (SL) ความยาวแขนยาว (LL) ความยาวทั้งแขนหรือความยาวสัมบูรณ์ (total length หรือ absolute length หรือ TL) ความยาวสัมพัทธ์ (relative length หรือ RL) อัตราส่วนระหว่างแขนยาวต่อแขนสั้น (LL/SL) และชนิดของโครโนไซน์ (CT) ในป่าดบบ้าน *Polypedates leucomystax* จากเชลล์ตับจำนวน 5 เชลล์

โครโนไซน์ ที่	SL (μm) เฉลี่ย $\pm$ SD	LL (μm) เฉลี่ย $\pm$ SD	TL (μm) เฉลี่ย $\pm$ SD	RL เฉลี่ย (%)	LL/SL(μm) เฉลี่ย $\pm$ SD	CT
1	5.469 $\pm$ 1.003	6.230 $\pm$ 0.735	11.699 $\pm$ 1.735	12.984	1.150 $\pm$ 0.073	m
2	4.491 $\pm$ 0.508	6.025 $\pm$ 1.221	10.517 $\pm$ 1.670	11.648	1.335 $\pm$ 0.159	m
3	4.223 $\pm$ 0.726	5.168 $\pm$ 0.700	8.966 $\pm$ 1.174	10.415	1.231 $\pm$ 0.094	m
4	3.596 $\pm$ 0.495	4.549 $\pm$ 0.726	8.144 $\pm$ 1.182	9.014	1.266 $\pm$ 0.090	m
5	3.131 $\pm$ 0.338	3.629 $\pm$ 0.402	6.760 $\pm$ 0.768	7.538	1.161 $\pm$ 0.097	m
6	2.669 $\pm$ 0.332	3.078 $\pm$ 0.317	5.747 $\pm$ 0.626	6.398	1.158 $\pm$ 0.070	m
7	2.398 $\pm$ 0.149	2.954 $\pm$ 0.416	5.352 $\pm$ 0.519	5.966	1.230 $\pm$ 0.136	m
8	2.441 $\pm$ 0.233	2.709 $\pm$ 0.321	4.936 $\pm$ 0.294	5.775	1.109 $\pm$ 0.055	m
9	2.306 $\pm$ 0.261	2.584 $\pm$ 0.401	4.867 $\pm$ 0.613	5.409	1.128 $\pm$ 0.088	m
10	2.172 $\pm$ 0.329	2.442 $\pm$ 0.263	4.614 $\pm$ 0.580	5.127	1.131 $\pm$ 0.074	m
11	1.954 $\pm$ 0.209	2.201 $\pm$ 0.248	4.155 $\pm$ 0.436	4.630	1.128 $\pm$ 0.076	m
12	3.192 $\pm$ 0.796	6.237 $\pm$ 0.958	9.429 $\pm$ 1.748	10.433	1.994 $\pm$ 0.238	sm
13	1.323 $\pm$ 0.125	2.858 $\pm$ 0.332	4.181 $\pm$ 0.415	4.685	2.129 $\pm$ 0.235	sm

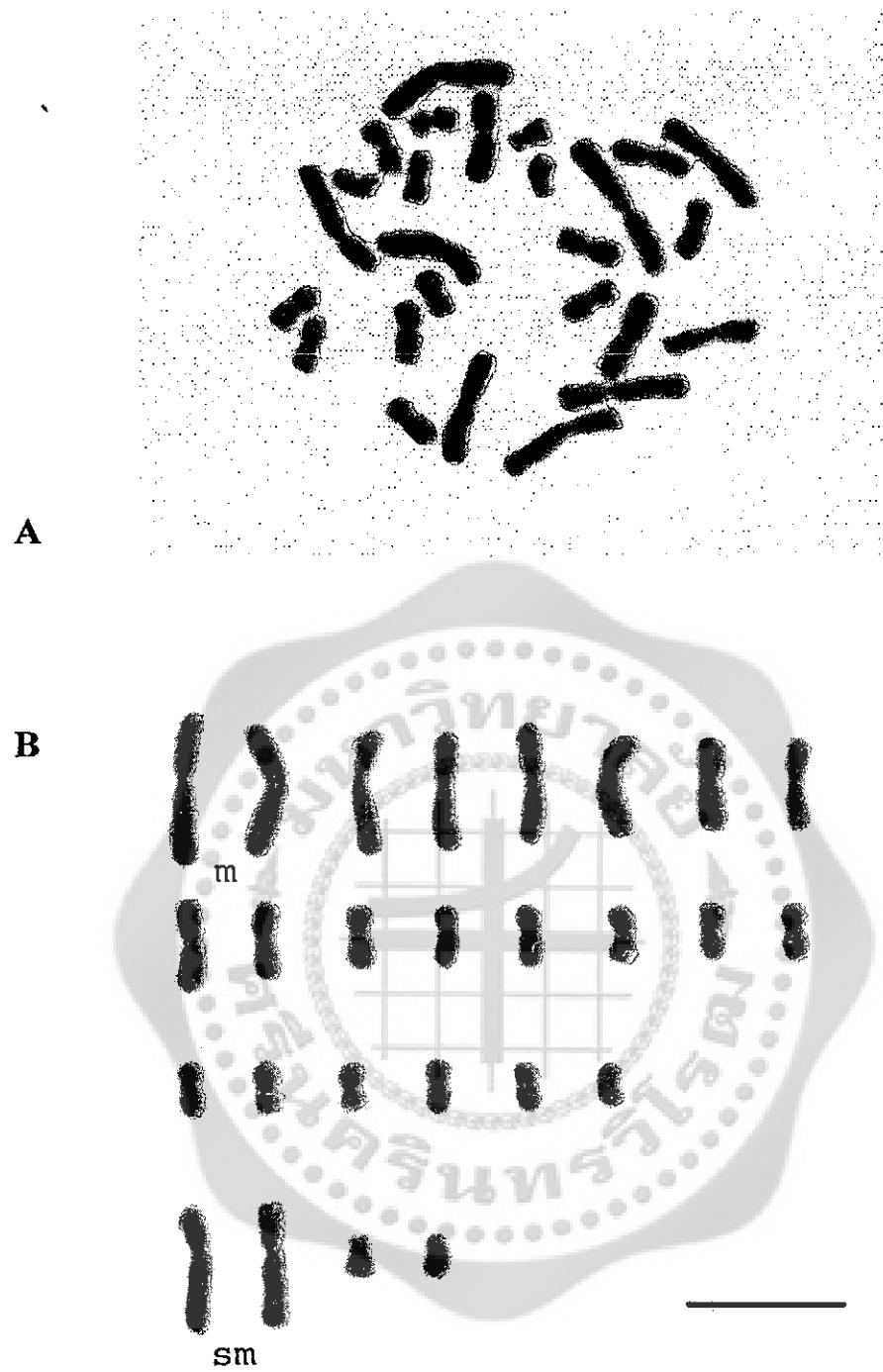
หมายเหตุ

m = metacentric chromosome

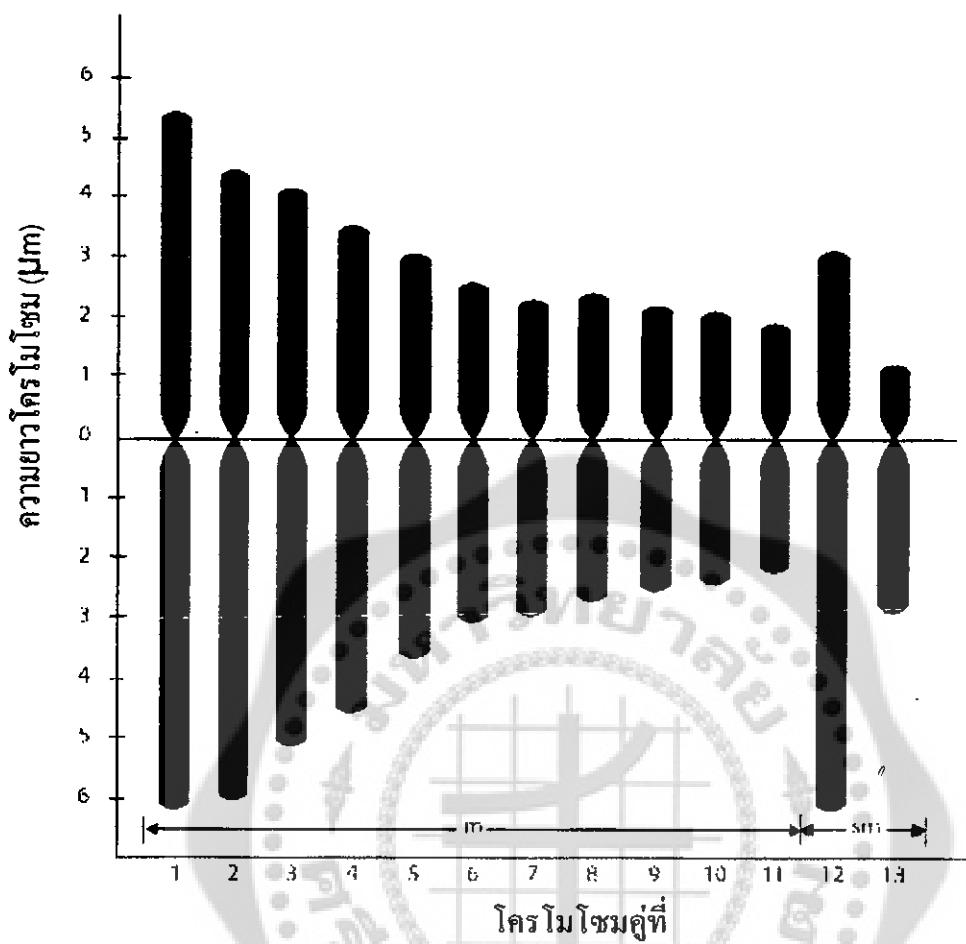
sm = submetacentric chromosome

ภาพประกอบ 22 ภาพถ่ายการแบ่งเซลล์แบบไม้โทซิสในระบบมาเฟสของป่าบ้าน *Polypedates leucomystax* เพศผู้ (A) และเพศเมีย (B) scale bar = 10 μm

ภาพประกอบ 23 ภาพถ่ายการแบ่งเซลล์แบบไม้โทชิสในระบบแมทafe ของป่าดบ้าน *Polypedates leucomystax* เพศเมีย (A) และカリโอไทป์ (B) scale bar = 10 μm

ภาพประกอบ 24 อัตราการของป่าบ้าน *Polypedates leucomystax* เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยความยาวแบบสัมบูรณ์ อัตราส่วนระหว่างแขนยาวต่อแขนสั้นของคู่โครโนโซน หรือโครโนโซนคู่เหมือนจำนวน 5 เชลล์

ตาราง 13 ค่าความยาวทั้งแขนหรือความยาวสัมบูรณ์ (TL) ความยาวสัมพัทธ์ (RL) และขนาดโครโน่โซเมของกบนา กบหลังไฟล กบหนอง เจียคทราร จังโครรง และป่าดบ้าน

ชนิดของสัตว์	ความยาวสัมบูรณ์(TL) μm		ความยาวสัมพัทธ์ (RL) %		โครโน่โซเมขนาดใหญ่		โครโน่โซเมขนาดเล็ก	
	พิสัย(range)	เฉลี่ย±SD	พิสัย (range)	เฉลี่ย	จำนวน (คู่)	คู่ที่	จำนวน (คู่)	คู่ที่
กบนา	2.282-8.397	3.129±0.511	4.544-13.948	7.622	5	1,2,3,11,12	8	4,5,6,7,8,9,10,13
กบหลังไฟล	3.178-8.738	5.247±0.660	4.381-12.793	7.669	7	1,2,3,4,5,9,10	6	6,7,8,11,12,13
กบหนอง	3.190-9.860	5.641±0.763	4.544-13.948	7.699	6	1,2,3,4,5,10	7	6,7,8,9,11,12,13
เจียคทราร	2.811-7.718	4.330±0.388	5.005-13.632	7.686	7	1,2,3,4,5,6,10	6	7,8,9,11,12,13
จังโครรง	3.365-11.411	6.312±1.016	4.120-13.784	7.136	6	1,2,3,4,11,12	7	5,6,7,8,9,10,13
ป่าดบ้าน	2.285-8.626	5.257±0.208	3.937-15.205	9.051	6	1,2,3,4,9,10	5	5,6,7,8,11
	4.155-11.699	6.248±0.814	4.630-12.984	7.697	6	1,2,3,4,5,12	7	6,7,8,9,10,11,13

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผล

ผลการศึกษาคริโไทป์ของเซลล์ตับในกบนา กบหลังไฟล์ กบหนอง เจียคตรา จีงลาย จงโครัง และป่าบ้านที่พบริมแม่น้ำเจ้าพระยา ว่ามีคริโไทป์แตกต่างกันซึ่งสรุปได้ดังนี้

กบนา *Hoplobatrachus rugulosus* มีโครโนไซม $2n=26$ คริโไทป์ประกอบด้วย $10m+3sm$ คู่ จำนวนแ xenon โครโนไซม (NF) = 52 มีแซทเทลไลท์ 1 คู่ ตั้งอยู่ที่ปลายแขนข้างสันของ โครโนไซมแบบเมทาเซนทริกคู่ที่ 10 ขนาดความยาว โครโนไซมแบบสัมบูรณ์ (TL) เฉลี่ย 3.1299 ± 0.511 ไมโครเมตร ความยาวสัมพัทธ์ (RL) เฉลี่ย 7.622 เปอร์เซ็นต์ โครโนไซมขนาดใหญ่มี 5 คู่ ขนาดเล็กมี 8 คู่

กบหลังไฟล์ *Rana lateralis* มีโครโนไซม $2n=26$ คริโไทป์ประกอบด้วย $8m+5sm$ คู่ จำนวนแ xenon โครโนไซม (NF) = 52 ขนาดความยาว โครโนไซมแบบสัมบูรณ์ (TL) เฉลี่ย 5.247 ± 0.660 ไมโครเมตร ความยาวสัมพัทธ์ (RL) เฉลี่ย 7.669 เปอร์เซ็นต์ โครโนไซมขนาดใหญ่มี 7 คู่ ขนาดเล็กมี 6 คู่

กบหนอง *Fejervarya limnocharis* มีโครโนไซม $2n=26$ คริโไทป์ประกอบด้วย $9m+3sm+1st$ คู่ จำนวนแ xenon โครโนไซม (NF) = 52 ขนาดความยาว โครโนไซมแบบสัมบูรณ์ (TL) เฉลี่ย 5.641 ± 0.760 ไมโครเมตร ความยาวสัมพัทธ์ (RL) เฉลี่ย 7.699 เปอร์เซ็นต์ โครโนไซมขนาดใหญ่มี 6 คู่ ขนาดเล็กมี 7 คู่

จีงลาย *Occidozyga lima* มีโครโนไซม $2n=26$ คริโไทป์ประกอบด้วย $9m+4sm$ คู่ จำนวนแ xenon โครโนไซม (NF) = 52 ขนาดความยาว โครโนไซมแบบสัมบูรณ์ (TL) เฉลี่ย 4.330 ± 0.388 ไมโครเมตร ความยาวสัมพัทธ์ (RL) เฉลี่ย 7.686 เปอร์เซ็นต์ โครโนไซมขนาดใหญ่มี 7 คู่ ขนาดเล็กมี 6 คู่

จงลาย *Calluella guttulata* มีโครโนไซม $2n=26$ คริโไทป์ประกอบด้วย $10m+3sm$ คู่ จำนวนแ xenon โครโนไซม (NF) = 52 ขนาดความยาว โครโนไซมแบบสัมบูรณ์ (TL) เฉลี่ย 6.312 ± 1.016 ไมโครเมตร ความยาวสัมพัทธ์ (RL) เฉลี่ย 7.136 เปอร์เซ็นต์ โครโนไซมขนาดใหญ่มี 6 คู่ ขนาดเล็กมี 7 คู่

จงโครัง *Bufo asper* มีโครโนไซม $2n=22$ คริโไทป์ประกอบด้วย $8m+3sm$ คู่ จำนวนแ xenon โครโนไซม (NF) = 44 ขนาดความยาว โครโนไซมแบบสัมบูรณ์ (TL) เฉลี่ย 5.257 ± 0.208 ไมโครเมตร ความยาวสัมพัทธ์ (RL) เฉลี่ย 9.051 เปอร์เซ็นต์ โครโนไซมขนาดใหญ่มี 6 คู่ ขนาดเล็กมี 5 คู่

ภาคบ้าน *Polypedates leucomystax* มีโครโนไซม 2n=26 ค่าริโอไทป์ประกอบด้วย 11m+2sm คู่จำนวนแ xen โครโนไซม (NF) = 52 ขนาดความยาว โครโนไซมแบบสัมบูรณ์ (TL) เฉลี่ย 6.248 ± 0.814 ไม้เมตร ความยาวสัมพัทธ์ (RL) เฉลี่ย 7.697 เปอร์เซ็นต์ โครโนไซมขนาดใหญ่ที่สุด ขนาดเล็กที่สุด ขนาดเล็กที่สุด 7 คู่

อภิปรายผล

การเตรียมโครโนไซมเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ค่าริโอไทป์จากเซลล์ของเนื้อเยื่อตับในครั้งนี้ ถือว่าเป็นการนำเซลล์ตับของกบนา กบหลังไฟฟ้า กบหนอง เอียดทราบ อีงลาย จงโคร่ง และภาคบ้าน นาใช้ในการศึกษาโครโนไซมครั้งแรกในประเทศไทย ซึ่งถือว่าใช้ได้ผลดีมีจำนวน โครโนไซมไม่แตกต่างจากการศึกษาของคนอื่นที่ผ่านมา โดยใช้เซลล์จากไขกระดูกและการเติบโตเซลล์เม็ดเลือดขาว ในอาหารเพาะเลี้ยงเซลล์โดยเฉพาะ ข้อที่คิดว่าคือตับมีขนาดใหญ่ เก็บเกี่ยวเซลล์ได้ง่ายกว่าเซลล์จากไขกระดูก โดยเฉพาะเมื่อสัตว์มีขนาดเล็ก และประยุกต์ค่าใช้จ่ายกว่าการเติบโตเซลล์ในอาหารเพาะเลี้ยง เซลล์เฉพาะซึ่งสิ่งเปลืองค่าใช้จ่าย โครโนไซมจากเซลล์ตับมีรูปร่างลักษณะดีได้เซลล์แผ่กระจายดี ไม่เกาะจับกันเป็นก้อน เทคนิคการเตรียมโครโนไซมโดยวิธีการทำให้เซลล์แตก โครโนไซมแผ่กระจายออกจากกันด้วยวิธีเข้าเครื่องปั่นเหวี่ยง (centrifuge) ถือว่าใช้ได้ผลดีถึงแม้ว่ามีโครโนไซมของบางกลุ่มเซลล์หลุดกระเด็นออกไปบ้างแต่ก็มีเป็นส่วนน้อยอย่างเช่นในกรณีของ กบหนอง เอียดทราบ อีงลาย ภาคบ้าน มีโครโนไซมกระเด็นออกไปจากกลุ่ม 1 โครโนไซมดังตาราง 4 ทำให้กลุ่มเซลล์ดังกล่าววนับ โครโนไซม 2n ได้เท่ากับ 25,24,27,25 และ 25 ตามลำดับ การนำเซลล์เข้าเครื่องปั่นเหวี่ยง ถ้าความเร็วรอบต่อนาทีสูงมากจนเกินไปหรือใช้เวลาในการปั่นนานจนเกินไป ก็จะทำให้โครโนไซมกระชากกระจำากและหลุดกระเด็นไปรวมกับกลุ่ม โครโนไซมอื่น ด้วยเหตุนี้ในบางครั้งบางกลุ่มเซลล์จึงอาจมีจำนวน โครโนไซมมากกว่าหรือน้อยกว่าความเป็นจริง ดังนั้น ความเร็วต่อรอบในการปั่นเหวี่ยงและเวลาที่ใช้จึงต้องระมัดระวังให้เกิดความเหมาะสม แต่ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับชนิด ขนาดและอายุของตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เพราะถ้าอายุมากเนื้อเยื่อเนินขาวอ่อนน้อม เนื้อเยื่อนุ่มกว่า แต่ความเร็วรอบต่อนาทีที่ใช้ปั่น 800-1,000 รอบต่อนาที เป็นความเร็วที่เหมาะสมดี การแก้ปัญหาโดยการนับจำนวนเซลล์ให้มากขึ้นแล้วใช้ความถี่สูงสุด(mode) ของโครโนไซมเป็นเกณฑ์บวกจำนวน โครโนไซมแบบคิดพลอยด์ การนัดโคลชิชันความเข้มข้น 0.3 เปอร์เซ็นต์เข้าที่บริเวณซองท้องเพื่อให้ได้จำนวนเซลล์ของการแบ่งเซลล์แบบใบโพธิเพิ่มมากขึ้นใช้เวลาดังแต่ 9-23 ชั่วโมงเวลาที่เหมาะสมที่จะทำให้ได้จำนวนการแบ่งเซลล์เพิ่มมากขึ้นเฉลี่ยแล้วจะอยู่ประมาณ 15 ชั่วโมง ถ้าใช้เวลาอ้อยเกินไปจะทำให้โครโนไซมมากมากแยกออกจากกันได้ยาก ถ้าใช้เวลามากเกินไป โครโนไซมจะหลุดตัวสั้นมากทำให้คูณปร่างลักษณะของ โครโนไซมได้ยากขึ้น โดยเฉพาะ โครโนไซมที่มีขนาดเล็ก ดังนั้นการวัดขนาด โครโนไซมจึงจำเป็นต้องเลือกกลุ่มเซลล์ที่มี

โครโน่โชนฯ พอประมาณและใช้หลาย ๆ กลุ่มเซลล์แล้วหาค่าเฉลี่ย ซึ่งจะทำให้ได้ขนาดโครโน่โชนตรงตามธรรมชาติหรือความเป็นจริงมากที่สุด

การศึกษาเกี่ยวกับโครโน่โชนและคาริโอไทป์ที่ผ่านมาของสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกในวงศ์ ranidae (Family Ranidae) หรือวงศ์กบเขียวพบว่า มีจำนวนโครโน่โชนกระจายตั้งแต่ $2n=20$ ในกบ *Centrolenella antisthenesi* (Schmid et al., 1989) ไปจนถึง $2n=108$ ในกบ *Xenopus rumenzoriensis* (Tymoska and Fischberg, 1973) แต่ส่วนมากแล้วกบสกุล *Rana* มีโครโน่โชน $2n=26$

การศึกษาคาริโอไทป์ของกบนา *Hoplobatrachus rugulosus* ในครั้งนี้พบว่ามีโครโน่โชนแบบดิพโลย์ $2n=26$ คาริโอไทป์ประกอบด้วย $10m+3sm$ คู่มีแซฟเทลไลท์ 1 คู่ ตั้งอยู่ที่ปลายแขน ข้างสันของโครโน่โชนแบบเมทาเซนทริกคู่ที่ 10 ซึ่งเป็นส่วนปลายของรอยคอคุณติยภูมิ (secondary constriction) ซึ่งเป็นเครื่องหมายโครโน่โชน (chromosome marker) สำหรับกบนาชนิดนี้ จำนวนแขนโครโน่โชนเท่ากับ 52 จำนวนโครโน่โชนที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้มีจำนวนเท่ากับการศึกษาของนิชิโอะ และคณะ (Nishioka et al., 1987) ในกบ *Rana nigromaculatus*, *R. brevipoda*, *R. planceyi chosenica*, *R. plancyi fukiensis*, *R. lessonae*, *R. pipines*, *R. japonica*, *R. tsuchinensis*, *R. armuensis*, *R. temporaria*, *R. sylvatica* การศึกษาของเบอร์ต้าน (Birstein, 1984) ใน *R. latestei*, *R. macrocnemius*, *R. nigromaculata* การศึกษาของถาวรและคณะ (2534;2535) ในเขียดจิโน่ *R. limnocharis* เขียดเหลือง *R. lateralis* การศึกษาของถาวรและประจักษ์ (2542) ในเขียดจิกปักแหลม *R. macrodactyla* การศึกษาของถาวรและคณะ (2540) ในกบอกหานา *R. lisculispina* การศึกษาของวรรุติและคณะ (2544) ในกบบลูฟ์ร็อก *R. catesbeina* การศึกษาของ ชัวชและอัจฉริยา (2548) ในเขียดจิก *R. erythraea* เขียดกาญจนบุรี *R. leptoglossa* และการศึกษาของ วรรุติและคณะ (2544) ในกบนา *R. rugulosus* ที่พบในประเทศไทยซึ่งมีโครโน่โชน $2n=26$ เท่ากันแต่มีคาริโอไทป์ต่างกัน ($8m+5sm$ คู่) จากการศึกษาในครั้งนี้มีโครโน่โชนแบบเมทาเซนทริกมากกว่า 2 คู่แต่แบบชั้นเมทาเซนทริกน้อยกว่า 2 คู่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมาตรฐานที่ใช้ในการกำหนดคุณิตของโครโน่โชนแตกต่างกัน โดยของวรรุติ และคณะ (2544) ใช้ค่า Numerical Value of Centromeric position (NCV) และการวิจัยครั้งนี้ใช้ arm ratio ตามวิธีของเลวนและคณะ (Levan et al., 1964) นอกจากการโครโน่โชนจะแตกต่างกันแล้วตำแหน่งที่อยู่ของรอยคอคุณติยภูมิก็ยังแตกต่างกันด้วย โดยของวรรุติ และคณะ (2544) รอยคอคุณติยภูมิตั้งอยู่ที่แขนข้างขวาของโครโน่โชนคู่ที่ 8 แต่การศึกษาในครั้งนี้ รอยคอคุณติยภูมิตั้งอยู่ที่ปลายแขนข้างสันของโครโน่โชนแบบเมทาเซนทริกคู่ที่ 10 ซึ่งตรงปลายสุดนั้นเป็นที่ตั้งของแซฟเทลไลท์ (ดังภาพประกอบ 10)

กบหลังไฟล *Rana lateralis* มีโครโน่โชน $2n=26$ คาริโอไทป์ประกอบด้วย $8m+5sm$ คู่ NF = 52 ซึ่งเท่ากับของกบนา แต่มีคาริโอไทป์ต่างกันกับกบนาคือมีโครโน่โชนแบบเมทาเซนทริกน้อยกว่า 2 คู่ แต่มีชั้นเมทาเซนทริกมากกว่า 2 คู่ แต่ก็มีจำนวนโครโน่โชนสอดคล้องกับ *Rana* ชนิดอื่น ๆ ตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

กบหนอง *Fejervarya limnocharis* เป็นกบที่พนได้โดยทั่วไปตามส่วนหรือหนองน้ำทั่วประเทศมีโครโนไซม $2n=26$ คาริโอไทป์ประกอบด้วย $9m+3sm$ คู่ NF = 52 ซึ่งมีโครโนไซมเท่ากับของกบนาและกบหลังไฟล์ จำนวนแ xen โครโนไซม 52 เท่ากัน และมีคาริโอไทป์ต่างกันเพียงเล็กน้อยผลการศึกษาไม่พนโครโนไซมเพช และไม่มีเครื่องหมายโครโนไซม (chromosome marker) โดยเฉพาะแต่ย่างได้สำหรับจำนวนโครโนไซมที่ได้สอดคล้องกับสกุลกบเขียวชนิดอื่น ๆ ดังกล่าว นาแล้วข้างต้น

เขียวราย *Occidozyga lima* มีโครโนไซม $2n=26$ คาริโอไทป์ประกอบด้วย $9m+4sm$ คู่ NF = 52 ซึ่งมีจำนวนโครโนไซมเท่ากับ กบนา กบหลังไฟล์และกบหนอง และมีจำนวนแ xen โครโนไซม เท่ากัน มีคาริโอไทป์ต่างจากกบนาและกบหนองเพียงเล็กน้อย มีจำนวนโครโนไซมเท่ากับกบเขียวชนิดอื่น ๆ เป็นส่วนใหญ่ ทั้งกบนา กบหลังไฟล์ กบหนองและเขียวรายต่างอยู่ในวงศ์ ranidae (Family Ranidae) เดียวกัน ต่างมีโครโนไซมและจำนวนแ xen โครโนไซมเท่ากัน และคาริโอไทป์ต่างกันเพียงเล็กน้อยดังนี้สัตว์ทั้ง 4 ชนิดนี้จึงน่าจะมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดกว่าชนิดอื่นที่มีโครโนไซม $2n=24$ เช่น ในกบทูต (ธวัช และ อังจิริยา, 2548)

อิงลาย *Calluella guttulata* จัดอยู่ในวงศ์ในโครไอลิดี (Family Microhylidae) มีโครโนไซม $2n=26$ คาริโอไทป์ประกอบด้วย $10m+3sm$ คู่ NF = 52 ไม่พนโครโนไซมเพช มีโครโนไซมเท่ากับของอิงเหลา *Glyphoglossus molossus* แต่มีคาริโอไทป์ต่างกัน ($9m+4sm$, NF = 52) ซึ่งมีจำนวนแ xen โครโนไซมเท่ากัน (ธวัช และ อังจิริยา, 2548) และมีโครโนไซมต่างจากของอิงอ่างบ้าน *Kaloula pulchra* ซึ่งมีโครโนไซม $2n=28$ คาริโอไทป์ประกอบด้วย $9m+3sm+2st$ คู่ NF = 56 (ธวัช, 2546) และอิงกันจีด *Kaloula mediolineata* ซึ่งมีโครโนไซม $2n=28$ โดยที่อิงเหลานี้ต่างก็อยู่ในวงศ์เดียวกัน

จงโครร่ง *Bufo asper* มีโครโนไซม $2n=22$ คาริโอไทป์ประกอบด้วย $8m+3sm$ คู่ NF = 44 ผลการศึกษามีโครโนไซมเท่ากับของคางคกบ้าน *B. melanostictus* และคาริโอไทป์เหมือนกันทุกประการ (ธวัช, 2546) และมีโครโนไซมเท่ากับจงโครร่ง *Bufo asper* คางคกหัวรำ *B. macrotis* และคางคกแคะ *B. parvus* (วรุณิ และ คง, 2544) นอกจากนี้ยังมีโครโนไซมเท่ากับการศึกษาของอุลเลอริช (Ullerich, 1966) ในคางคก *Bufo bufo*, *B. viridis*, *B. viridis x B. bufo* และ *B. calamita* การศึกษาของชนิด (Schmid, 1978a) ในคางคก *Bufo bufo*, *B. calamita*, *B. parvus*, *B. viridis*, *B. anuricamus*, *B. boreas*, *B. campactilis*, *B. fowleri*, *B. punctatus*, *B. borealis*, *B. valliceps*, *B. arenarium*, *B. marinus*, *B. mouritaricus* จะเห็นได้ว่ากับจำนวนโครโนไซมดังกล่าวต่างจากของคางคก *B. gamani*, *B. poweri* และ *B. regularis* ซึ่งมีโครโนไซม $2n=20$ จากการศึกษาของโบการ์ท (Bogart, 1966) ในคางคก *B. regularis* ของประเทศไทยเป็นเดนชา และฟริกาเนื้อ ในอิจิเรีย โครีเซีย พนว่ามีโครโนไซม $2n=20$ และเขาได้อธิบายว่า คางคกที่มีโครโนไซม $2n=20$ ที่มีถิ่นกำเนิดอยู่ในทวีปแอฟริกาเป็นบรรพบุรุษของพวากที่มีโครโนไซม $2n=22$ ดังนั้นพวากที่มีโครโนไซม $2n=22$ จึงเป็นพวากที่มีโครโนไซมเปลี่ยนแปลงไปแล้ว และแพร่กระจายไปยังแหล่งต่าง ๆ ของโลก ถึงแม้จะเป็นคางคกใน

วงศ์นูโฟนิดี (Family Bufonidae) เดียวกันแต่ต่างชนิดกันและต่างถิ่นกำเนิดกันก็มีจำนวน
โครโนไซมและcarrioi ไปปีแทกต่างกัน

ป่าบ้าน *Polypedates leucomystax* จัดอยู่ในวงศ์ราโคฟอริดี (Family Rhacophoridae) มี
โครโนไซม $2n=26$ carrioi ไปปีประกอบด้วย $11m + 2sm$ คู่ NF = 52 ซึ่งมีจำนวนโครโนไซมเท่ากับ
ของวงศ์กบ เสียด (Family Ranidae) เป็นส่วนใหญ่ และมีจำนวนโครโนไซมลดคล่องกับการศึกษา
ของ ถาวร และคณะ (2535) ในป่าบ้าน *Rhacophorus leucomystax* แต่มีcarrioi ไปปีแทกต่างกัน
เล็กน้อย ($10m + 3sm$) โดยที่การศึกษาในครั้งนี้มีมาตราเซนทริกมากกว่า 1 คู่ แต่ชั้บมาตราเซนทริก
น้อยกว่า 1 คู่ ทั้งนี้อาจเป็นเพร妄มาตรฐานที่ใช้ในการวัด โครโนไซมแทกต่างกันหรืออาจเป็นป่า
คนละชนิดกันก็เป็นได้

ข้อเสนอแนะ

ควรจะ ได้มีการนำเอาเทคนิคและวิธีการต่าง ๆ ไปประยุกต์ใช้กับการศึกษาสัตว์สะเทินน้ำ
สะเทินบกชนิดอื่น ตลอดจนสัตว์มีกระดูกสันหลังกลุ่มอื่น ๆ ด้วย และควรมีการศึกษาการข้อมูล
สีแบบต่าง ๆ ควบคู่กันไป และควรจะ ได้มีการนำเอาเทคนิคด้านชีวโมเลกุลมาใช้ศึกษาการจัด
จำแนก และศึกษาความสัมพันธ์เชิงวิวัฒนาการของสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกในประเทศไทย
โดยเฉพาะพวกที่มีรูปร่างลักษณะทางสัณฐานวิทยาคล้ายคลึงกันมากต่อการจัดจำแนกโดยใช้
ลักษณะภายนอกแต่เพียงอย่างเดียว

บรรณานุกรม

- สารจินต์ นกีตะภู. 2531. สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก. พิมพ์ที่โรงพิมพ์คุณสภาพาดพร้าว. กรุงเทพฯ.
ดาวร สุภาพรน และ ประภาพร กัลยาประสีธ์. 2533. การศึกษาโครงโน้มของอื่งบ้านและทางออก
บ้าน. บทคัดย่อการสัมมนาวิชาการพันธุศาสตร์ ครั้งที่ 7. หน้า 107 –109.
- ดาวร สุภาพรน, นงเยาว์ ชาไชสง และนิยดา ห่อนาค. 2534. การศึกษาจำนวนโครงโน้มและการไอ
ไทยปีของเขียดจิกและเขียดอีโน่. การประชุมวิชาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย
ไทย ครั้งที่ 17. ขอนแก่น. B – 060. หน้า 450 – 451.
- ดาวร สุภาพรน, วริษฐ์ อรุณมงคลผล และ แก้ว อุดมศิริชาคร. 2535. การศึกษาจำนวนโครงโน้ม
และการไอไทยปีของอื่งปากชวดและปากบ้าน. บทคัดย่อการประชุมวิชาการของมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 30. กรุงเทพฯ. หน้า 278.
- ดาวร สุภาพรน, อริยากรณ์ พงศ์รัตน์ และอุรุวรรณ นิลเพ็ชร. 2535. การศึกษาจำนวนโครงโน้ม
และการไอไทยปีของเขียดเหลืองและอื่งแวง. การประชุมวิชาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 18. กรุงเทพฯ. B057. หน้า 400 – 401.
- ดาวร สุภาพรน, วริษฐ์ พลสาร และปุณฑิพย์ บุญจง. 2537. รายงานครั้งแรกเกี่ยวกับจำนวน
โครงโน้ม และการไอไทยปีของ อื่งขาคำ (*Microhyla pulchra* Hollowell) และ อื่งก้น
ชิด (*Kaloula mediolineata* Smith). การประชุมวิชาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่ง¹
ประเทศไทย ครั้งที่ 20. กรุงเทพฯ. B – 36. หน้า 326 – 327.
- ดาวร สุภาพรน. 2541. การวิเคราะห์โครงโน้มที่ข้อมဏบซี (C-banding) ในอื่งปากชวดและอื่ง
บ้าน. การประชุมวิชาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 24.
กรุงเทพฯ. B - 031. หน้า 488 – 489.
- ดาวร สุภาพรน และ ประจักษ์ จันทร์ศรี. 2542. การศึกษาจำนวนโครงโน้ม และการไอไทยปีของ
เขียดปากแหลม และอื่นๆ. การประชุมวิชาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่ง¹
ประเทศไทย ครั้งที่ 25. กรุงเทพฯ. B – 028. หน้า 614 – 615.
- ดาวร สุภาพรน, ชนิษฐา ทุมนานนท์, ประจักษ์ จันทร์ศรี และวิสุทธิ์ ใบไม้. 2543. การศึกษาจำนวน
โครงโน้ม และการไอไทยปีของ กบอกหนาม และเขียดหลังปูม. การประชุมวิชาการวิทยา
ศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 26. กรุงเทพฯ. 19 – VP1152. หน้า 395.
- ธวัช คงสกุล. 2546. การไอไทยปีและบริเวณนิวคลีโอไดส์脱อร์แก้ไขเชื้อร์ของเซลล์ตับใน กบนา อื่ง
ช้าง และทางออกที่พบในประเทศไทย. รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อั้ดสำเนา.

- ธวัช คงสกุล และ อัจฉริยา รังษิรุจิ. 2548. カリโอไทป์ของเซลล์ตับใน กบภูเขา เจี๊ยบบัว เจี๊ยด กากูจนบุรี เปี้ยนน้านอง อื่งเพ้า. เรื่องเต็มการประชุมวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 43. สาขาวิชาศาสตร์. กรุงเทพฯ. หน้า 544 – 551.
- ธัญญา จันอาง. 2546. สัตว์สะเทินนำสะเทินนกในเมืองไทย. บริษัทค่านสุทธาการพิมพ์ จำกัด. นงลักษณ์ นาคเกยม. 2518. การศึกษาการเจริญเติบโต และカリโอไทป์ของ กบ อีงอ่าง และคางคก ไทย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์น้ำบัวทิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อั้ด สำเนา.
- วีโรจน์ บุตพันธ์. 2544. สัตว์สะเทินนำสะเทินนกในประเทศไทย. สำนักพิมพ์บ้าน และสวน. กรุงเทพฯ.
- วรุณี จุฬาลักษณ์นุกูล, พุสตี ปรีyananท, และเพลินพิศ โชคชัยชำนาญกิจ. 2540. การศึกษา โครงการโอนไข่ของกบบลูฟรีอ๊อก. การประชุมเสนอผลงานวิจัย เกลิมพลอง 80 ปี แห่งการ สถาปนา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. หน้า 736 – 742.
- วรุณี จุฬาลักษณ์นุกูล, เพลินพิศ โชคชัยชำนาญกิจ, ละอี Eck, คงกุ่ม, พรพรรณ ศิริปีชิสิงห์, พุสตี ปรีyananท และมงคล เกynomประเสริฐ. 2544. การศึกษาカリโอไทป์ของสั่งมีชีวิต. รายงานการ วิจัยโครงการ BRT. หน้า 360 – 378.
- สมาคมพันธุศาสตร์แห่งประเทศไทย. 2548. ปกนุกรมพันธุศาสตร์. บริษัทเทกซ์แอนเจอร์นัลพับลิ เคชั่น จำกัด. กรุงเทพฯ.
- สมชาย เลี้ยงพรพรรณ. 2540. การอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์ป่าในประเทศไทย. ภาควิชาภูมิศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนิคต.
- Birstein, V. J. and A.L. Mazin. 1982. Chromosomal polymorphism of *Bufo bufo* karyotype and C-banding pattern of *B.b. verrucosissima*. *Genetica* 59:93-98.
- Birstein, V. J. 1984. Localization of NORs in karyotypes of four *Rana* species. *Genetica* 64: 149-154.
- Bogart, J.P. 1974. A karyosystematic study of frog in the genus *Leptodactylus*. (Anura, Leptodactylidae). *Copeia* 3:728-737.
- Campbell, N.A. 1996. *Biology*. The Benjamin Cummings Publishing Company, Inc., California.
- Cestari, M.M. and P.M. Jr. Galetti. 1992. Chromosome studies of *Serrasalmus spiropleura* (Characidae, Serrasalminae) from the Parana-Paraguay rivers : evolution and cytotaxonomic considerations. *Copeia* 1 : 108 – 112.
- De Almeida, C.G., T.U. Gafe, M. Guttenbach and M. schmid. 1990. Karyotype and chromosome banding in reed frog *Hyperodius ommatostictus* (Amphibia, Anura, Hyperoliidae). *Experientia* 46 : 509 – 511.

- Denton, T.E. 1973. *Fish chromosome methodology*. Charles C. Thomas Publisher, Illinois.
- Formas, J.R. 1978. Systematic problems in the frog species *Eupsophus roseus* (Anura : Leptodactylidae) detected by karyotypes analysis. *Experientia* 34 : 646.
- Formas, J.R. and M.I. Vera. 1983. Karyological relationships among frog of the genus *Alsodes*, with description of the karyotype of *A. vanzolinii* and *A. verrucosus*. *Copeia* 4 : 1104 – 1107.
- Heyer, W. R. 1969. The adaptive ecology of the species groups of the genus *Leptodactylus* (Amphibia, Leptodactylidae). *Evolution* 23 : 421 – 428.
- Iturra, P. and A. Velosa. 1989 . Further evidence for early sex chromosome differentiation of anuran species. *Genetica* 78 : 25-31.
- Kuramoto , M. 1980 . Karyotypes of several frogs from Korea, Taiwan and the Philippines. *Experientia* 36 : 826 – 828.
- Levan, A., K. Fredga and A. A. Sandberg. 1964. Nomenclature for centromeric position on chromosome. *Hereditas* 52 : 201-220.
- Lynch, J. D. 1971. Evolutionary relationships, osteology and zoogeography of leptodactyloid frogs. *Misc. Fubl, Univ. Kansas Mus. Nat. Hist.* 53.
- Lynch, J. D. 1973. The transitional from archaic to advanced frog. p. 133 – 182. In Evolutionary biology of anurans. *T. L. Vial (ed.) Missouri Press*, Columbia.
- Mahony, M. J. 1991. Heteromorphic sex chromosomes in the Australian frogs *Crinia bilingua* (Anura, Myobatrachidae). *Genome* 34 : 334-337.
- Nishioka, M., Okamoto and M. Ryuzaki. 1987. A comparative study on the karyotype of pond frogs distributed in Japan, Korea, Taiwan, Europe and North America. *Sci. Rep. Lab. Amphibian Biol. Hiroshima Univ.* 9 : 135-163.
- Ohno, H. and M. Matsui. 1995. Karyotype of ranid frog *Platymantis pelewensis* from Belau, Micronesia, with comments on its systematics implications. *Pacific Science* 49 (3) : 296-300.
- Rab, P.K. Yannis, R.Z. Morie and S.E Panos. 1996. Banded karyotype of the cyprinid fishes, *Leuciscus borysthenicus*. *Ichthyol. Res.* 463-468.
- Rudi, A., M. Rosolind, S.G. Bikram and S.E. Panos. 1998. *Chromosome biology*. Kluwer Academic Publishers, Boston.
- Schmid, M. 1978 a. Chromosome banding in amphibia I. Constitutive heterochromatin and nucleolus organizer regions in *Bufo* and *Hyla*. *Chromosoma*. 66 : 361-368.

- Schmid, M. 1982. Chromosome banding in amphibian VII. Analysis of the structure and variability of NORs in Anura. *Chromosoma* (Birl.). 87 : 327-344.
- Schmid, M., C. Steinlein and W. Feichtinger. 1988. Chromosome banding in amphibian XIV. The karyotype of *Centrolenella antisthenesi* (Anura, Centrolenidae). *Chromosoma* (Birl.). 97 : 434-438.
- Schmid, M., C. Steinlein, R. Friedl, C.G. de Almeida, T. Haaf, D.M. Hillies and W.E. Duellman. 1990. Chromosome banding in amphibian XV. Two types of Y chromosomes and heterochromatin hypervariability in *Gastrotheca pseustes* (Anura, Hylidae). *Chromosoma*. 99 : 413 – 423.
- Schmid, M., S. Ohta, C. Steinlein and M. Guttenbach. 1993. Chromosome banding in amphibian XIX. Primitive ZW/ZZ sex chromosomes in *Buergeria buergeri* (Anura, Rhacophoridae). *Cytogen. Cell Genet.* 62 : 238-246.
- Sharma, A. 1991. *Chromosomes*. Published by Moham Primrani for oxford & IBH Publishing Co. Pvt Ltd., New Delhi.
- Storer, T.C. and R.L. Usinger. 1957. *General Zoology*. MC Graw-Hill Book Company Inc., New York.
- Taylor, E.H. 1962. The Amphibian Fauna of Thailand. *The University of Kansas Science Bulletin*. 43 : 265-599.
- Tymoska, J. and M. Fischberg. 1973. Chromosome complements of the genus *Xenopus*. *Chromosoma* (Birl.). 44 : 335-342.
- Ullerich, F.H. 1966. Karyotype and DNS- Gehalt von *Bufo bufo*, *B. viridis*, *B. bufo* x *B. viridis* and *B. calamita* (Amphibia, Anura). *Chromosoma* (Birl.). 18 : 316-342.
- Wasserman, A.O. and J.P. Bogart. 1968. Chromosome of two species of spade toad (genus *Scaphiopus*) and their hybrid. *Copeia* 2 : 303-306.

ประวัติผู้วิจัย

นายธวัช ดอนสกุล

MR. THAWAT DONSAKUL

ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ ภาควิชาวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2505 สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนมัธยมพิบูลวิทยาลัย
จำเนอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี
- พ.ศ. 2509 สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง จากวิทยาลัยครุ
อุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี
- พ.ศ. 2511 สำเร็จการศึกษาปริญญาการศึกษานักบัณฑิต (กศ.บ.) จากวิทยาลัยการศึกษา
ประสานมิตร
- พ.ศ. 2514 สำเร็จการศึกษาปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาอุดมศึกษา
และการฝึกหัดครุ วิชาเอกชีววิทยา จากวิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร

ประสบการณ์ในการวิจัย

การศึกษาเกี่ยวกับโครงการโนโน่และเครื่องไฮป์ของปลา สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก
สัตว์เลี้ยงคลาน และของพืชบางชนิดเป็นต้น

ผลงานวิจัย

1. ชวัช ดอนสกุล และวิเชียร มากตุ่น. 2532. การศึกษาโครงโน้มของปลาดุกด้าน ปลาดุกอุยที่พบในประเทศไทย. ในการประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 27. หน้า 421 – 428.
2. ชวัช ดอนสกุล และวิเชียร มากตุ่น. 2533. การศึกษาโครงโน้มของปลากราย ปลาตองลาย และปลาสลาดที่พบในประเทศไทย. ในการประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 28. หน้า 459 – 466.
3. ชวัช ดอนสกุล และวิเชียร มากตุ่น. 2534. การศึกษาโครงโน้มของปลาช่อน ช่อนงูเห่า ชะโอด กระสง และปลาถึงที่พบในประเทศไทย. ในการประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 29. สาขาปะมง. หน้า 561 – 574.
4. ชวัช ดอนสกุล และวิเชียร มากตุ่น. 2535a. การศึกษาโครงโน้มของปลาหลดภูด ปลาหลดภูเขา ปลาหลด และปลากระทิงคำที่พบในประเทศไทย. ในเรื่องเต็มการประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 30. สาขาปะมง. หน้า 621 – 630.
5. ชวัช ดอนสกุล และวิเชียร มากตุ่น. 2536. การศึกษาโครงโน้มของปลาかれang ปลาทรงเครื่อง และปลาเขี้ยสก. ในเรื่องเต็มการประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 31. สาขาปะมง. หน้า 534 – 541.
6. ชวัช ดอนสกุล. 2535b. การศึกษาโครงโน้มของปลาเนื้ออ่อน ปลาแดง และปลาชะโ้อนของไทย. ในการประชุมทางวิชาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทยครั้งที่ 18. B-056: 398 – 399.
7. ชวัช ดอนสกุล และวิเชียร มากตุ่น. 2537. การศึกษาโครงโน้มของปลาไหลในภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทย. ในเรื่องเต็มการประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 32. สาขาปะมง. หน้า 532 – 538.
8. ชวัช ดอนสกุล และวิเชียร มากตุ่น. 2538. คาริโอไทยปีของปลาพรหม ปลากระมัง ปลาแบบ และปลาชีววายที่พบในประเทศไทย. ในเรื่องเต็มการประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 33. สาขาปะมง. หน้า 129 – 138.
9. ชวัช ดอนสกุล. 2539a. การศึกษาโครงโน้มของปลาเค้าคำ ปลาเค้าขาว ปลาคงเบื้อง และปลาถึงพระร่วงที่พบในประเทศไทย. ในเรื่องเต็มการประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 34. สาขาปะมง. หน้า 368 – 377.
10. ชวัช ดอนสกุล และวิเชียร มากตุ่น. 2539b. การศึกษาโครงโน้มของปลาเสือพ่นน้ำ และปลาหม้อซ้างเหยียบที่พบในประเทศไทย. ในการประชุมวิชาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 22. B-036 : 372 – 373.

11. ชวัช คงสกุล. 2540a. การศึกษาโครงโน้มของปลาสร้อยขาว ปลาร่องไม้ตับ ปลาเขยา และปลาชิวในไฝที่พนในประเทศไทย. ในเรื่องเต็มการประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 35. สาขาประเมิน. หน้า 155 – 164.
12. ชวัช คงสกุล และวิเชียร มากตุ่น. 2540b. การศึกษาโครงโน้มของปลาบู่ทรายและปลาบู่ที่พนในประเทศไทย. ในการประชุมวิชาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 23. B-018 : 430 – 431.
13. ชวัช คงสกุล. 2541a. การศึกษาโครงโน้มของปลาจิมฟินจะระเจี้ย ปลากระทุงเหว ปลาปล้องอ้อยและปลาแป้นที่พนในประเทศไทย. ในเรื่องเต็มการประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 36. สาขาประเมิน. หน้า 1 – 13.
14. ชวัช คงสกุล และวิเชียร มากตุ่น. 2541b. การศึกษาโครงโน้มของปลา尼ิต และปลาตะกรัน. ในการประชุมวิชาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 24. B-032 : 490 – 491.
15. ชวัช คงสกุล และวิเชียร มากตุ่น. 2542a. การศึกษาโครงโน้มของปลาบึกและปลาเทพาที่พนในประเทศไทย. ในเรื่องเต็มการประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 37. สาขาประเมิน. หน้า 221 – 226.
16. ชวัช คงสกุล และวิเชียร มากตุ่น. 2542b. การศึกษาโครงโน้มของปลากระพงขาวและปลากระพงเกล็ดห่างที่พนในประเทศไทย. ในการประชุมวิชาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25. B-002 : 562 – 563.
17. ชวัช คงสกุล. 2543a. การศึกษาโครงโน้มของปลาแขยงແຕบขาว ปลาแขยงนวลด และปลาแขยงธงที่พนในประเทศไทย. ในเรื่องเต็มการประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 38. สาขาประเมิน. หน้า 217 – 226.
18. ชวัช คงสกุล และวิเชียร มากตุ่น. 2543b. คาริโอลีปีของปลาใบไม้และปลายอดม่วงน้ำจืดที่พนในประเทศไทย. ในการประชุมวิชาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 26. VII:19 – VII - 49.
19. ชวัช คงสกุล. 2544a. การศึกษาโครงโน้มของปลาคเหลือง กดคำ กดแก้ว และแขยงในข้าวที่พนในประเทศไทย. ในเรื่องเต็มการประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 39. สาขาประเมิน. หน้า 208 – 219.
20. ชวัช คงสกุล วิเชียร มากตุ่น และอนันต์ พุพิทยาสถาพร. 2544b. คาริโอลีปีของปลาร่องไม้ตับ จำงลาย สร้อยนก夷 และปลาพรอมที่พนในประเทศไทย. ในสัมมนาวิชาการพันธุศาสตร์ ครั้งที่ 12: พันธุศาสตร์ยุคปฏิวัติยิ่น. หน้า 218 – 221.

21. ดร. คงสกุล และวิเชียร มากตุ่น. 2544c. คาริโอไทยปีของปลาตะเพียนปากหนวด และปลาปากหนวดที่พบในประเทศไทย. ในการประชุมวิชาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 27. CD-ROM.
22. ดร. คงสกุล. 2545a. การศึกษาโครงโน้มของปลาแขยงข้างลาย แขยงหิน ดูกมน ดูกมน คริบสูงที่พบในประเทศไทย. ในเรื่องเต็มการประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 40. สาขาประมง. หน้า 681 – 691.
23. ดร. คงสกุล และวิเชียร มากตุ่น. 2545b. คาริโอไทยปีของปลาตะพา ก และปลาการคำ ที่พบในประเทศไทย. ในการประชุมวิชาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28. 09-02p : 380.
24. ดร. คงสกุล และวิเชียร มากตุ่น. 2546a. คาริโอไทยปีของปลาดุกคำพัน อุดปากกรัง และกด Wolfe ที่พบในประเทศไทย. ในเรื่องเต็มการประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 41. สาขาประมง. หน้า 290 – 297.
25. ดร. คงสกุล และวิเชียร มากตุ่น. 2546b. คาริโอไทยปีของปลาบัว หัว้าน้านอ และปลาหมุดที่พบในประเทศไทย. ในสัมมนาวิชาการพันธุศาสตร์ ครั้งที่ 13 : พันธุศาสตร์กับการพัฒนาที่ยั่งยืน. หน้า 352 – 355.
26. ดร. คงสกุล วิเชียร มากตุ่น และอัจฉริยา รังษิรุจิ. 2547a. คาริโอไทยปีของปลาแพะ สังกะวะดเหลือง และสังกะวะห้องคน ที่พบในประเทศไทย. ในเรื่องเต็มการประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 42. สาขาประมง. หน้า 198 – 206.
27. ดร. คงสกุล วิเชียร มากตุ่น และอัจฉริยา รังษิรุจิ. 2547b. คาริโอไทยปีของปลาปักเป้าควาย ปักเป้าคำ ปักเป้าซีลอน และปักเป้าเขียวที่พบในประเทศไทย. ในการประชุมวิชาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30. B-0018 : 47.
28. Achariya Rangsiruji, Tapawittra Pongpaw and Thawat Donsakul. 2004. A study of karyotypes and Molecular Phylogenetic of *Allium* (Liliaceae). In 30th Congress on Science and Technology of Thailand. B-0019 : 47.
29. Wichian, Magtoon and Thawat Donsakul. 2004. Morphology and Cytogenetic study on arowana fishes in Subfamily Osteoglossinae from Asia, Australia and South America. In 30th Congress on Science and Technology of Thailand. B 0081 : 62.
30. ดร. คงสกุล วิเชียร มากตุ่น และอัจฉริยา รังษิรุจิ. 2548a. คาริโอไทยปีของปลาไส้ดัน ตะกา ก ชาด และปลาเนื้อฝ่าย ที่พบในประเทศไทย. ในเรื่องเต็มการประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 43. สาขาประมง. หน้า 344 – 351.

31. ชวัช ดอนสกุล และอัจฉริยา รังษิรุจิ. 2548a. คาริโอลป์ของเซลล์ตับในกบภูเขา เจี๊ยบบัว เจี๊ยด กากญจนบุรี เจี๊ยคน้ำนอง และอึ่งเพ้า. ในเรื่องเต็มการประชุมทางวิชาการของ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 43. สาขาวิทยาศาสตร์. หน้า 544 – 551.
32. ชวัช ดอนสกุล และอนันต์ พุพิทยาสถาพร. 2548b. คาริโอลป์ของปลาวงศ์ไซไฟนิด 5 ชนิดที่ พบในประเทศไทย. ในการประชุมวิชาการพันธุศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 14. หน้า 217 – 222.
33. ชวัช ดอนสกุล วิเชียร มากตุ่น และอัจฉริยา รังษิรุจิ. 2548b. การศึกษาคาริโอลป์ของปลาวงศ์ ปลาปู่ 7 ชนิดที่พบในประเทศไทย. ในการประชุมวิชาการพันธุศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 14. หน้า 223 – 228.
34. Thawat Donsakul, Wichian Magtoon and Achariya Rangsiruji. 2005c. Karyotypes of five teleostean fishes from Thailand. In 31st Congress on Science and Technology of Thailand. B0074 : 76.
35. Thawat Donsakul, Wichian Magtoon and Achariya Rangsiruji. 2005c. Karyotypes of five species of fishes (plasiew) in Subfamily Rasborinae. In 31st Congress on Science and Technology of Thailand. B0235 : 125.
36. Wichian Magtoon, Thawat Donsakul and Yuichi Sasayama. 2005. Effects of Change environmental water on sex of ricefishes *Oryzias minutillus* in the Central and South of Thailand. In 31st Congress on Science and Technology of Thailand. B0195 : 113.
37. ชวัช ดอนสกุล วิเชียร มากตุ่น และอัจฉริยา รังษิรุจิ. 2549a. การศึกษาคาริโอลป์ของปลาหาง บ่วง หางเหลือง ไส้ตัน และแก้มเข้ามาและวินที่พบในประเทศไทย. ในเรื่องเต็มการประชุมทาง วิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 44. สาขาปรัชญา. หน้า 469 – 476.
38. ชวัช ดอนสกุล วิเชียร มากตุ่น และอัจฉริยา รังษิรุจิ. 2549a. คาริโอลป์ของปลาแรด ปลาแรด แม่น้ำโขง และปลาแรดแดง. ในเรื่องเต็มการประชุมทางวิชาการของ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 44. สาขาปรัชญา. หน้า 461 – 468.
39. Thawat Donsakul, Wichian Magtoon and Achariya Rangsiruji. 2006. Karyotypes of four cyprinid fishes (family Cyprinidae) from Thailand. In 32nd Congress on Science and Technology of Thailand. (STT. 32). B1 B0207 : 99.
40. Wichian Magtoon, Thawat Donsakul and Achariya Rangsiruji. 2006. Karyotypes of two channid fishes (Family Channidae) : *Channa maruloides* and *C. asiatica*. In 32nd Congress on Science and Technology of Thailand. B1 B0206 : 99.
41. Archariya Rangsiruji, Tapawittra Pongpaw and Thawat Donsakul. 2006. Molecular Phylogenetic relationship of some *Salacca* in Thailand, Malaysia and Indonesia. In 32nd Congress on Science and Technology of Thailand. B1 B0205 : 98.

42. ชวัช ดอนสกุล อัจฉริยา รังษิรุจิ และวิเชียร มากตุ่น. 2550a. คาริโอไทยปีของปลาจาก ภาค เปลียน และสร้อยน้ำเงินที่พบในประเทศไทย. ในเรื่องเด่นการประชุมวิชาการ ครั้งที่ 45 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. สาขาประมง. หน้า 740 – 748.
43. อัจฉริยา รังษิรุจิ วิเชียร มากตุ่น และชวัช ดอนสกุล. 2550a. คาริโอไทยปีของปลาแค้ว แค่ ควาย แค้ง และแค็ติดหินสามແบบที่พบในประเทศไทย. ในการประชุมทางวิชาการครั้งที่ 45 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. สาขาประมง. หน้า 732 – 739.
44. ชวัช ดอนสกุล วิเชียร มากตุ่น และอัจฉริยา รังษิรุจิ. 2550b. คาริโอไทยปีของปลาปีกไก่ ปลา เนื้ออ่อนหวานยว ตะบานงที่พบในประเทศไทย. ในการประชุมวิชาการพัฒนาศาสตร์ แห่งชาติ ครั้งที่ 15 : พัฒนาศาสตร์กับการพัฒนาประเทศไทยตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง. หน้า 279 – 283.
45. อัจฉริยา รังษิรุจิ วิเชียร มากตุ่น และชวัช ดอนสกุล. 2550b. คาริโอไทยปีของปลาแกง ปลาปีก แดง ปลากระมัง และปลาตามิน (วงศ์ไซเพนนิค) ที่พบในประเทศไทย. ในการประชุมวิชาการ พัฒนาศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 15 : พัฒนาศาสตร์กับการพัฒนาประเทศไทยตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง. หน้า 208 – 212.
46. Thawat Donsakul, Achariya Rangsiruji and Wichian Magtoon. 2005. Karyotypes of seven species of freshwater fishes from Thailand. In *The seven Indo – Pacific Fish Conference*. Taipei, Taiwan. P15 – 11 :190.
47. Magtoon, W. and T. Donsakul. 1987. Karyotype of Pangasiid Cat fishes, *Pangasius sutchi* and *P. larnaudii*, from Thailand. *Jap. J. Ichthyol.* 34 (3) : 396 – 398.
48. Achariya Rangsiruji, Hiromu Sagiyama, Yasuyuki Morishima, Yasuke Kemeoke, Thawat Donsakul, Sutheewan Binchai and Punsin Ketudat. 2006. A new record of *Paragonimus* other than *P. westermani* in Southern Thailand. *Southeast Asian J. Trop Med Public Heath*. 37 (Suppl 3) : 57 – 61.
49. อัจฉริยา รังษิรุจิ , สุปวิตร ผ่องแฝื้ว และชวัช ดอนสกุล. 2549. คาริโอไทยปีของพืชสกุลระกำ (*Salacca*) บางชนิดในประเทศไทยและประเทศอินโดนีเซีย. วารสารวิทยาศาสตร์ มศว. 22 (2) : 44 – 61.
50. Thawat Donsakul, W. Magtoon and A. Rangsiruji 2007b. Karyotypes of five teleostean fishes from Thailand. In the 33rd Congress on Science and Technology of Thailand (STT.33). B3 B0065: 94.

ประวัติการรับทุน

- พ.ศ. 2531 การศึกษาโครงการ ไม่ใช่ของปลาดุกคำน แล้วปลาดุกอูบที่พับในประเทศไทย ทุนจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
- พ.ศ. 2532 การศึกษาโครงการ ไม่ใช่ของปลากระทิง และปลากระทิงไฟที่พับในประเทศไทย ทุนจากงบประมาณแผ่นดินของมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ บางเขน
- พ.ศ. 2533 การศึกษาโครงการ ไม่ใช่ของปลาสลาด ปลากราย และปลาตองลายที่พับในประเทศไทย ทุนจากงบประมาณแผ่นดินของมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ บางเขน
- พ.ศ. 2534 การศึกษาโครงการ ไม่ใช่ของปลาเนื้ออ่อน ปลาแดงและปลาชะโอนของไทย ทุนจากงบประมาณแผ่นดินของมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ บางเขน
- พ.ศ. 2534 การศึกษาโครงการ ไม่ใช่ของปลาช่อน ช่อนญ่าห่า ชะโคน กระสอง และปลาถักที่พับในประเทศไทย ทุนจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
- พ.ศ. 2535 การศึกษาโครงการ ไม่ใช่ของปลาหลด죽ุ ปลาหลดกฎหมาย ปลาหลด และปลากระทิงคำที่พับในประเทศไทย ทุนจากงบประมาณแผ่นดินของมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ บางเขน
- พ.ศ. 2538 การศึกษาโครงการ ไม่ใช่ของปลาบึก เทพฯ และปลาบู่ทรายที่พับในประเทศไทย ทุนจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร คาวิโอ ไทรปีช่องปลาวงศ์ใช้ไฟรนิติ 15 ชนิดที่พับในประเทศไทย
- พ.ศ. 2545 คาวิโอ ไทรปีและบริเวณนิวคลีโอลัสดอร์แกไนเซอร์ของเซลล์ตับใน กบนา อึ่งยาง และคางคกที่พับในประเทศไทย ทุนจากงบประมาณเงินรายได้ ของภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ